

STUDII BIBLICE • IULIE • AUGUST • SEPTEMBRIE 2023

Jennifer Dietrich, editor

JUNIORI

©2023 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Lucrare apărută sub coordonarea Departamentului Școala de Sabat al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Pentru ediția în limba română:

Redactare: Geanina Constantin

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2015.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării www.viatasisanatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro

Site: www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Juniori / ed.: Jennifer Dietrich. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2023

ISBN 978-606-087-355-6

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

Cuprins

	26. Consecințe	4
27. Învățând pe calea cea grea	8	
	28. Intrarea în Canaan	12
29. Victorioși prin credință	16	
	30. Cucerirea Canaanului.....	20
31. Ghedeon	24	
	32. Un om slab și puternic	28
33. Culegând binecuvântările lui Dumnezeu	32	
	34. Consacrat lui Dumnezeu	36
35. Ultimul judecător	40	
	36. Alegând să fie ca alții	44
37. Proba netrecută	48	
	38. Pregătirea pentru a fi conducător	52
39. Distrus de mândrie.....	56	

Consecințe

Text de memorat: Exodul 22:28

„Să nu hulești pe Dumnezeu și să nu blestemi pe mai-marele poporului tău.”

DUMINICĂ

Probleme de familie (Numeri 12)

ISRAELIȚII au plecat de la muntele Sinai și se îndreptau spre țara Canaan. Încă nu se încredeau cu adevărat în Domnul. Deși ei au revenit extrem de repede la vechile lor obiceiuri, Dumnezeu a fost răbdător cu ei.

Acum, Moise avea o altă problemă serioasă. Aaron și Miriam, propriul frate și propria sora, erau nefericiți. Aaron era un mare-preot respectat, iar Miriam era muziciană, poetă și o conducătoare pe care toată lumea o îndrăgea. Amândoi îi fuseseră de ajutor lui Moise în eliberarea israeliților din Egipt (Mica 6:4).

O sămânță de gelozie creștea însă în mintea lor. Aaron își dădea importanță, iar Miriam nu era mulțumită de faptul că Moise se căsătorise cu Sefora, care nu era israelită. Sefora era o persoană drăguță, liniștită și timidă. Cu siguranță, s-a simțit rănită. Culoarea pielii ei era mai închisă decât a israeliților, dar ea îl iubea și I se închina Domnului.

Gelozia a început atunci când Ietro, socrul lui Moise, l-a vizitat pe acesta și i-a adus cu el pe Sefora și pe fiii lui pentru a fi din nou împreună. Aaron și Miriam credeau că erau la fel de responsabili ca Moise în conducerea israeliților, așa că nu le-a plăcut deloc faptul că Moise accepta sfaturi de la Ietro și de la Sefora fără să-i consulte și pe ei.

Miriam a devenit și mai pornită

când a văzut că Aaron nutrea aceleași sentimente ca și ea. Acum, oamenii începeau să-și dea seama de sentimentele lor. Ce spuneau Aaron și Miriam? **Numeri 12:1-3** ■

Bineînțeles, Dumnezeu știa ce se întâmpla. El a vorbit cu Aaron și cu Miriam din nor, la cortul întâlnirii.

După ce Dumnezeu a încheiat discuția cu ei, Aaron a văzut că Miriam începe brusc să devină albă din cauza leprei. Cei doi s-au simțit umiliți și le-a părut cu adevărat rău. Aaron a implorat milă, iar Moise s-a rugat ca Dumnezeu să o vindece pe sora lui. Dumnezeu a vindecat-o, dar ce pedeapsă suplimentară i-a dat? **Versetul 15** ■

Aplicație: Cuvintele pe care Dumnezeu le-a rostit în fața lui Aaron și a lui Miriam trebuie să ni le amintim și noi ori de câte ori suntem tentați să vorbim împotriva profetului pe care Dumnezeu l-a dat bisericii noastre sau împotriva oricărui lider al bisericii noastre. Așteaptă Dumnezeu să ne respectăm conducătorii? **Versetele 5-8** ■

LUNI

Un raport fals (Numeri 13; 14:1-25)

TRECUSERĂ 11 zile de când israeliții pleaseră de la muntele Sinai. Miriam era din nou cu ei, iar ei și-au așezat tabăra aproape de Canaan. Când poporul a vrut să trimită iscoade ca să inspecteze țara, Dumnezeu a fost de acord.

Ce bucurie a fost în tabără când iscoadele s-au întors după 40 de zile! Fructele pe care le-au adus erau

incredibile. Imaginați-vă un ciorchine atât de mare, încât a fost nevoie de doi bărbați ca să-l care! Cum au descris ei țara? **Numeri 13:27** ■

Apoi, dintr-odată, și-au schimbat raportul. Au spus că au văzut cetăți fortificate și uriași care i-au făcut să pară, prin comparație, ca lăcustele. Brusc, fericirea oamenilor s-a transformat în groază.

Însă două dintre iscoade, Iosua și Caleb, s-au încrezut în Domnul. Le-au amintit oame-

nilor ce a făcut Dumnezeu pentru ei în trecut și i-au sfătuit să nu se teamă de viitor. Nici noi nu trebuie să ne temem de viitorul nostru sau al familiei noastre, mai ales dacă ne gândim la ceea ce ne-a învățat Dumnezeu și la modul minunat în care ne-a condus în trecut. Caleb i-a contrazis imediat și a spus că erau în stare să cucerească țara. Ce veste a ales poporul să creadă? **Numeri 14:1-4** ■

Moise și Aaron erau extrem de triști. Din nou, Iosua și Caleb au încercat să convingă poporul să se încreadă în Domnul, dar poporul era gata să-i ucidă.

Și Dumnezeu era trist. El S-a oferit să facă un popor doar din familia lui Moise, dar Moise a refuzat iar. Știa că celelalte popoare vor spune că Dumnezeu nu a fost capabil să îi conducă în țara pe care le-o promisese.

Apoi, Moise l-a reamintit Domnului că El spusese că era milostiv și iertător și L-a rugat să-și ierte încă o dată poporul. A fost Domnul de acord? **Versetele 17-20** ■

Dumnezeu i-a iertat, dar iertarea Lui plină de milă nu avea să schimbe consecințele alegerii lor de a nu se încrede în El. A nu te încrede în Domnul înseamnă să treci de partea lui Satana în războiul dintre bine și rău. În cazul acesta, Dumnezeu nu ne poate ajuta.

Aplicație: Trebuie să fim foarte atenți la ceea ce spunem. Cuvintele noastre pot încuraja oamenii să se încreadă în Domnul sau îi pot convinge să nu se încreadă în El.

MARȚI

Consecințe (Numeri 14:26-45)

ISRAELIȚII au ales să creadă cele zece iscoade care au spus că era imposibil să cucerească țara Canaanului. Ei au plâns și au regretat că nu au rămas în deșert. Ba chiar au complotat să-și aleagă un nou lider și să-l înlocuiască pe Moise – să-L înlocuiască chiar și pe Dumnezeu – și să se întoarcă în sclavie, în Egipt.

În ziua următoare, Dumnezeu le-a spus că se vor întoarce înapoi, în deșert. De când părăsiseră Egiptul și până când aveau să intre în țara Canaanului, avea să treacă un număr de ani potrivit cu numărul zilelor în care spionii au fost în expediție – 40 de ani.

Toți urmau să moară în pustie, cu excepția lui Caleb, a lui Iosua și a copiilor israeliților care aveau mai puțin de 20 de ani.

Numeri 14:34 și Ezechiel 4:6 ne arată că, în profetia biblică, o zi reprezintă un an. Ce s-a întâmplat cu cele zece iscoade care au adus raportul negativ? **Numeri 14:37** ■

După ce oamenii au auzit consecințele alegerii lor, au admis că au păcătuit și au spus că vor merge și vor cuceri țara pe care le-o promisese Domnul. Dar Dumnezeu și Moise știau că nu le părea cu adevărat rău. Ei erau ca niște copii care hotărâseră brusc să fie „buni” pentru că nu voiau să fie pedepsiți.

Dumnezeu spusese că poporul trebuia să se întoarcă în pustie. Când israeliții au decis să meargă înainte și să lupte contra canaaniților și amaleciților, ei refuzau, în continuare, să asculte de El. Prin Moise, Dumnezeu i-a avertizat că era imposibil ca ei să câștige bătălia. L-au crezut ei? Ce s-a întâmplat? **Versetele 41-45** ■

Canaaniților le era frică de israeliți. Auziseră și ei despre minunile pe care Dumnezeu le făcuse pentru poporul Lui. Ultima dată când amaleciții s-au luptat cu ei, israeliții au câștigat pentru că Dumnezeu îi ajutase.

Aplicație: Cum credeți că s-au simțit după această a doua luptă? Aveau să se mai teamă celelalte popoare de israeliți?

MIERCURI

Răzvrătire în tabără (Numeri 16,17)

DUPĂ tot ce se întâmplase, israeliții nu s-au mai plâns o perioadă de timp, dar încă mai aveau tendințe de rebeliune. În mintea unuia dintre leviții importanți, semințele geloziei și ale rebeliunii creșteau zi de zi. Numele lui era Core și era vărul lui Moise și al lui Aaron. El a simțit că avea același drept ca Aaron de a fi preot.

Încă doi oameni importanți, numiți Datan și Abiram, începeau să se revolte. Credeau că aveau mai multe drepturi de a conduce, pentru că erau din seminția lui Ruben, primul născut al lui Iacov.

Cei doi oameni i s-au alăturat lui Core și, curând, alți 250 de conducători s-au unit cu ei. Simpatizând cu plângerile și nemulțumirile israeliților, ei au câștigat majoritatea de partea lor. Când s-au simțit suficient de siguri, l-au confruntat pe Moise. Cum a reacționat el? **Numeri 16:4** ■

Ca răspuns la rugăciunea lui Moise, Dumnezeu i-a spus imediat ce să facă. Core, Datan și Abiram împreună cu cei 250 de conducători urmau să se întoarcă în ziua următoare cu cădelnițe, pentru a arde tămâie. Core a venit, dar pentru că Datan și Abiram nu au apărut, a trimis după ei. Ce mesaj au trimis ei înapoi? **Versetele 12-14** ■

În ziua următoare, au venit cu cădelnițele lor la sanctuar. Core s-a dus alături de Datan și Abiram, iar oamenii i-au urmat. Moise i-a avertizat să se depărteze de lângă corturile acelor oameni. Apoi, el a spus ceva ce i-a înspăimântat pe toți, cu excepția celor trei lideri răzvrătiți. Citiți **versetele 28-34**. ■

Ce pedeapsă a căzut peste cei 250 de conducători care au susținut răscoala? **Versetul 35** ■

Poporul s-a înspăimântat, dar s-au schimbat cu adevărat sentimentele lor de răzvrătire? Nu! Chiar în ziua următoare, ei l-au acuzat pe Moise pentru omorârea „poporului Domnului”. Apoi, Dumnezeu a făcut o minune pentru a arăta poporului care erau liderii alesi de El. **Numeri 17:1-11** ■

Dumnezeu a fost foarte clar, nu-i așa? Mai apoi, toiagul lui Aaron, cu muguri și migdale, a fost plasat în chivotul din sanctuar. Acest lucru avea să îi ajute pe oameni să își amintească mereu pe cine alesese Dumnezeu.

Aplicație: Minunea și pedepsirea răzvrătiților au avut rolul de a-i învăța pe israeliți – și pe noi – cât de grav este să lucrăm împotriva conducătorilor bisericii lui Dumnezeu.

buni de luptă care se răzvrătiseră la Cades erau morți. Cu excepția lui Moise, a lui Aaron, a lui Miriam și a celor două iscoade credincioase, toți aveau aproximativ 60 de ani sau mai puțin. Moise avea 120 de ani. Aaron și Miriam erau chiar mai în vârstă de atât (versetul 14).

Acum era timpul ca israeliții să pornească din nou către țara Canaanului. Încă o dată, au mers la Cades, unde fuseseră și când au fost nevoiți să se întoarcă în pustie. Cine a murit de această dată la Cades? **Numeri 20:1** ■

Planul era ca ei să meargă prin Edom. Dumnezeu a promis că edomiții (descendenții lui Edom sau Esau) nu aveau să lupte cu ei și că israeliții puteau cumpăra mâncare și apă de la ei (Deuteronomul 2:2-6).

Cu o astfel de promisiune, israeliții nu mai aveau nevoie de apă din stâncă atunci când își așezau tabăra. Așadar, chiar înainte de a ajunge la Cades, apa nu a mai curs din stâncă. Acesta era un semn că, în curând, vor părăsi pustia. Probabil că această veste i-a făcut tare fericiți. Nu-i așa? **Numeri 20:2-5** ■

Vă par cunoscute cuvintele lor? Acesta era un test pentru Moise și pentru popor, dar ei l-au picat cu toții. Citiți ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să facă, apoi citiți ce a făcut el de fapt. Care e diferența? **Versetele 7-11** ■

Stânca din care a venit apă prima dată a fost lovită de către Moise o singură dată (Exodul 17:6). De această dată, Moise trebuia să vorbească stâncii, nu trebuia să o lovească din nou.

Aplicație: Stânca Îl reprezenta pe Isus (1 Corinteni 10:4). Lovind stânca o singură dată însemna că Isus avea să moară pentru noi doar o singură dată.

JOI

Patruzeci de ani lungi (Numeri 20:1-11)

DIN momentul plecării israeliților din Egipt și până în momentul intrării în țara Canaanului au trecut 40 de ani. Dintre aceștia, 38 de ani au fost petrecuți în deșert, dar Dumnezeu nu i-a uitat. Oriunde mergeau, templul era în mijlocul taberei. Jertfele zilnice au continuat, la fel ca și mana zilnică și apa curată, proaspătă (Deuteronomul 2:7).

După acei ani de rătăcire în sălbăcie, toți bărbații

VINERI

Consecințe (Numeri 20:12-29)

PE tot parcursul drumului, israeliții l-au învinovățit pe Moise pentru toate problemele pe care le-au întâmpinat. Dar acum, după toți acești ani, răbdarea lui s-a dus și, în supărarea lui, a distrus simbolul stâncii prin lovirea ei de două ori, în loc de a-i vorbi.

De asemenea, a dat poporului un motiv de a crede că el îi conducea, nu Dumnezeu. Ei îl acuzaseră pentru acest lucru (Numeri 20:4) și când a întrebat „Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?”, ei puteau crede că acum recunoștea că avuseseră dreptate.

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

Au păcătuit Moise și Aaron? Sunt unele păcate mai grave decât altele? Îi mai iubea Dumnezeu? Nu putea El pur și simplu „să ierte și să uite”? Cum ai răspunde dacă cineva ți-ar pune aceste întrebări?

Păcatul are întotdeauna consecințe, iar când liderii păcătuiesc, consecințele sunt mai mari, pentru că mulți oameni îi privesc ca pe un exemplu. Miriam murise. Acum, venise vremea ca și Moise și Aaron să moară. Ei nu puteau intra în țara Canaanului din cauza celor spuse și făcute la stâncă.

Din Cades, israeliții ar fi putut să treacă prin Edom pentru a intra în Canaan prin est. Din cauza cârtirilor și amănarilor lor, Dumnezeu nu avea să îi facă pe edomiți să se teamă de ei. Regele Edomului refuzase cererea lor de a trece prin țara lui, așa că au fost nevoiți să o ocolească.

Israelii au părăsit Cadesul și și-au așezat tabăra la muntele Hor. Acolo au văzut cum doi oameni cu părul alb și un preot urcau muntele. Erau Moise, Aaron și Eleazar. Câte amintiri și-au împărtășit călătorind împreună!

În vârful muntelui Hor, Aaron și-a dat jos hainele de mare-preot și le-a pus pe Eleazar. Apoi, Moise l-a ținut în brațe pe Aaron, în timp ce acesta a murit în liniște. Când oamenii i-au văzut pe Moise și pe Eleazar întorcându-se fără Aaron, au înțeles ce se întâmplase și au plâns. **Numeri 20:27-29** □

Când israelii au părăsit muntele Hor pentru a ocoli Edomul, au călătorit prin sălbăcie. Curând, au început să cârtească din nou. Ce s-a întâmplat când Dumnezeu și-a ridicat protecția? Vom afla săptămâna viitoare.

Aplicație: Ce lecție importantă învățăm din povestirile de săptămâna aceasta despre israeliți? **Evrei 3:7-19** □

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

Cât de mult vă amintiți?

Tăiați cuvântul nepotrivit din a doua coloană!

1. Rudele lui Moise	Core, Sefora, Nadab, Iosua
2. Iscoadele credincioase	Aaron, Iosua, Caleb
3. Răzvrătirea din pustie	Core, Gherșom, Datan, Abiram
4. Seminția lui Israel	Levi, Iosif, Ruben, Dan
5. Sfânta	Chivotul, Sfeșnicul, Altarul tămâierii, Pâinile pentru punerea înaintea
6. Curtea sanctuarului	Miel, Altar, Sfeșnic, Lighean de aramă
7. Canaan	Struguri, Cetăți fortificate, Pustie, Miere
8. Aleșii lui Dumnezeu	Core, Moise, Aaron
9. Geloși pe Moise	Sefora, Aaron, Miriam
10. Israelii	Nemulțumiți, Răzvrătiți, Credincioși

Subliniază cuvântul potrivit din a doua coloană!

11. Unde a murit Aaron	Sinai, Hor, Nebo
12. Liderii răskoalei	Eleazar, Core, Edom, Cades
13. Geloși pe Moise	Ietro, Sefora, Miriam, Caleb
14. Va intra în Canaan	Moise, Aaron, Iosua, Core
15. A murit la Cades	Aaron, Miriam, Moise, Datan
16. Strămoșul edomiților	Esau, Efraim, Lot, Ismael
17. Ce reprezenta stâncă	Moise, Isus, Apa, Siguranță
18. Al doilea mare preot	Aaron, Itamar, Eleazar, Hor
19. Moise, când Core s-a răzvrătit	Furios, A blestemat, A rugat, A cedat
20. Cele zece iscoade	Credincioși, Au murit din cauza unei plăgi, Regretau
21. Dumnezeu alege conducătorii	Trăgând la sorți, Votând

Adevărat sau fals?

- A/F Core, Datan și Abiram au respectat conducătorii aleși de Dumnezeu.
- A/F Este în regulă să vorbești de rău pe pastor sau pe conducătorii bisericii.
- A/F Conducătorii bisericii pot face greșeli.
- A/F Trebuie să facem tot ce putem să-i încurajăm pe conducătorii bisericii lui Dumnezeu.
- A/F Îmi respect părinții, profesorii și conducătorii bisericii.
- A/F Uneori, neascultarea de Dumnezeu are consecințe bune.

Referințe

Numeri 12-14, 16, 17, 20;
Patriarhi și profeți,
p. 382-427

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Învățând pe calea cea grea

Text de memorat: Iacov 4:4

„Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.”

DUMINICĂ

Șerpii din pustie (Numeri 21:4-9)

ISRAELIȚII au fost nevoiți să se întoarcă din nou în deșertul încins pentru a înconjura triburile neprietenoase ale edomiților și, așa cum au procedat și mai înainte, au început să se plângă. Ei nu-și dădeau seama și nici nu apreciau că, timp de aproape 40 de ani, Dumnezeu i-a hrănit și i-a protejat de animale sălbatice, de șerpi veninoși și de alte pericole îngrozitoare. Întrucât L-au uitat și au început să cărtească, El și-a retras protecția față de un singur pericol: șerpii veninoși.

Brusc, oamenii au început să fie mușcați de așa-numiții „șerpi înfocați” și mulți dintre ei au murit. Prin comparație, lucrurile de care se plângeau nu mai aveau nicio însemnătate. Acum, în loc să dea vina pe Moise pentru tot ce nu le plăcea, s-au grăbit să-l găsească pentru a-i spune cât de rău le pare. L-au implorat să se roage lui Dumnezeu ca să îndepărteze șerpii. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să facă? **Numeri 21:8,9** ■

Oamenii care nu au crezut cuvintele lui Dumnezeu, nu s-au supus și nu au privit la șarpele din bronz au murit. Însă oricine a crezut cuvintele lui Dumnezeu și toți cei care au privit spre șarpele de bronz s-au vindecat.

Cât de ciudat! Un șarpe de bronz nu are mai multă putere de a vindeca pe cineva decât are uciderea unui miel ca plată pentru păcat. Mielul îl reprezintă pe Isus, iar

înjunghierea lui le amintea oamenilor că păcatele lor îl vor uide pe Isus, Mielul lui Dumnezeu. Ce reprezenta însă șarpele de bronz? Acesta îl reprezenta tot pe Isus. Satana și-a înfipt boldul în El, iar Isus a murit în locul nostru. De fapt, pe cruce, Isus S-a făcut păcat pentru noi, luând asupra Sa toate păcatele noastre. El a murit ca noi să nu pierim. Păcatele noastre L-au ucis pe El, în loc să ne omoare pe noi.

2 Corinteni 5:21 ■

Atât sacrificarea mielului, cât și privirea îndreptată spre șarpele de bronz reprezentau credința în Isus. Ambele i-au ajutat pe israeliți să-și amintească de faptul că Isus este singurul care ne poate ierta păcatele și ne poate da puterea să ne supunem.

Aplicație: Cu toții am fost mușcați de Satana. Ce se întâmplă atunci când, prin puterea lui Isus, ne încredem în El și ne supunem cuvintelor Lui? **Ioan 3:14,15** ■

LUNI

Creșterea în credință

ISRAELIȚII au înconjurat Edomul și se aflau, din nou, pe drumul spre Canaan. Lăsând pustia în urma lor, se bucurau acum de briza răcoritoare, de pășunile verzi și de copaci.

Când au ajuns la hotarul țării amoriiților, le-au făcut acestora aceeași ofertă politicoasă pe care le-o făcuseră și edomiților. Numai că au primit același răspuns: „Nu vă vom lăsa să treceți prin țara noastră!”

Dumnezeu i-a spus lui Avraam că le va acorda amoriiților o perioadă de 400 de ani ca să-și schimbe obiceiurile rele (Geneza 15:13-16). Acești ani trecuseră.

Chiar dacă amoriții auziseră de puterea lui Dumnezeu îndreptată împotriva egiptenilor, ei continuau să-L sfîdeze, iar acum doreau să-L distrugă poporul. Conduși de Sihon, împăratul lor, au ieșit să lupte cu Israel.

Dumnezeu a promis victoria poporului Său. Încercându-se în promisiunea Sa, israeliții și-au înfruntat inamicii cu mult curaj și au câștigat. **Numeri 21:21-24** ■

Armata poporului Israel s-a umplut de speranță și de curaj în timp ce se îndrepta spre Basan, o țară de uriași. Împăratul Og, cel mai mare dintre ei, și soldații lui se aflau pe un platou, la înălțime, deasupra armatei israelite. Privind în sus, îi puteau vedea pe acești oameni neînfricați, puternici și înalți, aliniați în vârf, precum și pe împăratul Og, care se înălța deasupra tuturor. Era greu să se cațare până la locul unde îi așteptau inamicii, dar Dumnezeu promisese că va fi de partea lui Israel, iar pentru El nimic nu este prea greu, dacă alegem să ne încredem în El și să ne supunem Lui. Asta a făcut și poporul Israel și, din nou, Dumnezeu l-a ajutat. Israelii au câștigat bătălia și i-au ucis pe vrăjmași, inclusiv pe împăratul Og.

Este posibil ca patul împăratului Og să fi fost păstrat ca suvenir, deoarece, atunci când Moise a scris despre bătălia aceasta, a inclus și mărimea patului. A spus despre acesta că era din fier și avea lungimea de 9 coți (4,10 metri) și lățimea de 4 coți (1,80 metri); (Deuteronomul 3:11).

Poporul Israel a realizat că, dacă nu s-ar fi răzvrătit la Cades și s-ar fi încredut în Dumnezeu, ar fi putut să câștige bătălii asemănătoare cu aproape 40 de ani mai devreme. Cât de trist!

Aplicație: Noi avem bătălii de purtat? **Efesenii 6:11** ■

În cine trebuie să ne încredem ca să ieșim victorioși?

MARTI

Datorie sau dorință (Numeri 22:1-21)

DUPĂ ce i-au învins pe Sihon și pe Og, israeliții și-au așezat tabăra la sud de râul Iordan,

în apropiere de Moab. Ei nu i-au amenințat pe moabiți, deoarece aceștia, la fel ca amoniții, erau urmașii lui Lot, nepotul lui Avraam. Cu toate acestea, moabiților le era frică de evrei.

Bineînțeles că Balac, împăratul moabiților, aflase cum au distrus israeliții popoarele împăraților Sihon și Og. Balac se temea că misterioasa putere care îi ajutase să iasă victorioși i-ar putea îndrepta împotriva poporului lui. Era atât de înfricoșat, încât le-a

cerut madianiților să-l ajute să plănuiască înfrângerea evreilor.

Aceștia cunoșteau un bărbat pe nume Balaam, despre care credeau că are puterea de a binecuvânta și blestema oamenii. Chiar dacă acesta locuia departe, ei au decis să trimită după el.

Cândva, Balaam fusese un profet adevărat al lui Dumnezeu, numai că bogățiile au ajuns să fie mai importante pentru el. În loc să se închine lui Dumnezeu, acesta adora bogățiile. Când au sosit solii trimiși de Balac, Balaam știa că trebuie să le refuze darurile și să-i trimită înapoi acasă. Ce le-a spus el, în loc să le zică să plece? **Numeri 22:8-14** ■

Solii nu i-au spus lui Balac că Dumnezeu îi spusese lui Balaam să nu meargă cu ei. Balac s-a gândit că, cel mai probabil, acesta voia mai mulți bani, așa că i-a trimis un alt mesaj.

În noaptea aceea, Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Balaam. Citește cu atenție ce i-a spus. **Versetul 20** ■

Bineînțeles, Dumnezeu nu era mulțumit că Balaam i-a cerut să facă ceva ce îi interzisese deja. Dumnezeu știa cât de mult își dorea Balaam bogățiile promise de Balac, dar El i-a spus că îi îngăduia să meargă dacă solii îl chemau. Când Balaam s-a trezit în dimineața următoare, solii plecaseră deja, convinși că răspunsul lui va fi la fel ca prima dată.

Dar Balaam nu a renunțat. Era atât de hotărât să ia recompensa lui Balac, încât a pus rapid șaua pe măgăriță, a luat doi servitori cu el și s-a grăbit să ajungă solii din urmă. Dar nici Dumnezeu nu a renunțat. În acea călătorie, El i-a dovedit de trei ori lui Balaam că nu era mulțumit de ceea ce făcea. Măine vom descoperi ce a făcut Dumnezeu.

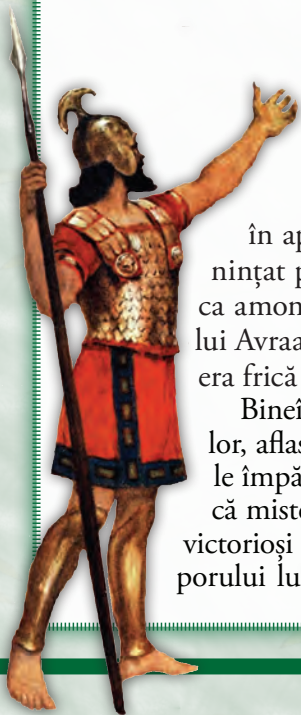
Aplicație: Ni se întâmplă câteodată să vrem să facem lucruri despre care știm că n-ar trebui făcute? Vor asculta și se vor supune oamenii înțelepți lui Dumnezeu și părinților lor?

MIERCURI

Egoism încăpățânat (Numeri 22:22-24:25)

BALAAM știa ce simțea Dumnezeu cu privire la dorința lui pătimașă de a obține recompensa pe care i-o oferea Balac, împăratul Moabului, dacă blestema pe Israel. Ținând cont că asta nu l-a oprit din a-și dori în continuare bogăția, Dumnezeu i-a dat mai multe ocazii ca să se răzgândească. Ce s-a întâmplat în timp ce se grăbea să-i ajungă din urmă pe solii lui Balac? **Numeri 22:22,23** ■

„Oare de ce s-a comportat măgărița asta așa?”, s-a mirat Balaam, neabătându-se de la drumul lui. Ce s-a

întâmpilat după aceea?

Versetele 24,25 ■

A doua oară, Balaam s-a enervat și mai tare, iar săraca măgăriță s-a ales cu o bătaie și mai zdravănă. Când îngerul Domnului s-a arătat a treia oară măgăriței, Balaam și-a ieșit din minți și a bătut cu cruzime sârmanul animal. Iar

atunci când Dumnezeu a făcut măgărița să vorbească, Balaam i-a răspuns de parcă ar fi vorbit cu un om.

Versetele 26-30 ■

Când Dumnezeu i-a permis lui Balaam să vadă ceea ce vedea măgărița, mânia lui s-a stins imediat, iar el s-a înspăimântat. Este greu de crezut că și-a continuat drumul spre Moab, dar asta a făcut. **Versetele 31-35** ■

După ce Balaam a ajuns în țara Moabului, împăratul Balac i-a urmat instrucțiunile și a făcut altare pe care să sacrifice animale. Apoi a încercat să blesteme poporul Israel. Numai că, în loc de asta, Dumnezeu i-a pus binecuvântări în gură. A făcut acest lucru de trei ori, de fiecare dată într-un loc diferit. Citiți despre primul moment în **Numeri 22:41; 23:1,2**. ■

Înainte să termine, au fost sacrificați 21 de viței și 21 de berbeci pe 21 de altare. Au schimbat jertfele acestea gândurile lui Dumnezeu? Bineînțeles că nu! În fiecare loc, binecuvântările puse de Dumnezeu în gura lui Balaam erau mai frumoase decât cele de dinainte. Bucurați-vă citindu-le pe toate, sau, cel puțin, aceste versete: **Numeri 23:8,23; 24:8,9**. ■

Balac s-a infuriat și i-a spus lui Balaam să plece. Balaam spusese una dintre cele mai frumoase profeții din Biblie: „O stea răsare din Iacov” (**Numeri 24:17**). Sute de ani mai târziu, profeția aceasta i-a îndrumat pe câțiva oameni înțelepți să urmeze o stea către locul unde Se născuse Isus.

Balaam s-a întors acasă fără bogățiile mult dorite. Mai târziu, a găsit și o cale prin care să le obțină.

Aplicație: Mănat de dorința lui după avuție, cum s-a purtat Balaam cu alții și cu măgărița lui? Oare pot face banii cu adevărat fericiți pe cineva? **Eclesiastul 5:10** ■

JOI

Noul plan al lui Balaam (**Numeri 25:1-9**)

BALAAM crezuse că poporul Israel era format din bande de oameni săraci, dezorganizați și hoinari, care înspăimântau popoarele canaanite. Dar în

Moab, în timp ce privea îndelung spre tabăra lor frumoasă și organizată din vale, a știut că părerea lui inițială nu avea niciun fundament. În plus, a avut un sentiment de uimire și admirație.

„O, de aş muri de moartea celor neprihăniți și sfârșitul meu să fie ca al lor!”, a zis el, inspirat de Duhul Sfânt (**Numeri 23:10**).

Numai că Balaam nu dorea să trăiască o viață de neprihănire. El era în continuare foarte lacom. Iar atunci când a ajuns acasă, Satana l-a ajutat să ticluiască un plan prin care să aducă un blestem teribil asupra lui Israel. Balaam știa că atâta timp cât Israel îi era credincios lui Dumnezeu, El va proteja poporul. Balaam era convins că avea șanse să obțină recompensa dacă îi făcea pe israeliți să nu I se mai supună lui Dumnezeu. Balac a fost de acord să încerce planul diabolic al lui Balaam.

Israel își așezase tabăra într-un loc frumos, însă în apropierea acestuia se găseau altare păgâne, unde se desfășurau tot felul de ritualuri malefice și perverse, care, treptat, au distras atenția oamenilor de la legea lui Dumnezeu. Moise era ocupat cu planurile de cucerire a Canaanului și nu și-a dat seama ce s-a întâmplat în săptămânile acelea.

Nimeni nu s-a alarmat atunci când tabăra a fost vizitată de femei madianite fermecătoare, care s-au împrietenit cu cei din popor. Nu a trecut mult timp și israeliții le-au acceptat invitația de a urmări ceremoniile lor diabolice de adorare a idoloilor. Mulți dintre ei au ajuns chiar să participe la acestea.

Israelii îl considerau pe Balaam un profet al Domnului, așa că, atunci când el l-a ajutat în secret pe împăratul Balac să plănuiască o mare sărbătoare păgână, mulți dintre ei i-au acceptat invitația de a veni și de a o urmări. În curând, mii de israeliți, inclusiv căpeteniile lor, s-au trezit îmbătându-se, dansând și făcând cele mai rele lucruri posibile. **Numeri 25:1-3** ■

Când a aflat ce se întâmpla, Moise a rămas șocat. Imediat, a dat ordine ca oamenii să fie opriți.

Dumnezeu a trimis o urgie teribilă, în urma căreia au murit 24.000 de israeliți vinovați. De asemenea, El a poruncit ca liderii care au participat la ritualurile străine să fie uciși, iar corpurile lor să atârne în locuri publice.

Oamenii știau că meritau pedeapsa trimisă de Dumnezeu, așa că s-au grăbit spre cortul întâlnirii, unde au plâns în timp ce-și mărturiseau păcatele și au implorat să fie iertați.

Aplicație: Ne este mai ușor să ne alăturăm celor care fac rele dacă îi privim mai înainte?

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

VINERI

Răsplată lui Balaam

În timp ce oamenii se plâneau și își mărturiseau păcatele în fața cortului întâlnirii, o căpetenie beată a trecut cu îndrăzneală prin tabără, alături de o madianită, și a dus-o direct în cortul lui. Acest lucru l-a înfuriat atât de mult pe Fineas, fiul marelui-preot, încât s-a grăbit să intre în cortul acela cu o sulită și i-a ucis pe amândoi. Ce a spus Dumnezeu despre fapta lui?

Numeri 25:11-13 ■

Balaam nu fusese în stare să blesteme pe Israel, indiferent cât de multe trucuri magice folosise și cât de multe sacrificii adusese Balac. În schimb, a reușit să o facă prin influența frumoaselor și fermecătoarelor femei nelegiuite și convingând poporul să participe la o sărbătoare păgână ațăătoare, cu muzică, dansuri și vin. Pedepsa lui Dumnezeu i-a întors pe oameni la El. Au scăpat madianiții de pedeapsă? Nu. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să le facă acestora? **Numeri 31:2,7,8** ■

Ai observat care e ultimul nume din listă? În loc să câștige averea pe care și-o dorise atât de mult, Balaam și-a pierdut viața. Ce sfârșit trist pentru un om care, la început, a fost un profet adevărat și care, după aceea, a făcut din bogăție dumnezeul lui!

Aplicație: Deseori, Diavolul ne tentează în același fel cum i-a tentat și pe israeliți – prin prieteni lumești. Cu cât ne familiarizăm mai mult cu muzica, jocurile și hainele lor, cu atât mai puțin nelegiuit ni se va părea păcatul. De aceea, Dumnezeu ne spune să ne păzim inimile, ochii, urechile și gusturile. **Filipeni 4:8 și Psalmii 101:2-4** ■

Copiii se influențează între ei. Tu ce fel de influență ai asupra altora? Cât de îngrozitor ar fi pentru cineva să nu ajungă în rai din cauza lucrurilor spuse sau făcute, ori a lucrurilor la care se uită sau pe care le ascultă! Istoria lui Balaam se găsește în Biblie pentru a ne avertiza în legătură cu toate acestea.

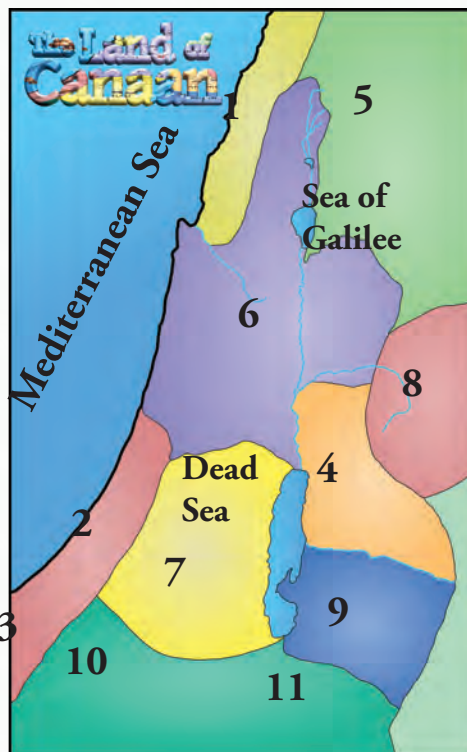
6

1. Așezați în ordine evenimentele vieții lui Balaam (de la 1 la 6)!

- ___ Balaam s-a lăcomit după bani.
- ___ Balaam a încercat să blesteme pe poporul lui Dumnezeu.
- ___ Balaam a fost un profet adevărat al lui Dumnezeu.
- ___ Balaam și-a bătut măgărița și s-a certat cu animalul atunci când acesta a vorbit.
- ___ Balaam a plecat spre Moab, deși Dumnezeu i-a spus să nu o facă.

Referințe

Numeri 21-26; 31:1-11;
Patriarhi și profeți,
p. 427-461

2. Cine a fost strămoșul lor? Alegeți din răspunsurile de mai jos! Unele nume sunt folosite de mai multe ori.

Răspunsuri: Esau; Ham; Iacov; Lot

Ham _____	1. Fenicia
_____	2. Filistia (Geneza 10:6,14)
Ham _____	3. Egipt
_____	4. Țara Amoriților (Geneza 10:6,16)
Sem _____	5. Siria
_____	6. Israel (Geneza 35:10)
_____	7. Iuda (Geneza 35:10)
_____	8. Amon (Deuteronomul 2:19)
_____	9. Moab (Deuteronomul 2:9)
_____	10. Amalec (Geneza 36:15,16)
_____	11. Edom (Geneza 36:9)

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Intrarea în Canaan

Text de memorat: Iosua 1:9

„Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: «Întărește-te și îmbărbătează-te»? Nu te înpăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeu tău este cu tine în tot ce vei face.”

DUMINICĂ

Cetățile de scăpare (Numeri 35)

În timp ce Moise avea grijă de oile lui Ietro, a scris cărțile Geneza și Iov. Următoarele trei cărți (Exodul, Leviticul și Numeri) au fost scrise după plecarea israeliților din Egipt.

În Deuteronomul, a cincea carte a Bibliei, Moise a notat ultimele lui cuvinte adresate israeliților înainte de a-i părăsi. El le-a reamintit ce s-a întâmplat în timpul celor 40 de ani petrecuți în pustie și a reevaluat legile pe care Dumnezeu le-a emis pentru conducerea națiunii lor.

Întregul teritoriu cucerit de la împărații Sihon și Og a fost dat semințiilor lui Ruben și Gad și unei jumătăți din seminția lui Manase. Cealaltă jumătate a seminției lui Manase și celelalte nouă seminții urmau să-și primească teritoriul după ce aveau să traverseze râul Iordan și să cucerească țara Canaanului (Numeri 34:1,2,13-15).

Leviții, care fuseseră aleși ca preoți și lideri spirituali pentru toate triburile, aveau să primească 48 de cetăți ca locuri speciale de locuit. Șase dintre aceste cetăți, câte trei de fiecare parte a râului Iordan, aveau să fie numite cetăți de scăpare.

Ce erau acestea? Erau cetăți în care se putea adăposti oricine omora pe cineva în mod neintenționat. În acel moment, doi sau mai mulți oameni, martori la cele întâmplate, urmau să le povestească celorlalți ceea ce au văzut,

iar oamenii aveau să decidă dacă cel acuzat era vinovat sau dacă fusese un simplu accident.

Dacă persoana acuzată era vinovată, atunci trebuia să moară. Dacă moartea fusese fără intenție, ucigașul putea să se întoarcă în siguranță, fără să se teamă de răzbunarea cuiva, dar numai dacă locuia în cetate până la moartea marelui-preot.

Aplicație: Aceste cetăți Îl reprezintă pe Isus. **Deuteronomul 33:27; Psalmii 91:2** ■ Noi toți am păcătuit și merităm să murim, dar Isus a luat păcatele noastre asupra Lui și a murit în locul nostru. Dacă ne pocăim și alergăm spre El, ne va ierta. Cât timp vom rămâne „în El”, vom fi în siguranță. Fiind Marele-Preot care trăiește veșnic, Isus ne acoperă cu viața Lui fără cusur de parcă noi nu am fi păcătuit niciodată. Și dacă rămânem „în El”, și noi putem trăi veșnic. Ce veste minunată!

LUNI

Un nou conducător

MOISE a făcut planuri de cucerire a țării Canaan și a ales un nou conducător pentru poporul Israel. Bineînțeles, Dumnezeu era adevăratul lor Conducător, dar ei aveau nevoie de cineva care să le spună ce voia Dumnezeu ca ei să facă. Moise l-a rugat pe Dumnezeu să aleagă omul potrivit. Pe cine a ales Dumnezeu? **Numeri 27:15-19** ■

Probabil că Moise s-a simțit ușurat că ajutorul lui, credinciosul Iosua, avea să fie următorul conducător. I-a spus acestuia, precum și poporului „să se întărească și să se îmbărbăteze”. Nu aveau de ce să se teamă atâta timp cât se încredeau și I se supuneau lui Dumnezeu, adevăratul lor

Conducător. **Deuteronomul 31:6,7** □

Dumnezeu avea deja o modalitate specială de a-i spune poporului care e voia Sa. Vă amintiți de cele două pietre, numite Urim și Tumim, de pe pieptarul marelui-preot (Exodul 28:30)? Când Dumnezeu spunea „Da”, piatra din par-

tea dreaptă era luminată de o aură minunată, iar când Dumnezeu spunea „Nu”, piatra din partea stângă se întuneca.

Atunci când căpeteniile l-au întrebat pe Eleazar, marele-preot, care era voia lui Dumnezeu, nu aveau nicio îndoială că Îi urmau planurile. Câteodată, Dumnezeu le vorbea direct acestora.

În discursul său de despărțire, Moise le-a reamintit de felul minunat în care i-a condus Dumnezeu. În ciuda numeroaselor ocazii în care ei au ales să nu Î se supună și au refuzat să se încreadă în El, Dumnezeu a continuat să-i iubească. El le-a dat reguli și legi care îi puteau face să devină cel mai mareț popor din lume.

Moise le-a repetat Cele Zece Porunci pe care Dumnezeu le spusese părinților lor, la muntele Sinai, cu aproape 40 de ani în urmă. Le-a mai spus și despre felul în care Dumnezeu avea să-i binecuvânteze dacă aveau să se încreadă în El și să Î se supună.

Mai apoi, Moise i-a avertizat în legătură cu lucrurile îngrozitoare pe care aveau să le suporte dacă nu alegeau să respecte Cele Zece Porunci. În loc să primească numeroasele binecuvântări ale lui Dumnezeu, neascultarea lor avea să le aducă multe neazuri. La fel stau lucrurile și cu noi.

Aplicație: De ce este important să ne amintim avertismentele și binecuvântările lui Dumnezeu?

MARȚI

Ultima călătorie a lui Moise

LUCRAREA lui Moise ajunsese la final. În ultima lui zi alături de popor, le-a mărturisit israeliților că și-a dorit mult să-i conducă în Canaan, dar nu putea să

face asta din cauza păcatului său – când a lovit stâncă, în loc să-i vorbească. **Deuteronomul 3:23-27** □

Israeliiți și-au privit conducătorul drag și răbdător îndepărtându-se fără să privească înapoi. Singur și tăcut, a urcat până în vârful muntelui Nebo (numit și Pisga), așa cum i-a cerut Dumnezeu.

În timp ce se uitau după Moise, inimile oamenilor s-au umplut de tristețe și vinovăție. Știau că păcatul lui nu avea scuză, dar mai știau și că plângerile și criticele lor repetate l-au determinat să-și piardă răbdarea.

În mintea lui, Moise retrăia numeroase amintiri, gândindu-se la viața lungă pe care o avusese și la credințioșia cu care avusese Dumnezeu grijă de el. Era în continuare trist fiindcă lo-vise stâncă și s-a rugat ca Dumnezeu să-l ierte pentru că a deteriorat simbolul stâncii, care Îl reprezenta pe Isus.

Când a întrebat „Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stâncă aceasta?”, el le dăduse oamenilor motiv să creadă că, la urma urmei, el, și nu Dumnezeu, era conducătorul lor (Numeri 20:7-12). Dumnezeu l-a asigurat din nou că fusese iertat.

În vârful muntelui Nebo, Moise a privit în depărtare, spre țara promisă. După aceea, Dumnezeu a făcut ceva minunat. I-a arătat lui Moise viitorul până la prima venire a lui Isus și chiar și până la doua Sa venire.

A văzut steaua formată din îngeri deasupra Betleemului, pe bebelușul Isus în iesle, pe păstori și pe cei trei înțelepți. L-a văzut pe Isus trăind o viață perfectă și modalitățile teribile în care l-a ispitit Satana. A plâns în timp ce vedea cum L-au tratat oamenii și cum a murit.

Mai apoi, L-a văzut pe Isus înviind, și, dintr-odată, s-a văzut pe el însuși alături de un grup de îngeri sosind în nor pentru a-L lua pe Isus înapoi la ceruri, după înviere. Ce sentiment copleșitor!

MIERCURI

Un sfârșit emoționant

PE muntele Nebo, Dumnezeu i-a dat lui Moise o viziune a țării promise și a viitorului. După ce a văzut învierea lui Isus și întoarcerea Sa la ceruri, a observat că veștile bune despre Isus se răspândeau peste tot. L-a văzut pe Satana lucrând din greu pentru

a câștiga războiul și L-a văzut pe Isus câștigând bătălie după bătălie.

Moise a văzut evenimentele care urmau să aibă loc în viitor, până la a doua venire a lui Isus, când Se va întoarce ca să-Și ia poporul în ceruri. În cele din urmă, a văzut și distrugerea tuturor celor răi, inclusiv a Diavolului și a îngerilor lui. Moise a văzut lumea noastră reînnoită. Cât de bucuros a fost că a ales să I se supună lui Dumnezeu și să conducă poporul Israel, în loc să fie faraon al Egiptului! După aceasta, viziunea s-a stins. Asemenea unui soldat obosit, dar mulțumit, Moise s-a întins și a adormit. Dumnezeu și îngerii Săi l-au îngropat. **Deuteronomul 34:5-7** □

Doar că Moise nu a rămas pentru mult timp în mormânt. Mihail (Dumnezeu Fiul) a coborât ca să-l învie, iar Satana și îngerii lui se aflau și ei acolo. Nimeni nu mai fusese înviat până atunci, iar Diavolul era furios. „Moise este al meu!”, a spus el. „Și-a dorit slava care Îi aparține doar lui Dumnezeu. Asta am făcut și eu și m-am aruncat din ceruri!”

Dumnezeu Fiul i-ar fi putut reaminti Diavolului că el nu se căise pentru păcatul lui din ceruri și nu s-a pocăit așa cum a făcut-o Moise. În loc de asta, L-a lăsat pe Dumnezeu Tatăl să-i răspundă. **Iuda 9** □

Gândiți-vă un moment! Chiar acum, Moise este în ceruri, așteptând cu nerăbdare ziua când vom fi împreună în adevărata Țară Promisă.

Cum s-au simțit israeliții când și-au dat seama că Moise nu va mai fi alături de ei? **Deuteronomul 34:8** □

Însă poporul Israel nu a fost abandonat. În timpul zilei, Dumnezeu era cu ei în stâlpul de nor, iar noaptea, în stâlpul de foc. Iar credinciosul Iosua, pe care Dumnezeu îl alesese să le fie următorul conducător, se afla cu ei în tabără.

Aplicație: Nu-i așa că te bucuri pentru că Dumnezeu îți va învia pe toți cei care I-au fost loiali?

JOI

Noul conducător

CARTEA care urmează după Deuteronomul poartă, bineînțeles, numele noului conducător al poporului Israel, iar din paginile ei aflăm despre cucerirea țării Canaan.

De-a lungul anilor, Iosua fusese mâna dreaptă a lui Moise. Deși era un om puternic și neînfricat, avea și el neliniști. Moise l-a încurajat, însă acum, marele

conducător nu mai era. Cât de mult a apreciat el susținerea puternică a lui Dumnezeu și a poporului! Citește ce i-a spus Dumnezeu în **Iosua 1:1-3,5-9**. □

În acea perioadă a anului, râul Iordan era extrem de lat. Iosua nu știa cum ar fi putut să-l traverseze, dar pentru că Dumnezeu le spusese să o facă, știa că El va găsi o cale. Ce mesaj a transmis în tabără? **Verse-tele 10,11** □

Probabil că toți s-au întrebant cum vor traversa râul. Care a fost mesajul transmis înapoi lui Iosua? **Versetele 16-18** □

Orașul Ierihon se afla la doar câțiva kilometri distanță, de cealaltă parte a râului Iordan. Cetatea era mare și avea porți și ziduri puternice. Iosua a hotărât să trimită două iscoade tinere pentru a cerceta în secret cetatea și oamenii ei, înainte de atac.

Oamenii din Ierihon erau îngroziți. Când au aflat că aveau în mijlocul lor spioni israeliți, s-au apucat imediat să-i caute. Spionii stăteau în casa unei femei, pe nume Rahav. Cum i-a protejat ea când locuitorii cetății au venit să-i caute? **Iosua 2:1-6** □

Rahav era o femeie păgână și nu știa că e greșit să minți. După ce s-a întunecat, i-a ajutat să plece în siguranță. Dar mai întâi, le-a spus cât de înfricoșăți erau toți și i-a implorat să o salveze pe ea și pe familia ei atunci când poporul Israel va cuceri orașul.

Spionii au promis să facă acest lucru, dacă toată familia ei se va aduna în casa ei și dacă nu va spune nimic despre iscodirea lor. Citește această istorisire fascinantă în **versetele 8-24!** □

Aplicație: De ce putea Dumnezeu să-l ajute pe Iosua? Avea el încredere în forțele proprii sau se încredea în Dumnezeu?

VINERI

Traversarea râului (Iosua 3, 4)

DUPĂ ce iscoadele s-au întors în siguranță în tabără, i-au povestit lui Iosua cât de înspăimântați sunt oamenii din Ierihon. El a decis să-i mute pe israeliți mai aproape de râul Iordan și, după trei zile, le-a spus ce să facă mai departe.

În acea perioadă a anului, Iordanul era un râu lat cu o curgere rapidă. Pentru a-l traversa, preoții au înaintat primii, purtând chivotul. Apoi, când între ei și

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

popor a fost o distanță de aproape jumătate de kilometru, au pornit și israeliții.

Când preoții au intrat în apă, oamenii au fost martorii unui miracol. Apele aflate mai sus de chivot și-au încetat brusc curgerea, în timp ce apele din josul râului s-au îndepărtat, lăsând în urmă albia uscată. Preoții au pășit în mijlocul albiei și au rămas pe loc în timp ce mii de oameni traversau râul, îndreptându-se spre țărmul vestic.

Două seminții și o jumătate din a treia au primit teritoriul cucerit la est de râul Iordan. Dar acestea au promis că vor ajuta și la cucerirea teritoriilor de la vest de râu. Așadar, aproximativ 40.000 dintre războinicii din mijlocul lor au traversat râul.

Înainte ca preoții să iasă din albie, 12 bărbați, câte unul din fiecare seminție, s-au dus în locul unde stăteau preoții cu chivotul, au luat de acolo câte o piatră mare și le-au dus la Ghilgal, unde fusese așezată tabăra.

Cu pietrele acelea, Iosua a ridicat un monument de aducere aminte pentru generațiile viitoare. Dumnezeu lui Israel era la fel de puternic ca atunci când a despărțit Marea Roșie, cu 40 de ani în urmă.

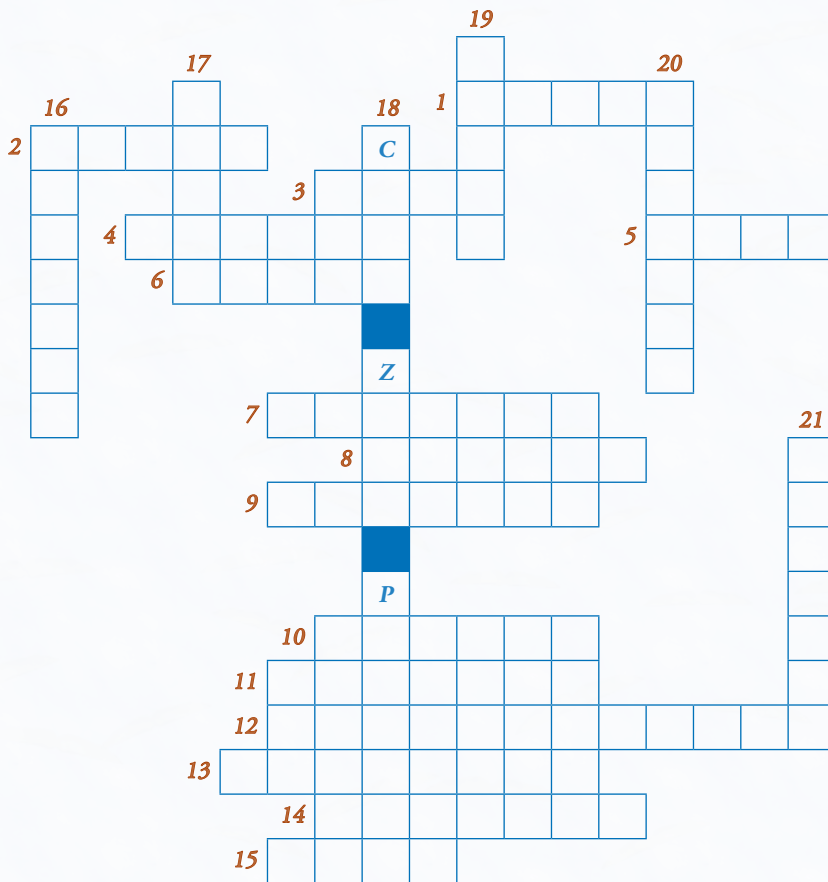
Când preoții care purtau chivotul au ajuns pe malul vestic al râului, apele au acoperit albia și s-au revărsat din nou peste malurile acestuia.

După cele întâmplate în ziua aceea, israeliții l-au respectat și mai mult pe Iosua. Ei au știut că Dumnezeu a ales un conducător bun. Citiți despre acest lucru și despre ceea ce au simțit împărații păgâni din partea de vest a râului în legătură cu cele întâmplate în ziua aceea. **Iosua 4:14; 5:1** □

Aplicație: Israelii au luat 12 pietre din râu ca amintire pentru ziua aceea. Și noi ar trebui să găsim modalități prin care să ne amintim că Dumnezeu ne-a ajutat și să le spunem și altora despre asta. **Luca 8:39** □

Rebus

1. Femeia care a ascuns iscoadele israelite în casa ei din Ierihon.
2. Bărbatul care a fost conducătorul poporului Israel după moartea lui Moise.
3. Muntele unde a murit Moise.
4. Dumnezeu Fiul, Cel care l-a înviat pe Moise.
5. Reprezentat de cetățile de scăpare, El este Acela în care să ne adăpostim. Deși merităm moartea pentru că am păcătuit, dacă rămânem „în El”, vom fi în siguranță.
6. Bărbatul care a scris primele cinci cărți ale Bibliei.
7. Primii oameni care au călcat pe uscatul făcut de Dumnezeu în râul Iordan.
8. Țara promisă de Dumnezeu urmașilor lui Avraam.
9. Fiul lui Aron și marele-preot atunci când israeliții au intrat în Canaan.
10. Râul pe care l-au traversat israeliții ca să intre în Canaan.
11. Prima cetate cucerită de poporul Israel în Canaan.
12. Cartea în care este trecut discursul de rămas-bun al lui Moise, adresat poporului Israel.
13. Adevăratul conducător al lui Israel.
14. Cele șase cetăți ale leviților erau numite cetăți de ____.
15. Piatra pe care o folosea Dumnezeu pentru a spune „Da”, luminând-o.
16. Iosua a trimis două în Ierihon ca să cerceteze țara.
17. Piatra pe care o folosea Dumnezeu pentru a spune „Nu”, întunecând-o.
18. Ce le-a repetat Moise israeliților chiar înainte să moară?
19. Isus este Marele nostru ____, care mijlocește pentru noi.
20. Înainte de a muri, lui Moise i s-a descoperit viitorul într-o ____.
21. Locul unde a fost ridicat un monument cu pietre din râul Iordan.

Referințe

Deuteronomul;
Iosua 1-4;
Patriarhi și profeți,
p. 462-486; 515-517

Victorioși prin credință

Text de memorat: 1 Ioan 5:4

„Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.”

DUMINICĂ

Vizitatorul ceresc al lui Iosua (Iosua 5:10-6:5)

DUPĂ ce au trecut râul Iordan, israeliții au sărbătorit Paștele la Ghilgal. În ziua aceea, se împlineau fix 40 de ani de la primul lor Paște, din noaptea când au plecat din Egipt. Ei trebuiau să-și amintească toate minunile făcute de Dumnezeu pentru a-i elibera din sclavie. După ce au prăznuit Paștele, mana a încetat să mai cadă. Nu mai aveau nevoie de aceasta, deoarece acum aveau la dispoziție roadele din țara Canaan.

Următorul test al credinței lor avea să fie cucerirea puternicei cetăți Ierihon. Într-o zi, Iosua se ruga pentru izbândă lângă zidurile din jurul cetății păgâne. Vedeă cât de înalte și de puternice erau aceste ziduri și știa că armata lui trebuia să fie puternică. Cum ar fi trebuit să o atace mai exact?

Dintr-odată, în fața lui a apărut un soldat înalt, cu sabia scoasă, ca și cum ar fi fost gata de luptă. Iosua a sărit în picioare. „Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?”, a întrebat el cu îndrăzneală. Care a fost răspunsul soldatului? **Iosua 5:13-15** ■

Gândiți-vă la acest lucru! Înșuși Dumnezeu a venit pentru a-i spune lui Iosua ce să facă, iar instrucțiunile Lui au părut cea mai ciudată strategie de luptă pe care și-o putea imagina cineva. Iosua nu s-a îndoit niciun moment că Ierihonul va fi distrus, atâta vreme cât respectau întocmai instrucțiunile lui Dumnezeu.

Probabil că israeliții au rămas uimiți când Iosua le-a spus planul lui Dumnezeu. În fiecare zi, timp de 6 zile, soldații înarmați trebuiau să conducă o procesiune în jurul Ierihonului. După soldați, veneau 7 preoți care sunau din trâmbițe în timp ce mergeau. La rândul lor, aceștia erau urmați de alți preoți care purtau chivotul legământului. La urmă, veneau restul soldaților.

Această procesiune ciudată trebuia să înconjoare în tăcere Ierihonul, după care se întorcea în tabără. Trebuia să se audă doar sunetul continuu al trâmbițelor și pașii celor ce mergeau.

În a șaptea zi, lucrurile urmau să se întâmple diferit. Procesiunea începea în zori și, în loc să înconjoare doar o dată cetatea, urma să o facă de 7 ori. Ce avea să se întâmple în ziua aceea? **Iosua 6:4,5** ■

Aplicație: Ce plan de luptă ciudat! Indiferent ce ne cere Dumnezeu, să fim încredințați că este cel mai bun lucru pe care trebuie să-l facem.

LUNI

Locuitorii înspăimântați (Iosua 6:6-14)

DUMNEZEU dăduse instrucțiuni foarte ciudate de cucerire a Ierihonului. Bineînțeles, locuitorii cetății nu știau încă acest lucru. Lor li se părea imposibil ca până și cea mai puternică armată să pătrundă în interiorul orașului.

Dar ei nu puteau uita ceea ce făcuse Dumnezeu în Egipt și la Marea Roșie. Și nici nu puteau uita că Israel învinsese armatele împăraților Sihon și Og, nici felul în care traversaseră râul Iordan.

În prima zi când procesiunea israeliților a încon-

jurat Ierihonul, străjerii cetății au raportat tot ce au văzut. Oamenii s-au înspăimântat auzind ecoul trâmbițelor răsunând dinspre dealuri.

Rahav și-a adus întreaga familie în casa ei de pe zidul înalt și s-a asigurat că agață o funie roșie la fereastră, așa cum le promisese celor două iscoade israelite. În timp ce procesiunea continua să înconjoare cetatea în fiecare zi, oamenii s-au alarmat tot

mai mult. Ce puteau să însemne toate acestea?

Dumnezeu le dăduse canaaniților mai mulți ani ca să aleagă să-L respecte și să-L servească, dar ei au refuzat. La fel ca Faraon, cu fiecare semn pe care îl vedeau sau îl auzeau despre puterea Lui, au ales să se încăpățâneze și mai mult. Unii erau convinși că El era Dumnezeu adevărat, dar nu voiau să fie diferiți față de alții și nu au avut curaj să se schimbe.

Cu excepția lui Rahav și a familiei ei, canaaniții huleau împotriva lui Dumnezeu și continuau să fie corupți și să facă lucruri îngrozitoare atunci când își venerau zeii.

În a șaptea zi, procesiunea israelită a început mai devreme decât în celelalte zile. De data aceasta, au înconjurat cetatea din nou și din nou. Oamenii dinăuntru erau înspăimântați auzind sunetul trâmbițelor și tropăitul pașilor. După ce au înconjurat cetatea a șaptea oară, procesiunea s-a oprit brusc. S-a lăsat o liniște deplină. Oamenii din cetate se întrebau ce avea să urmeze. Israelii și îngerii puternici, care așteptau nerăbdători, știau ce o să se întâmple în continuare.

Aplicație: În fiecare zi, Dumnezeu ne dă oportunități să alegem să-I servim. Care este alegerea ta?

MARȚI

O victorie minunată (Iosua 6:16-7:9)

In a șaptea zi a marșului lor, procesiunea israelită a înconjurat cetatea Ierihon de 7 ori. După ce s-a oprit, a urmat o perioadă scurtă de liniște.

În cele din urmă, s-au auzit trâmbițele zgomotoase. În timp ce toți oamenii strigau, pământul s-a cutremurat. Zidurile puternice s-au clătinat, au cedat și s-au prăbușit – cu excepția acelei părți unde se

afla casa la fereastra căreia atârna o funie roșie. Numai decât, israeliții au făcut exact ce li se spusese să facă. **Iosua 6:20-25** ■

Din întreaga cetate Ierihon, doar Rahav și familia ei au scăpat cu viață. Ea îl acceptase pe Dumnezeul lui Israel ca fiind adevăratul Dumnezeu. Mai târziu, s-a căsătorit cu un israelit și a ajuns unul dintre strămoșii lui Isus (Matei 1:5-16).

Ierihonul era plin de temple, de vile luxoase și de palate pline cu lucruri scumpe, luate din alte țări. Dar Dumnezeu spusese că acest oraș păcătos trebuia să ardă în întregime. Nu trebuiau să rămână decât metalele ce nu puteau arde, precum aurul și argintul, și lucrurile făcute din bronz și fier. Acestea urmau să fie păstrate în tezaurul lui Dumnezeu. Era victoria lui Dumnezeu și toată gloria trebuia să-I revină Lui.

Toată lumea s-a supus acestui ordin, cu excepția unui soldat pe nume Acan. Acesta era lacom și a cedat tentației de a ascunde câteva lucruri în cortul lui. A săpat repede o groapă în interiorul cortului și le-a îngropat acolo. Poate că și familia lui l-a ajutat. „Nimeni nu va ști!”, și-au spus ei.

După ce au distrus Ierihonul, Iosua s-a gândit că Israel trebuia să cucerească cetatea Ai, aflată în apropiere, și a trimis iscoade ca să cerceteze locul. Ce au raportat acestea când s-au întors? **Iosua 7:3** ■

Bazându-se pe raportul spionilor, Iosua a hotărât că o vor cuceri ușor, cu 3.000 de soldați. S-a dus cu aceștia, fiind sigur de o victorie rapidă. Cât de șocați au fost când bărbații din Ai au ieșit în grabă și i-au pus pe fugă, ucigând 36 din soldații lor! Iosua și bătrânii Israelului erau devastați. **Versetele 4-6** ■

Aplicație: Puteți să vă gândiți la un lucru important pe care nu l-a făcut Iosua?

MIERCURI

Păcatul unui singur om (Iosua 7:10-8:29)

DUPĂ ce au distrus atât de ușor cetatea Ierihon, israeliții s-au simțit foarte încrezători. Au uitat imediat că victoriile lor depindeau de puterea lui Dumnezeu.

Până și Iosua uitase să-L întrebe pe Dumnezeu dacă ar trebui să cucerească în continuare cetatea Ai. El nu știa de fapta lui Acan și nici că Dumnezeu nu le putea binecuvânta planurile până când nu aveau să-l pedepsească pe hoțul neascultător.

Iosua și bătrânii s-au simțit îngrozitor în legătură cu cele întâmplate la Ai. Ce aveau să gândească acum ce-

lealte popoare din Canaan despre puterea Dumnezeului lui Israel și despre poporul ales? Ce i-a spus Dumnezeu lui Iosua? **Iosua 7:10-13** ■

Dacă israeliții nu rămâneau de partea câștigătoare a războiului împotriva Diavolului, nu aveau nicio speranță că vor ocupa frumoasa țară a Canaanului. Încrederea și supunerea merg întotdeauna mână în mână. Însă Acan nu s-a supus lui Dumnezeu și s-a gândit că totul va fi în regulă. El adusese înfrângerea și rușinea asupra întregului popor.

Dumnezeu i-a spus lui Iosua cum să-l găsească pe hoțul al cărui păcat provocase atâtea neazuri. Mai întâi, Dumnezeu avea să dezvăluie din ce trib făcea parte, apoi familia, casa și, în cele din urmă, vinovatul.

Când Dumnezeu a ales seminția lui Iuda, probabil că Acan s-a îngrijorat, deoarece făcea parte din aceasta. Apoi, pas cu pas, alegerile lui Dumnezeu s-au apropiat tot mai mult de familia lui. Dumnezeu îi dădea timp lui Acan să se pocăiască și să-și mărturisească păcatul. În final, sorțul a căzut pe numele lui Acan. Ce i-a spus Iosua și cum i-a răspuns Acan? **Versetele 19-21** ■

Acan L-a sfidat pe Dumnezeu furând aur și argint și o țesătură frumoasă, deși El le poruncise oamenilor să nu ia nimic pentru ei înșiși din prada de la Ierihon. Drept urmare, el și toată familia lui și-au pierdut viața, atât aici, cât și pentru veșnicie. Nesupunerea nu atrage niciodată răsplata.

Acum, că rezolvaseră problema păcatului din tabără, Dumnezeu i-a spus lui Iosua cum să cucerească cetatea Ai. De data aceasta, câțiva soldați trebuiau să se ascundă în spatele cetății. Alți soldați urmau să mășăluiască spre oraș, iar când armata din Ai ieșea ca să-i alunge din nou, israeliții trebuiau să alerge ca și cum ar fi fost înspăimântați.

După aceea, soldații ascunși în spatele cetății Ai urmau să intre în aceasta și să-i dea foc. Terminați de citit istorisirea din **Iosua 8:21,22**. ■

Aplicație: Înțelegeți de ce pofta este periculoasă? **Luca 12:15** ■

JOI

Binecuvântări și blesteme – 1

PLANUL lui Dumnezeu de a cuceri cetatea Ai a funcționat perfect. De data aceasta, soldații au avut voie să ia din cetate orice le era de folos, inclusiv animale. Acum, toată lumea era nerăbdătoare

să-i distrugă pe toți canaanii nelegiuți și să se stabilească în țara promisă. Numai că Moise îi spusese lui Iosua că, înainte să se stabilească în țară, trebuiau să aibă o adunare specială într-unul dintre cele mai frumoase locuri din Canaan, în valea Sihem, care se găsea între doi munți, numiți Ebal și Garizim.

Sihemul ocupa un loc special în istoria poporului Israel. Când a ajuns în Canaan, Avraam a construit acolo primul altar. Și tot acolo a locuit și Iacov, care a săpat o fântână și a îngropat bijuteriile și idoliile familiei sub un stejar.

Sihem era înconjurată de cetăți canaanite nelegiuite, care nu doreau ca poporul Israel să le ocupe țara. Acest lucru i-ar fi putut înspăimânta pe israeliți, dar ei au crezut în promisiunea lui Dumnezeu de a-i proteja. Iar Dumnezeu i-a speriat atât de tare pe canaanii, încât niciunul dintre ei nu a ieșit să lupte cu poporul Israel.

La timpul hotărât de Iosua ca israeliții să se adune în valea Sihem, au venit cu toții, nu doar bărbații, ci și femeile și copiii. Iosua organizase totul perfect. Pe muntele Ebal, numit „muntele blestemelor”, fusese ridicat deja un monument din pietre tencuite cu var. Pe pietre, Iosua a scris o copie a Celor Zece Porunci, precum și legile pe care i le-a dat Dumnezeu lui Moise pentru conducerea poporului. Lângă munte fusese ridicat un altar pentru sacrificii. Puteți citi despre acesta în **Deuteronomul 27:1-8**. ■

De partea cealaltă a văii se găsea muntele Garizim, numit și „muntele binecuvântărilor”. De ce era numit așa? De ce muntele Ebal era numit „muntele blestemelor”? De ce alesese Dumnezeu acest munte pentru a ridica un monument pe care să fie scrise Cele Zece Porunci? Și de ce se găsea acel altar pentru sacrificii acolo? Vom afla motivele mâine.

Aplicație: Asemenea poporului Israel, și noi ar trebui să ne amintim și să ne reînnoim promisiunea de a-I fi loiali lui Dumnezeu.

VINERI

Binecuvântări și blesteme – 2

MONUMENTUL pe care erau scrise Cele Zece Porunci se găsea pe muntele Ebal. Acesta fusese ridicat pentru a aminti poporului Israel

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

că nesupunerea față de aceste legi a adus blestemul păcatului, necazurile și moartea în lumea noastră. Din acest motiv, monumentul se afla pe „muntele blestemelor”.

Pe muntele Ebal se găsea și altarul pentru sacrificii. Sacrificarea unui miel în acea zi ne amintește că Isus a luat asupra Sa blestemul apărut din cauza nesupunerii lor față de lege. **Galateni 3:13** ■

Șase dintre semințiile israelite stăteau pe muntele Ebal, iar celelalte șase, pe muntele Garizim. Chivotul legământului fusese adus în minunata vale plină de verdeață a Sihe- mului, situată între cei doi munți, iar Iosua stătea lângă acesta. Apoi, când trâmbița a sunat și a dat semnalul, toți au făcut liniște.

Iosua a vorbit și toată lumea a putut să-l audă. Mai întâi, a citit minunatele binecuvântări pe care Dumnezeu avea să le ofere israeliților dacă păzeau Cele Zece Porunci. La sfârșitul fiecărei binecuvântări, toți oamenii de pe muntele Garizim spuneau „Amin”, pentru a arăta că înțelegeau și erau de acord cu ceea ce spusese Dumnezeu.

După aceea, Iosua a citit blestemele îngrozitoare care aveau să vină asupra lor dacă nu păzeau Cele Zece Porunci. Și nesupunerea față de legile speciale, date pentru formarea unui popor puternic, avea să aducă necazuri. Însă unul dintre cele mai mari pericole îl reprezenta copierea obiceiurilor păgâne din jurul lor. După fiecare blestem, toți oamenii de pe muntele Ebal spuneau „Amin”.

Israeliiții aveau la ce să se gândească odată întorși în tabăra de la Ghilgal. Dumnezeu i-a purtat în siguranță prin țara inamică și le-a păzit tabăra cât timp ei au fost plecați.

Aplicație: Dumnezeu le-a dovedit din nou că se puteau încrede în El în timp ce continuau să cucerească țara Canaan. Ei aveau să fie în siguranță și fericiți dacă alegeau să se încreadă în El și să I se supună.

Am căutat și citit toate versetele biblice (bifează fiecare verset pe care l-ai citit) din lecția acestei săptămâni!

1. Israeliiții au mărșăluit în jurul Ierihonului într-o anumită ordine. Notați ordinea (1-4) în care au făcut-o!

- _____ Șapte preoți cu trâmbițe
- _____ Soldați înarmați
- _____ Preoții ce purtau chivotul legământului
- _____ Armata israelită

2. Adevărat sau fals?

- A / F Acan și-a mărturisit păcatul când sorțul a căzut pe Iuda, seminția din care făcea parte.
- A / F Acan și-a mărturisit păcatul când sorțul a căzut pe Zerah, familia din care făcea parte.
- A / F Acan și-a mărturisit păcatul când sorțul a căzut pe Zabdi, casa din care făcea parte.
- A / F Acan și-a mărturisit păcatul când sorțul a căzut pe Carmi, tatăl lui.
- A / F Acan și-a mărturisit păcatul când a fost confruntat direct.

3. Notează cu BLESTEM/BINECUVÂNTARE pentru a arăta de ce aveau parte israeliții care făceau următoarele lucruri. Textele sunt din Deuteronomul.

- _____ Se supuneau în totalitate lui Dumnezeu. (28:1,2)
- _____ Își necinsteau tatăl sau mama. (27:16)
- _____ Făceau un orb să se rătăcească. (27:18)
- _____ Luau mită împotriva unui om nevinovat. (27:25)
- _____ Își făceau în ascuns un idol. (27:15)
- _____ Respectau cu atenție poruncile lui Dumnezeu. (28:1,2)

4. Marcați „muntele blestemelor” și „muntele binecuvântărilor”.

Notați cu „C” locul unde se afla chivotul legământului.

Notați cu „S” locul unde se afla altarul pentru sacrificii.

Notați cu „I” locul unde stătea Iosua.

Notați cu „B” locul unde stăteau cele șase seminții și spuneau „Amin” după fiecare binecuvântare citită.

Notați cu „BL” locul unde stăteau cele șase seminții și spuneau „Amin” după fiecare blestem citit.

Notați cu „ZP” locul unde a fost ridicat monumentul pe care au fost scrise Cele Zece Porunci.

Muntele Ebal

Muntele _____

Muntele Garizim

Muntele _____

Referințe
Deuteronomul 27,28;
Iosua 5-8;
Patriarhi și profeți,
p. 487-504

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Cucerirea Canaanului

Text de memorat: **1 Corinteni 15:57**

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu,
care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus
Hristos!”

DUMINICĂ

Prețul minciunii (Iosua 9)

DUPĂ ce au auzit cum Și-a ajutat Dumnezeu poporul să cucerească cetățile Ierihon și Ai, canaanii aveau un motiv întemeiat să se teamă de aceștia. Însăpămânați de gândul că și cetățile lor ar putea fi distruse, toți împărații lor au dorit să-i oprească pe israeliți.

Următoarea cetate importantă în calea armatei cuceritoare a lui Iosua era Gabaon. Gabaoniții știau că nu puteau să le facă față israeliților și Dumnezeului lor, așa că au hotărât să încerce un plan ciudat ca să se salveze.

Fără să spună ceva împăraților altor cetăți, aceștia au trimis niște bărbați ca să vorbească cu liderii Israelului. Ce au făcut aceștia pentru a-i convinge pe conducătorii israeliți că spuneau adevărul, deși au pretins că sunt trimișii unei țări îndepărtate? **Iosua 9:4-6** ■

Fiind suspicioși, Iosua și ajutoarele lui i-au luat la întrebări pe vizitatori. Însă când aceștia și-au arătat pâinea mucegăită, încălțăminte veche, crăpată și burdufurile peticite, conducătorii i-au crezut. Prin urmare, au făcut un legământ solemn de pace cu aceștia.

După 3 zile, israeliții au aflat că așa-numiții ambasadori erau, de fapt, vecinii lor gabaoniți. Ce le-a spus Iosua în privința aceasta?

Versetele 22,23 ■

Două atitudini esențiale ar fi

schimbat totul. Dacă Iosua și-ar fi amintit să-L întrebe pe Dumnezeu despre „ambasadori”, atunci ar fi aflat adevărul. Cu toate că israeliții erau foarte supărați pe gabaoniți, Iosua și celelalte căpetenii au refuzat să-și încalce promisiunea solemnă pe care au făcut-o.

Gabaoniții au promis să renunțe la idolii lor și să se închine lui Dumnezeu. Însă, dacă ar fi spus adevărul, ei și urmașii lor nu ar fi ajuns sclavii poporului Israel. Dumnezeu manifestase o toleranță minunată față de neamurile care au ales să creadă în El. Aceștia s-ar fi putut alătura poporului Său și ar fi avut aproape aceleași privilegii ca israeliții.

Gabaoniții aveau patru cetăți, dintre care Gabaon era cea mai importantă. Însă acum, cetățile lor aparțineau israeliților, iar ei aveau să le fie întotdeauna sclavi, ca o mărturie a faptului că Dumnezeu urăște falsitatea. Cât de diferit le-ar fi fost viitorul dacă nu ar fi mințit!

Aplicație: Cât de bine este să spui întotdeauna adevărul! Niciodată nu este indicat să apelezi la minciuni.

LUNI

Bătălia cu cinci împărați (Iosua 10:1-15,40-43)

AUZIND ce au făcut gabaoniții, împărații celorlalte cetăți s-au înfuriat. Acum se temeau și mai tare de israeliți, din moment ce până și puternicilor gabaoniți le fusese teamă să lupte cu aceștia.

Împăratul Ierusalimului a trimis soli celorlalți patru împărați, cerându-le să-și unească armatele cu a lui. Astfel, au format o armată puternică și au hotărât

să se răzbune pe gabaoniți, deoarece făcuseră pace cu poporul Israel.

Bărbații gabaoniți știau că nu se puteau apăra împotriva acestor armate unite. Îi va ajuta oare Iosua, deși l-au mințit? Nu era timp de pierdut, așa că au trimis imediat un sol, implorând ajutor. De data aceasta, Iosua și-a amintit să-L întrebe pe Dumnezeu ce ar trebui să facă. Care a fost răspunsul lui Dumnezeu? **Iosua 10:8** ■ Iosua a mers cu armata lui toată noaptea și a ajuns la cetatea Gabaon în zori. Armatele celor cinci împărați se aflau deja acolo, iar când israeliții i-au atacat prin surprindere, soldații inamici s-au panicat și au fugit. Israelitilor nu le-a fost greu să pună mâna pe ei. În plus, Dumnezeu a făcut să cadă niște pietre mari, care au omorât mai mulți soldați decât omorâse poporul Israel.

Când Iosua și-a dat seama că se va întuneca înaintea de finalul bătăliei, i-a cerut lui Dumnezeu să facă un lucru care nu s-a mai întâmplat niciodată înainte. Citește continuarea istorisirii despre ziua aceea victorioasă. **Versetele 12-15** ■

Până când s-a întors Iosua în tabăra de la Ghilgal, armata lui cucerise aproape toată partea de sud a țării Canaan. Din nou, Dumnezeu a demonstrat că nimic nu Îi este imposibil.

Aplicație: Chiar înainte de revenirea lui Isus, peste cei răi vor cădea din nou pietre uriașe, fiecare cântărind mai mult de 20 de kilograme (Apocalipsa 16:21). Nu e de mirare că Isus dorește ca noi să alegem să fim de partea Lui în războiul dus împotriva Satanei! El nu-și dorește ca vreunul dintre noi să-și schimbe alegerea și să fie pierdut.

MARȚI

Războaie de cucerire

DUPĂ ce Dumnezeu i-a ajutat pe israeliți să ocupe aproape toată partea sudică a țării Canaan, au mai rămas de cucerit numeroase cetăți nelegiuite, în special în nordul țării. Trebuia să se îngrijoreze Iosua când mai mulți dintre împărații înspăimântați din nord au hotărât să-și unească armatele și să distrugă poporul Israel? **Iosua 11:4-6** ■

La fel ca întotdeauna, Dumnezeu și-a ținut promisiunea. De data aceasta, inamicul a folosit cai și care de luptă, pe care israeliții le-au luat când i-au nimicit pe nelegiuți. Au schilodit caii, așa cum le-a spus Dumnezeu să facă, și au dat foc carelor. De ce? Deoarece

Dumnezeu știa cât de ușor le-ar fi fost să ajungă să depindă mai degrabă de cai și de care decât de El (versetele 7-9).

Acum, armata lui Iosua cucerise cea mai mare parte a țării Canaan. Totuși, mai erau câteva teritorii vaste ce nu se aflau încă sub stăpânirea lor, precum țara locuită de filistenii. De asemenea, în interiorul teritoriilor ocupate încă existau câteva cetăți controlate de păgâni. Însă Dumnezeu i-a spus lui Iosua să împartă pământul oamenilor și, astfel, fiecare

seminție avea să fie responsabilă să termine de cucerit propriul teritoriu.

Iosua a împărțit țara între seminții, după porunca Domnului, dar mai întâi i-a dat lui Caleb locul pe care și l-a dorit: cetatea Hebron, o cetate necucerită și locuită de uriași. Citește ce a spus Caleb când și-a făcut cunoscută dorința. **Iosua 14:7-12** ■

În timp ce armata poporului Israel cucerea țara Canaanului, cortul întâlnirii a rămas la Ghilgal. Acum, că războiul încetase, acesta a fost mutat în micuța cetate Silo, din centrul Canaanului (Iosua 18:1).

Înainte să-și aleagă un loc pentru el, Iosua a așteptat cu generozitate ca fiecărei seminții în parte să-i fie atribuit teritoriul ei. Lui i-a revenit cetatea Timnat-Serah, care înseamnă „porțiunea care rămâne”. Aceasta se afla în apropiere de cortul întâlnirii din Silo (Iosua 19:49,50).

Leviților nu li s-au dat porțiuni mari de teren. În loc de aceasta, ei au primit 48 de cetăți situate printre toate celelalte seminții (Iosua 21:41). În felul acesta, ei puteau sluji ca lideri spirituali pentru întregul popor.

Aplicație: Ce a spus David despre încrederea în cai și care? **Psalmi 20:7** ■

MIERCURI

Mai multe victorii (Iosua 22-24)

ACUM, că fusese cucerit atât de mult din țara Canaan, israeliții nu mai aveau nevoie de marea lor armată națională. Fiecare seminție trebuia să termine cuceririle pe propriul teritoriu. Prin urmare, Iosua a trimis soldații înapoi la semințiile lor.

Două seminții și jumătate dintr-o a treia au primit pământ la est de râul Iordan. Însă aproximativ 40.000 dintre cei mai buni războinici ai lor au traversat râul cu celelalte seminții și le-au

ajutat să cucerească țara Canaan. Acum, Iosua i-a binecuvântat și le-a spus să se întoarcă la moșiile și familiile lor. Ce au făcut ei pe drum? **Iosua 22:10** ■

Construirea aceluia altar lângă râul Iordan aproape că a provocat un război civil, deoarece semințiilor din vest le era teamă că semințiile din est urmau să se închine idolilor. Dar când acestea din urmă le-au explicat de ce l-au construit, semințiile din vest s-au liniștit, ba chiar l-au mărit pe Dumnezeu. Ce putem învăța din această istorisire cu privire la neînțelegeri?

Iosua era recunoscător pentru ceea ce a făcut Dumnezeu poporului Său, însă era și trist deoarece aceștia nu i-au izgonit pe închinătorii la idoli care au rămas printre ei.

Aproape că-i vedem lacrimile din ochi când citim ce le-a spus în timp ce și-a susținut cauza. **Iosua 23:11-13** ■ Și-a respectat Dumnezeu promisiunile față de poporul Său, chiar dacă acesta nu l-a fost credincios? **Versetul 14** ■

Iosua a simțit că trebuie să se mai întâlnească o dată cu bătrânii și căpeteniile. S-au dus în valea Sihem, unde, cu mulți ani înainte, citise binecuvântările și blestemele. Acolo, a sintetizat istoria poporului lui Dumnezeu din vremea lui Avraam și până la sosirea lor în Canaan și le-a reamintit cât de important era pentru ei să-l slujească lui Dumnezeu.

Când Iosua le-a spus oamenilor să aleagă cui aveau să slujească, ce au răspuns ei? **Iosua 24:15,16** ■

Aplicație: Chiar dacă poporul a promis de încă trei ori să-l slujească lui Dumnezeu, Iosua și-a amintit cu tristețe de câte ori fuseseră făcute și încălcate astfel de promisiuni. Aveau ei să învețe vreodată că le era imposibil să se supună lui Dumnezeu prin propriile forțe? Doar dacă ne încredem în Isus putem primi puterea să ne supunem.

JOI

Ani cu suişuri şi coborâşuri

IOSUA a trăit până la vârsta de 110 ani. După ce el și Eleazar au murit, israeliții le-au simțit lipsa. Fineas, fiul lui Eleazar, a devenit următorul mare-preot, iar el a lucrat cu credincioșie cu căpeteniile care au fost alături de Iosua. Aceștia au făcut tot ce au putut mai bine ca să-i ajute pe oameni să-și țină promisiunea de a fi credincioși Domnului (Iosua 24:29-31,33).

Următoarea carte din Biblie este Judecătorii. Din aceasta aflăm ce s-a întâmplat cu poporul Israel după 300 de ani de la moartea lui Iosua. **Judecătorii 2:10-13** ■ Deoarece poporul Israel nu și-a ținut promisiunea de a-și distruge vrăjmașii, a avut parte de nenumărate necazuri. Cum putea Dumnezeu să-i ajute când ei continuau să meargă în război de partea Diavolului, alegând să se supună acestuia? Când necazurile lor ajungeau atât de rele încât oamenii îl implorau pe Dumnezeu să-i salveze de dușmanii lor, El le trimitea oameni speciali, numiți judecători, ca să-i ajute. Atâta timp cât judecătorul trăia, oamenilor le era mai bine. Însă după ce acesta murea, se întorceau la căile lor nelegiuite.

Apoi, lucrurile deveneau din nou foarte rele. Regretau, implorau ajutor și, din nou, Dumnezeu le trimitea un alt judecător. Acest ciclu se repeta iar și iar.

În timpul acelor sute de ani au fost mai mulți judecători, dar vom învăța doar despre câțiva dintre ei.

Unul dintre judecătorii de la început a fost Ehud, pe care Dumnezeu l-a folosit ca să ofere poporului Israel 80 de ani de pace (Judecători 3:15,30). Însă după ce acesta a murit, oamenii s-au întors la căile lor nelegiuite și, din nou, s-au aflat la strâmtorare din cauza lui Iabin, împăratul Canaanului. Cui s-a adresat poporul de data aceasta pentru ajutor? **Judecători 4:3-5** ■

Deborei nu-i era frică de armata lui Iabin și de cele 900 de care ale lui. Ea a trimis după un bărbat, pe nume Barac, și l-a înștiințat ce a spus Dumnezeu că trebuie să facă. Acesta urma să adune 10.000 de bărbați și să lupte împotriva armatei lui Iabin, care era condusă de Sisera, căpetenia lui. Barac a spus că va face asta, dar numai dacă va merge și Debora cu el (versetele 6-8).

Aplicație: Asemenea poporului Israel, este ușor să promiți că vei fi bun. Însă doar Isus poate da puterea supunerii și ne poate ajuta să-l fim loiali. **1 Corinteni 15:57,58** ■

VINERI

Iaela, o eroină (Judecătorii 4,5)

BARAC i-a spus profetesei Debora că, dacă îl va însoți, va lupta împotriva lui Sisera și a armatei acestuia. Ce i-a răspuns Debora? **Judecătorii 4:9** ■

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Debora nu vorbea despre ea când a spus că Dumnezeu îl va da pe Sisera pe mâna unei femei, ci despre Iaela. Aceasta trăia cu soțul ei în apropierea locului unde a avut loc bătălia, fiind prieteni cu împăratul Iabin. Ce s-a întâmplat în lup-tă? **Versetete 15,16** ■

După ce soldații lui au murit, Sisera a luat-o la fugă ca să-și scape viața. Știa că Barac îl va urmări imediat, dar era atât de obosit încât nu mai putea continua. Probabil că s-a simțit ușurat când a văzut cortul laelei, care l-a invitat înăuntru pentru a se odihni.

Iaela i-a dat un pahar cu lapte și l-a acoperit. Simțindu-se în siguranță și confortabil, Sisera a adormit curând. Pentru ceea ce a făcut Iaela în continuare era nevoie de mult curaj, dar ea știa că Sisera era dușmanul poporului lui Dumnezeu și ceea ce făcea era corect. **Versetete 21,22** ■

Probabil că Barac a fost șocat și extrem de recunoscător! Profeția Deborei se împlinise. Citește-o din nou în **versetul 9!** ■

În capitoul al cincilea din cartea Judecătorii se găsește frumosul cântec pe care Debora și Barac l-au cântat în ziua aceea. Versetul 24 ne vorbește despre fapta curajoasă a laelei, care este numită „binecuvântată între femei”.

Dumnezeu Și-a scăpat poporul încă o dată. În cele din urmă, împăratul Iabin și-a pierdut viața și poporul Israel s-a bucurat din nou de pace timp de 40 de ani. Doar că Diavolul nu a renunțat, și vechiul ciclu s-a reluat.

Aplicație: Ai observat că ceea ce s-a întâmplat poporului Israel seamănă mult cu ceea ce ni se întâmplă nouă? Când totul merge perfect, avem noi nevoie de Isus la fel de mult ca atunci când suntem în necaz? Dacă ne rugăm, Isus ne va aminti că avem nevoie de El tot timpul.

Completați spațiile libere, alegând cuvintele potrivite din lista de mai jos!

Barac	Iabin	Sisera	Ehud
Debora	Iaela	Fineas	Silo
Hebron	900	Gabaon	Heber
Ghilgal	48	10.000	Timnat-Serah

- _____ Femeia care l-a ucis pe Sisera
- _____ O femeie care era profetă și judecătoare
- _____ Soțul laelei
- _____ Căpetenia armatei lui Iabin
- _____ Judecătorul care l-a omorât pe Eglon, împăratul Moabului
- _____ O cetate care a făcut un legământ cu poporul Israel
- _____ Bărbatul care a condus armata lui Israel împotriva lui Sisera
- _____ Marele-preot care i-a urmat lui Eleazar
- _____ Împăratul Canaanului care avea care de fier
- _____ Locul unde și-a așezat tabăra poporul Israel
- _____ Numărul de bărbați din armata lui Barac
- _____ Numărul de care de fier din armata lui Sisera
- _____ Numărul de cetăți date leviților
- _____ Locul unde a fost înălțat cortul întâlnirii
- _____ Cetatea aleasă de Iosua ca moștenire
- _____ Cetatea aleasă de Caleb ca moștenire

CINE A SPUS? CUI?

- „Oprește-te, soare, asupra Gabaonului.”
_____ i-a spus _____ (Iosua 10:12)
- „Puneți-vă toată puterea ca să păziți și să împliniți tot ce este scris.”
_____ i-a spus _____ (Iosua 23:2,6)
- „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.”
_____ i-a spus _____ (Iosua 24:2,15)
- „Dacă vii tu cu mine, mă voi duce.”
_____ i-a spus _____ (Judecătorii 4:8)

Referințe

Iosua 9-24;
Judecătorii 1-5;
Patriarhi și profeți,
p. 505-524; 543-545

Am căutat și citit toate versetele biblice (bifează fiecare verset pe care l-ai citit) din lecția acestei săptămâni:

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Ghedeon

Text de memorat: Evrei 2:1

„De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele.”

DUMINICĂ Madianiții (Judecătorii 6:1-23)

DUPĂ ce a murit Debora, poporul Israel s-a întors la vechile lui obiceiuri. În loc să se supună lui Dumnezeu, distrugând popoarele nelegiuite și adoradoare de idoli, care locuiau în jurul lor, israeliții au ajuns ei înșiși să se închine la idoli. De data aceasta, când Dumnezeu nu i-a mai protejat, dușmanii care le-au făcut necazuri au fost madianiții cei păgâni. Acest popor a fost cel care, împreună cu Balaam, făcuse planul de a-l blestema pe Israel.

Înainte să moară Moise, israeliții au luptat împotriva madianiților și au învins. Însă de-a lungul numeroșilor ani care au urmat de atunci, aceștia și-au revenit din înfrângere, iar acum erau din nou puternici. Când sosea vremea ca holdele să fie strânse, madianiții dădeau năvală ca un roi de lăcuste, luând cu ei aproape toate roadele israeliților.

Poporul Israel era învins de fiecare dată când încerca să lupte cu dușmanii. Mulți israeliți erau obligați să-și abandoneze casele. Unii dintre ei erau nevoiți să găsească adăpost în peșteri. Nimeni nu era în siguranță. Ce le-a spus Dumnezeu când aceștia au strigat după ajutor? **Judecătorii 6:7-10** ■

Când ne pocăim cu adevărat, Dumnezeu ne aude întotdeauna. De data aceasta, El În-suși a venit și a vorbit cu Ghedeon, bărbatul pe care îl alesese ca să-și ajute

poporul. Acesta bătea grâu în teasc pe ascuns, într-un loc unde nu se aștepta să-l găsească cineva.

În timp ce lucra, Ghedeon se gândea cu tristețe cât de mult suferea poporul Israel. Dintr-odată, și-a dat seama că este urmărit de cineva, care i-a spus că Domnul este cu el. Acest lucru l-a surprins. Ghedeon a răspuns cu întrebarea la care se gândea. **Versetele 13,14** ■

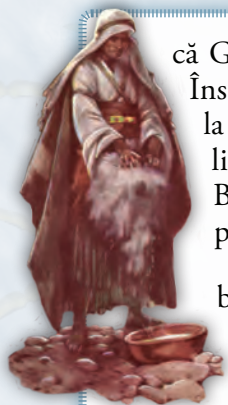
Pe tatăl lui Ghedeon îl chema Ioas. Familia lui nu era importantă, însă fiii săi erau cunoscuți pentru curajul lor. Cu excepția lui Ghedeon, toți își pierduseră viețile luptând împotriva dușmanilor. Cum se putea aștepta ca el să salveze poporul Israel? Ghedeon a simțit că trebuie să fie sigur Cine îi vorbea. Ce lucru s-a întâmplat, nelăsând nicio urmă de îndoială în mintea lui? **Versetele 17-23** ■

Aplicație: De ce l-a ales Dumnezeu pe Ghedeon? Era smerit. Nu era sigur de sine. Se încredea în Dumnezeu. Era gata să asculte sfatul lui Dumnezeu.

LUNI

Întărirea credinței (Judecătorii 6:24-7:8)

DUPĂ ce a fost martorul unei minuni, Ghedeon s-a asigurat că Dumnezeu îi vorbise. Așadar, în acea noapte i s-a dat prima însărcinare. Baal, idolul canaanit din cetatea lui, trebuia să fie distrus. S-a supus el cerinței, chiar dacă știa că oamenilor nu o să le placă ce i se spusese să facă? **Judecătorii 6:27** ■ În dimineața următoare, familia și oamenii din cetate au fost șocați și s-au infuriat. De fapt, mânia lor a fost atât de mare, încât, atunci când au aflat

că Ghedeon este responsabil, au vrut să-l ucidă. Însă tatăl lui Ghedeon le-a pus câteva întrebări la care oamenii nu au putut să răspundă și furia li s-a potolit. În esență, el i-a întrebat: „Dacă Baal este atât de puternic, de ce nu poate să-și poarte singur de grijă?”

Era o întrebare bună, care a adus rezultate benefice. Când Ghedeon a trimis soli israeliților, cerând soldați pentru a se lupta cu dușmanii lor, bărbații din cetatea lui au fost primii care s-au oferit voluntari.

Ghedeon simțea că trebuie să fie absolut sigur că Dumnezeu l-a chemat să conducă armata și că El avea să-i fie alături, așa că a cerut un semn, din nou. A dat Dumnezeu curs cererii lui? **Versetele 36-38** Ghedeon uitase ceva. Lâna atrage umezeala în mod natural. Se umezise aceasta datorită unui miracol? Ca să fie sigur, a mai cerut, cu umilință, un semn. **Versetele 39,40** Prin acel semn, Domnul i-a confirmat că avea să fie cu el. Este oare prudent să accepțăm ceea ce credem că sunt semne de la Dumnezeu? Dacă Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, ne spune ce să facem, nu ar trebui să cerem semne.

Treizeci și două de mii de bărbați au răspuns apelului lui Ghedeon referitor la soldați. Însă, prin comparație cu forțele inamicului, armata lui era una foarte mică. Cum crezi că s-a simțit după ce Dumnezeu i-a vorbit din nou? **Judecătorii 7:2,3**

Dumnezeu voia ca poporul Său să știe că El o să le ofere victoria. Ei nu trebuiau să se bazeze pe puterea și înțelepciunea lor. Probabil că Ghedeon a fost tentat să se îndoiască după ce a îndepărtat atât de mulți soldați, dar el a continuat să aibă încredere, iar când Dumnezeu i-a vorbit următoarea dată, s-a supus. Câți soldați rămăseseră? **Versetele 4-7**

Aplicație: În urma aceluia test, a fost ușor să se afle care soldați erau cu adevărat curajoși, dependenți de Domnul și cu credință în El. Ne arată micile teste cum este caracterul nostru?

MARȚI

Testul final (Judecătorii 7:9-22)

ARMATA lui Ghedeon fusese redusă la 300 de bărbați, însă toți aceștia erau curajoși și niciunul dintre ei nu era închinător la idoli. Cum ni-i descrie Biblia pe dușmanii pe care plănuiau să-i atace? **Judecătorii 7:12** Dumnezeu știa că Ghedeon avea nevoie de încurajare, așa că în noaptea aceea l-a trimis să se coboare împreună cu servitorul lui până la locul unde își așezase tabăra numeroasa armată a inamicilor. Auzind voci dintr-un cort, le-au ascultat cu nerăbdare.

Un soldat madianit îi povestea tovarășului său din cort ce visase.

Versetele 13,14

După ce au auzit visul, Ghedeon nu mai avea nicio îndoială că Dumnezeu controla totul. A îngenunchat și a murmurat o rugăciune fierbinte de mulțumire.

Întors în propria tabără, Ghedeon i-a trezit pe cei 300 de soldați ai lui, iar aceștia au ascultat cu atenție tot ce le-a spus el să facă.

Ce arme ciudate purtau cu ei! Fiecare soldat avea o trâmbiță în mâna dreaptă și un urciol gol cu făclii aprinse în mâna stângă. În timp ce se apropiau în liniște de locurile desemnate în jurul taberei vrăjmașilor adormiți, probabil că se simțeau nerăbdători și erau dornici de acțiune.

Acei bărbați curajoși se așteptau ca Dumnezeu să facă o minune în noaptea aceea și nu au fost dezamăgiți. Ce s-a întâmplat când Ghedeon a dat semnalul de atac? **Versetele 20-22**

Vrăjmașii s-au trezit instantaneu, cuprinși de o panică teribilă. Cel mai probabil, s-au gândit că soldații lui Ghedeon îi surprinseseră din toate părțile. În întuneric, erau siguri că fiecare soldat peste care dădeau era un israelit. În timp ce loveau frenetic cu săbiile în toate direcțiile, nu făceau nimic altceva decât să se ucidă între ei.

Probabil că și cămilele lor o luaseră razna. Totul devenise o confuzie sălbatică. S-au îndreptat spre râul Iordan, încercând să fugă în grabă din fața israeliților.

Aplicație: Au mai fost și alte momente când Dumnezeu i-a întors pe vrăjmașii poporului Său împotriva lor înșiși. El va face din nou acest lucru chiar înainte de venirea lui Isus. (Zaharia 14:13)

MIERCURI

Victoria (Judecătorii 7:23-8:21)

DUMNEZEU făcuse un miracol uimitor pentru ca nelegiuții de madianiți să fie învinși. Cei rămași în viață încercau să scape prin fugă, dar Ghedeon

voia să-i prindă din urmă. El a trimis soli, cerând ajutor. Miile de soldați pe care îi trimisese înapoi la casele lor s-au întors imediat și au urmărit dușmanii.

Ghedeon și cei 300 de bărbați erau extenuați. Totuși, au traversat râul Iordan și au urmărit doi împărați madianiți până când i-au ajuns și au înfrânt ce mai rămăsese din armatele lor (Judecătorii 8:4,12).

Când Ghedeon le-a cerut prima dată israeliților să-l ajute să-i distrugă pe madianiți, bărbații lui Efraim nu au crezut că puteau învinge, așa că nu s-au alăturat celorlalți. Însă atunci când Ghedeon le-a cerut ajutorul ca să-i oprească pe madianiții fugari să nu traverseze râul Iordan, aceștia s-au supus.

Efraimiții au ajutat la finalizarea victoriei lui Israel, ucigând numeroși madianiți fugari, inclusiv doi conducători importanți. Însă după aceea, în loc să-I aducă laude lui Dumnezeu pentru felul uimitor în care a pus pe fugă acea armată uriașă, ei l-au certat pe Ghedeon. Ce i-au spus? **Judecătorii 8:1** ■ În loc să se certe cu ei, Ghedeon a ales să fie politicoș și plin de tact. El le-a reamintit că ei au fost de ajutor când a fost nevoie de ei. Cum i-a ajutat răspunsul lui pe efraimiți să se simtă apreciați și importanți? **Versetele 2,3** ■ În acea zi, au murit 120.000 de madianiți. După asta, ei nu au mai fost niciodată o amenințare pentru poporul lui Dumnezeu. Vestea că Dumnezeul lui Israel a luptat din nou pentru ei, precum și felul în care a făcut-o, a înspăimântat popoarele din jur. Cât de recunoscători au fost israeliții! Satana a pierdut, din nou, o bătălie în lungul război dus împotriva Domnului.

Aplicație: Ai fost vreodată învinuit pentru ceva de care nu erai vinovat? Cum te-ai simțit? Cei mai mulți dintre noi ne certăm cu oricine ne învinuiește pe nedrept și, deseori, păstrăm ranchiună. Însă Ghedeon nu a procedat așa. Prin felul în care a răspuns, el a evitat o ceartă și, cel mai probabil, o luptă. Este el un bun exemplu?

JOI

Din nou acasă (Judecătorii 8:22-27)

DUPĂ ce Ghedeon i-a înfrânt pe madianiți, israeliții, fiind recunoscători, au vrut să-l facă împăratul lor. Cei mai mulți conducători probabil că ar fi acceptat o asemenea ofertă, dar Ghedeon a refuzat. El le-a reamintit că Dumnezeu este singurul lor Împărat. **Judecătorii 8:22,23** ■ Toți trebuiau să știe că madianiții nu au fost învinși prin planurile și puterea lui Ghedeon, ci pentru că el și cei 300 de soldați și-au manifestat credința ade-

vărată, supunându-se lui Dumnezeu, adevăratul lor Împărat.

Cu toate acestea, Ghedeon a făcut o greșală serioasă. Atunci când Dumnezeu i-a vorbit prima dată, El i-a spus să-și pună mâncarea pregătită ca jertfă pe o stâncă mare. Apoi, a făcut să iasă foc din stâncă, mistuind-o. Ghedeon a hotărât că asta însemna că Dumnezeu vrea ca el să fie preot și să aducă jertfe tot timpul.

Însă doar urmașii lui Aaron trebuiau să fie preoți, iar singurul loc unde trebuiau aduse jertfele se găsea la cortul întâlnirii din Silo. Totuși, fără să-L întrebe pe Dumnezeu despre asta, Ghedeon a decis să înființeze un loc nou de rugăciune. El voia ca locul acesta să fie chiar în cetatea lui, Ofra, acolo unde Dumnezeu mistuise prin foc mâncarea adusă ca jertfă pe stâncă.

Când Ghedeon le-a cerut soldaților lui să-i dea cerceii de aur luați de la vrăjmașii pe care îi omorâseră, aceștia s-au conformat bucuroși. De asemenea, i-au dat și alte podoabe luate de la dușmani, inclusiv hainele de purpură purtate de împărații Madianului.

Cu materialul de la aceste haine și cu o parte din aur și podoabe, Ghedeon a făcut un efod (articol vestimentar asemănător cu o vestă, similar cu cel purtat de marele-preot la cortul întâlnirii). Ba chiar a făcut și o imitație după pieptar pentru efod (versetele 24-27).

Ghedeon nu intenționa ca efodul lui să devină un idol la care să se închine oamenii, însă israeliții au început să se gândească la acesta ca fiind sacru. Măine vom învăța mai multe despre consecințele teribile care au venit în urma acestei decizii.

Aplicație: Trebuie să fim foarte atenți atunci când alții ne privesc ca pe un exemplu!

VINERI

Idolatri din nou

CORTUL întâlnirii se afla la Silo, iar Dumnezeu a spus că Și-a pus numele acolo (Ieremia 7:12). Însă, fără să caute aprobarea lui Dumnezeu, Ghedeon a făcut un loc de închinare în Ofra, cetatea

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

lui. Ba chiar a făcut și un efod și un pieptar, despre care israeliții începeau să creadă că sunt sacre.

Totodată, a început să practice la Ofra și o formă de închinare destul de asemănătoare cu cea de la cortul întâlnirii din Silo. Din acest motiv, și pentru că victoria lui asupra madianiților îl făcuse popular, mulțimi de oameni veneau să se închine acolo, în loc să meargă la cortul întâlnirii.

Biblia spune că efodul făcut de Ghedeon a ajuns o „capcană” pentru el și familia lui (Judecătorii 8:27). Acest lucru înseamnă că era folosit în locul lor interzis de închinare într-un fel care îi îndepărta de Dumnezeu, fără ca ei să știe.

Acest lucru se întâmpla și în viețile multor oameni. După ce Ghedeon a murit, majoritatea, dacă nu chiar toți oamenii care s-au închinat la locul acela, au încetat să I se mai închine lui Dumnezeu. În schimb, se închinau la idoli.

Când Dumnezeu i-a cerut lui Ghedeon să salveze poporul Israel de cruzii madianiți, El i-a spus mai întâi să oprească închinarea la idoli din cetatea lui și să distrugă chipul și altarul de acolo. Însă, făcând efodul și inițiind o închinare interzisă în cetate, el i-a condus pe oameni înapoi la idolatrie. Cât de trist!

Ghedeon a părăsit planul Domnului de închinare la sanctuar și a început să se închine după propriul plan. Și alții au acționat la fel. Și în timpul nostru, unii părăsesc biserica lui Dumnezeu ca să se închine în alt fel. Biblia spune că istorisirea despre Ghedeon a fost păstrată pentru a ne servi ca avertizare.

1 Corinteni 10,11 ■

Aplicație: Ghedeon nu știa cât rău aveau să provoace acțiunile lui, inclusiv după moartea lui. Cât de atenți trebuie să fim pentru a fi siguri că nici cuvintele, nici acțiunile noastre nu îndepărtează pe cineva de Dumnezeu!

Referințe

Judecătorii 6-8;
Patriarhi și profeți,
p. 545-556

Descifrează cuvintele:

1. TSACE _____ (Unde L-a văzut Ghedeon pe Isus)
2. RUĂG _____ (Ce bătea Ghedeon)
3. ALAB _____ (Idol distrus de Ghedeon)
4. ĂRIĂTMȚB _____ (Ce aveau soldații în mâna dreaptă)
5. RRUOIC _____ (Ce aveau soldații în mâna stângă)
6. ȚSDAOLI _____ (Ghedeon avea 300 de aceștia)
7. CEILMĂ _____ (Animalele madianiților)
8. ZRO _____ (Turta din vis)
9. ĂBANL _____ (Ce a folosit Ghedeon pentru semn)
10. ODEF _____ (A fost făcut din cercei de aur)

11. Notați, de la 1 la 8, ordinea evenimentelor:

- _____ Ghedeon a cerut un semn (blana).
- _____ Ghedeon a auzit visul madianitului despre turta de orz.
- _____ Dumnezeu l-a ales pe Ghedeon ca să salveze poporul Israel de madianiți.
- _____ Armata lui Ghedeon a fost redusă de la 32.000 de soldați la 300.
- _____ Ghedeon a distrus altarul lui Baal și a construit unul lui Dumnezeu.
- _____ Ghedeon și-a trezit soldații și i-a împărțit în trei grupuri.
- _____ Madianiții s-au înspăimântat și au fugit, omorându-se între ei.
- _____ Ghedeon și cei 300 de bărbați i-au înconjurat pe madianiți, au sfârâmat urcioarele de lut, au suflat din trâmbițe și au strigat.

12. Ce a făcut Ghedeon și nu ar fi trebuit?

- ☐ Arcă ☐ Efod ☐ Pieptar
- ☐ Sfeșnic ☐ Alt loc de închinare

13. I-a spus Dumnezeu să le facă pe acestea? _____

14. Care au fost urmările faptului că Ghedeon a făcut un efod spre sfârșitul vieții lui? _____

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Un om slab și puternic

Text de memorat: Proverbele 16:32

„Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți.”

DUMINICĂ

Un vizitator din ceruri (Judecătorii 13:1-23)

DUPĂ ce i-a înfrânt pe madianiți, Ghedeon a fost judecătorul lui Israel timp de 40 de ani, perioadă în care poporul s-a bucurat de pace. Numai că efodul făcut și noul loc de închinare din cetatea lui au îndepărtat oamenii de cortul întâlnirii din Silo, acolo unde trebuiau să se închine.

Această separare a israeliților de locul special hotărât de Dumnezeu ca loc de închinare a făcut să le fie ușor oamenilor să se întoarcă la adorarea idolilor după moartea lui Ghedeon (Judecătorii 8:28,33).

Închinarea la idoli le-a adus și mai multe probleme. Israelii au fost supuși cruzimii altor popoare timp de 18 ani. Însă Dumnezeu nostru plin de milă a trimis judecători care să-i ajute. A urmat o perioadă de înrobire necruțătoare, care a durat 40 de ani.

Sufereau și nevinovații în timpul acesta, ca urmare a păcatelor îngrozitoare ale poporului? Da, sufereau, și doi dintre acești oameni credincioși au fost un bărbat pe nume Manoah și nevasta lui.

Pe la începutul acelei perioade de subjugare de 40 de ani, îngerul Domnului s-a arătat nevastei lui Manoah. Ea nu știa că era Însuși Domnul, care luase înfățișare umană.

Domnul i-a spus că va naște un fiu care va începe să izbăvească pe Israel din

mâna filistenilor. Ce altceva a mai

spus El? **Judecătorii 13:3-5** □

Femeia i-a spus soțului ei cuvintele bărbatului care i s-a arătat, iar Manoah s-a rugat să vină din nou. Citește conversația în versetele 11-14. Manoah și nevasta lui tot nu știau că vorbeau cu Domnul; și, la fel ca Ghedeon, cu mulți ani înainte, i-au cerut să aștepte să-i pregătească de mâncare. El le-a spus că nu se va atinge de bucatele lor, dar că puteau oferi hrana ca ardere-de-tot. Cei doi și-au așezat darul pe o stâncă.

Cât de șocați trebuie să fi fost apoi, văzând flăcările care au mistuit jertfa și pe oaspetele lor dispărând în flăcări! **Versetele 19,20** □

Aplicație: Instrucțiunile date lui Manoah și nevastei lui ne arată cât de important este ca părinții și copiii lor să aibă obiceiuri sănătoase?

LUNI

Alegeri timpurii (Judecătorii 13:24-14:14)

MANOAH și nevasta lui au ascultat de Domnul. Și-au numit fiul Samson și au văzut de timpuriu că era un copil neobișnuit, pe care Domnul îl binecuvânta. Samson era mult mai puternic decât cei mai mulți dintre copii și era și foarte inteligent. Părinții lui l-au învățat cu credință poruncile Domnului. Probabil că i-au povestit și ce spusese Dumnezeu, că, într-o zi, el va ajuta la eliberarea israeliților din mâinile cruzilor filistenii.

Părul lui lung și obiceiurile sănatoase cu care fusese educat erau o amintire a planului special pe care Domnul îl avea pentru

viața lui. Dacă Samson ar fi ales să urmeze planul Domnului, așa cum o făcuseră părinții lui, restul vieții lui ar fi fost foarte diferit. Însă, indiferent cât de credincioși sunt părinții, fiecare copil trebuie să aleagă de partea cui se află în război. Cain și Abel, Iacov și Esau sunt astfel de exemple. Am văzut deja unde i-au condus alegerile lor.

Samson a ales să-și facă prieteni printre filistenii care trăiau în împrejurimi. Samson s-a îndrăgostit de o femeie care locuia în Timna, o cetate a filistenilor care se găsea în apropiere de casa lui. În ciuda dorinței părinților lui ca el să-și ia nevastă dintre israelite, Samson a insistat că o vrea pe filisteancă. El nu a întrebat dacă alegerea aceasta îl va onora pe Dumnezeu. Care era singurul lui gând? **Judecătorii 14:3** □ Dacă dorim fericirea adevărată, pe cine trebuie să mulțumim: pe Dumnezeu sau pe noi înșine?

Modalitatea favorită a Diavolului de a face ca familiile să fie nefericite este să influențeze căsătoria. În cele din urmă, părinții lui Samson au cedat și s-au dus cu el să planifice nunta. Ce s-a întâmplat în timp ce Samson mergea printre viile de pe drumul spre Timna? **Versetele 5,6** □

Ce a văzut Samson în carcasa leului, mai târziu, în drum spre ceremonie de nuntă? **Versetele 8,9** □ După nuntă, le-a spus prietenilor lui filistenii o ghicitoare și le-a promis că le va da un premiu dacă descopereau rezolvarea până la sfârșitul ospățului de șapte zile.

Aplicație: Ce fel de alegeri a făcut Samson în tinerețea lui? Ce fel de alegeri faci tu?

MARȚI

Răzbunarea (Judecătorii 14, 15)

SAMSON le-a spus prietenilor lui filistenii o ghicitoare. Fiindcă ei nu au putut să găsească soluția, i-au spus soției lui să afle răspunsul de la el. În caz contrar, aveau să-i dea foc, împreună cu tatăl ei și casa lor. Ce a făcut ea? **Judecătorii 14:16,17** □ La sfârșitul ospățului de șapte zile, când bărbații i-au spus lui Samson răspunsul la ghicitoare, el a știut exact cum au aflat. Acum, trebuia să se țină de promisiune și să dea fiecăruia dintre ei câte un schimb de haine. De unde a făcut rost de acestea? **Versetele 18,19** □

Această întâmplare l-a infuriat atât de rău pe Samson, încât și-a părăsit proaspăta nevastă și s-a întors acasă. Însă când i-a mai trecut mânia, s-a întors la Timna după nevasta lui. Ce a aflat că a făcut tatăl ei? **Judecătorii 15:2** □ Samson s-a mâniat iar și, din

nou, a căutat să se răzbune într-un fel foarte neobișnuit. **Versetele 4,5** □ După aceea, Samson s-a dus să locuiască într-o peșteră dintr-o stâncă, de pe terenul seminției lui Iuda. Dar filistenii au tăbărit în Iuda cu o armată puternică, pentru a se răzbuna pe Samson. Bărbații lași din Iuda se temeau că filistenii vor lupta și împotriva lor, așa că s-au oferit să-l predea pe Samson.

Samson nu avea de gând să lupte împotriva propriului popor, așa că i-a lăsat pe bărbații din Iuda să-l lege și să-l predea filistenilor. Însă, prin puterea lui Dumnezeu și în combinație cu tăria pe care El i-o dăduse lui Samson, a fost câștigată o mare victorie pentru Israel. Ce armă ciudată a folosit Samson pentru a lupta împotriva filistenilor în ziua aceea? **Versetele 14,15** □

După ce filistenii au luat-o la fugă, Samson și-a aruncat arma. Dintr-odată, și-a dat seama că îi era foarte sete. Către cine s-a îndreptat el, cerând ajutor, ținând cont că în locul acela nu se găsea niciun pic de apă? **Versetele 18,19** □

După ziua aceea victorioasă, Samson a fost judecătorul lui Israel timp de 20 de ani. Dacă ei l-ar fi sprijinit în totalitate și l-ar fi urmat imediat după acea victorie uimitoare, Dumnezeu i-ar fi putut elibera de filistenii. Însă ei erau mult prea lași. Cât de trist!

Aplicație: A fost Samson fericit după ce a obținut ce a vrut? Ar trebui să insistăm vreodată să mergem pe drumul nostru, așa cum a făcut el?

MIERCURI

Alt pas greșit (Judecătorii 16:1-6)

CÂT de ușor este să mergem în direcția greșită, odată ce ne poziționăm de partea greșită a războiului dintre Satana și Isus! Asta a făcut Samson. El era judecător peste poporul Israel, dar continua să cedeze tentațiilor.

Samson stricase planul Domnului pentru viața lui, luând de nevastă o femeie păgână și bând vin. Când s-a dus să viziteze o femeie din cetatea Gaza a filistenilor, știa că procedează greșit din nou, dar tot s-a dus.

Filistenii îl urau pe Samson, dar pentru că era atât de puternic, le era frică de el. Totuși, când

au descoperit că era la Gaza, una dintre cetățile cu ziduri, au blocat poarta cetății, astfel încât el să nu o poată deschide și să scape. Filistenii au plănuit să-l prindă și să-l omoare în dimineața următoare.

La miezul nopții, în timp ce se gândea cum își dăduse viața peste cap și cât de milos fusese Dumnezeu cu el, conștiința începu să-l tulbure pe Samson. A hotărât să se scoale și să plece din Gaza chiar în noaptea aceea. Cum a ieșit din cetatea cu ziduri? **Judecătorii 16:3** □ Probabil că filistenii din Gaza au rămas uimiți în dimineața următoare, când și-au dat seama că Samson scăpase și luase și poarta cetății cu el.

După acea evadare la limită, Samson ar fi trebuit să-și asculte în continuare conștiința. Din păcate, odată ce începem să procedăm greșit, ne este foarte ușor să continuăm.

Aproape de locul unde trăia Samson locuia o altă femeie de care a început să se simtă atras. Numele ei era Dalila, care înseamnă „mistuitoarea”. Nu după mult timp, aceasta a început să-i consume timpul și atenția lui Samson. Când filistenii au auzit că o iubea pe Dalila, au hotărât să încerce să descopere care era sursa puterii lui.

Filistenii și-au ales reprezentanți și i-au trimis la Dalila. Ei îi ofereau o răsplată uriașă Dalilei, în cazul în care accepta să-i ajute să-l prindă pe Samson. Ea a fost de acord. Mai apoi, când Samson a vizitat-o, ea l-a implorat să-i spună de ce era atât de puternic.

Aplicație: De ce este atât de periculos să faci chiar și un „mic” pas pe calea păcatului?

JOI

Cedarea (Judecătorii 16:7-21)

SAMSON era îndrăgostit de Dalila. În schimbul unei recompense oferite de filistenii, ea a fost de acord să încerce să descopere secretul puterii lui. Planul era ca atunci când cei doi se aflau împreună, filistenii să se ascundă în apropiere, gata să năvălească și să pună mâna pe el.

„Samson, ce trebuie făcut pentru ca puterea ta să fie ca a unui om obișnuit?”, l-a întrebat Dalila când a vizitat-o. Ce i-a răspuns el, pentru că nu o lua în serios? **Judecătorii 16:7** □ Dalila le-a spus filistenilor ce i-a zis Samson, iar ei i-au dat 7 funii neuscate. Când a vizitat-o din nou, ea a încercat să facă ce îi spusese el. Ce s-a întâmplat? **Versetetele 8,9** □ La vizita

următoare, l-a testat cu 7 funii noi, care nu mai fuseseră folosite, iar el le-a rupt la fel de ușor cum le rupsesse și pe primele.

Samson ar fi trebuit să-și dea seama că Dalila nu-l iubea și voia să-l distrugă. Însă el nu și-a dat seama că se juca cu focul cu vrăjmașii lui Dumnezeu.

Atunci când i-a spus al treilea „motiv” pentru care era atât de puternic, ea i-a țesut strâns părul lung și l-a pironit de pământ, în timp ce dormea. A strigat din nou, atenționându-l cu aceeași amenințare. Imaginează-ți șocul ei când el s-a ridicat și și-a smuls părul cu tot cu piron.

Samson era atât de orbit de sentimentele lui prostesti pentru Dalila, încât a hotărât să nu se îngrijoreze de pericole. Și pentru că Dalila voia cu adevărat răsplata promisă de filistenii, a continuat să își folosească farmecul pentru a afla motivul puterii lui. Filistenii erau gata să renunțe, dar ea i-a convins să o mai lase să încerce încă o dată. **Versetetele 15-20** □ După aceea, s-a întâmplat un lucru foarte trist. Dumnezeu îl chemase pe Samson să I se dedice Lui și să lucreze pentru El. Fusese răbdător cu Samson, dar cum el continua să facă lucrurile în felul lui, în cele din urmă, Dumnezeu l-a lăsat să suporte consecințele propriilor alegeri.

Acum, miraculoasa putere a lui Samson dispăruse, iar dușmanii pusese mâna pe el. Aceștia i-au scos ochii, l-au băgat în închisoare și l-au pus să muncească asemenea unui animal.

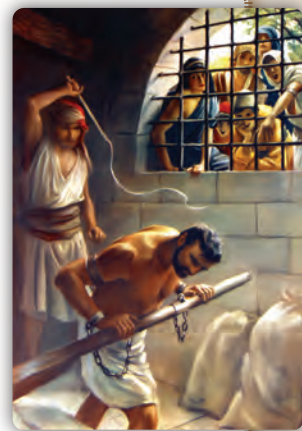
Aplicație: Spuneți versetul de memorat! Ce înseamnă să fii „încet la mânie” și „stăpân pe sine”? Era Samson condus de Dumnezeu, sau de propriile lui sentimente?

VINERI

Sfârșitul istorisirii (Judecătorii 16:21-31)

SAMSON nu datora marea lui putere părului său lung. Părul nu era decât un semn pentru alții și nu avea decât rolul de a-i reaminti că trebuia să-I fie loial lui Dumnezeu.

Însă el ajunsese să fie mai loial femeii pe care o iubea

decât lui Dumnezeu, și i-a destăinuit secretul puterii lui. Apoi, ea i-a tăiat părul, care era un semn al loialității lui față de Dumnezeu. Acesta l-a părăsit, iar Samson și-a pierdut puterea.

Acum, Samson avea dureri, era orb și umilit. Era tratat ca un animal de la grădina zoologică, deoarece oamenii se holbau la el în timp ce muncea. Aceștia îl batjocoreau pe el și pe Dumnezeu lui. Cât de amar îi dezamăgise pe poporul și pe Dumnezeu lui!

Samson a ales întunericul acestei lumi, însă în mintea lui a început să strălucească o lumină. Se gândea de câte ori Îl dezamăgise pe Dumnezeu alegând să meargă pe calea lui, deși știa că era greșită. Și-a dat seama cât de răbdător fusese Domnul și a început să-i pară cu adevărat rău pentru păcatele lui îngrozitoare.

Dumnezeu știa la ce se gândea Samson și inima Lui plină de dragoste și iertare s-a îndreptat către acesta. Pe măsură ce părul lui Samson creștea iar, Dumnezeu a permis ca uimitoarea lui putere să revină treptat. Cât de minunat!

Aproximativ 3.000 de filistenii s-au adunat în templul zeului lor, Dagon, pentru a-l venera că l-au ajutat să-l prindă pe Samson. De asemenea, l-au dus și pe el acolo. Ce s-a întâmplat după aceea? **Judecătoria 16:23-30** □

Aplicație: Samson era cel mai puternic bărbat de pe pământ, însă alegerile lui greșite l-au făcut să aibă un caracter slab. Dumnezeu îl iubea pe Samson și ne iubește pe fiecare dintre noi. Satana ne atacă punctele slabe din caracter, dar Dumnezeu dă tărie tuturor celor care se roagă și cer putere de a învinge păcatul. Când ne dăm seama de slăbiciunile noastre și de dependența noastră de Dumnezeu, atunci devenim puternici. **2 Corinteni 12:9,10** □

Referințe

Judecătoria 13-16;
Patriarhi și profeți,
p. 560-568

1. Enumerați evenimentele în ordine, de la 1 la 8.

- _____ Samson a ucis un leu.
- _____ Samson s-a îndrăgostit prosteste de Dalila.
- _____ Samson s-a însurat cu o femeie păgână din Timna.
- _____ Samson a cărat poarta cetății Gaza în vârful unui deal.
- _____ Samson i-a spus soției lui răspunsul la ghicitoare.
- _____ Samson i-a spus Dalilei secretul lui și a fost capturat.
- _____ Samson a dat foc câmpiilor cu grâne ale filistenilor.
- _____ Samson a ucis aproximativ 3.000 de filistenii când a murit.

2. Citește paragrafele următoare, apoi uită-te peste afirmațiile de mai jos și încercuiește „A”, dacă propoziția este adevărată, și „F”, dacă este falsă.

„Fizic, Samson era cel mai puternic om de pe pământ, dar în ce privește stăpânirea de sine, cinstea și tăria sufletească, se găsea printre cei mai slabi. Mulți privesc în chip greșit patimile tari ca fiind tărie de caracter, când de fapt omul care se lasă stăpânit de patimile sale este un om slab...”

„Satana se străduiește cu toată puterea lui să ne răătăcească. El ne atacă în părțile noastre slabe și caută ca, prin slăbiciunile caracterului nostru, să stăpânească asupra întregii ființe; și el știe că va avea succes dacă omului îi plac aceste slăbiciuni. Dar nu e nevoie ca cineva să fie înfrânt. Omul nu este lăsat să biruie puterea răului numai prin propriile sale puteri, prin eforturile sale slabe. Ajutorul este la îndemână și îi va fi oferit oricărui suflet care-l cere din toată inima. Îngerii lui Dumnezeu, care urcă și coboară pe scara pe care a văzut-o Iacov în viziune, îi vor ajuta pe toți cei care vor să urce până la cele mai înalte culmi ale cerului.” *Patriarhi și profeți*, p. 567, 568.

- a) A / F Samson era cel mai puternic om de pe pământ.
- b) A / F Caracterul lui Samson era puternic. El dădea dovadă de stăpânire de sine.
- c) A / F Un om care nu se poate controla este foarte slab.
- d) A / F Satana nu se străduiește din răspuțeri să ispitească oamenii să păcătuiască.
- e) A / F Satana ne atacă părțile slabe.
- f) A / F Satana poate controla un om care păstrează un „mic păcat”.
- g) A / F Nu trebuie să ne lăsăm niciodată învinși de tentații.
- h) A / F Trebuie să luptăm cu tentațiile prin propriile forțe.
- i) A / F Dumnezeu își trimite îngerii pentru a ne ajuta să învingem tentațiile.

Culegând binecuvântările lui Dumnezeu

Text de memorat: Iosua 24:15

„Alegeți astăzi cui vreți să slujiți (...).
Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji
Domnului.”

DUMINICĂ

Pierderea în familie (Rut 1:1-9)

În această săptămână, deschidem următoarea carte din Biblie. Aceasta se numește Rut și este o istorisire scurtă, foarte interesantă, despre o tânără care poartă acest nume.

Nu știm cu exactitate când a fost scrisă această carte scurtă, însă oamenii din istorioară au trăit în perioada când judecătorii conduceau în Israel. Numele personajelor erau Elimelec și Naomi, soția lui, și cei doi fii ai lor, Mahlon și Chilion. Casa lor se găsea în Betleem, acolo unde avea să Se nască Isus câteva sute de ani mai târziu.

Nu mai plouase de mult în partea aceea a țării, unde trăiau ei, așa că nu se găsea suficientă hrană. Familia lui Elimelec a decis să se mute în țara Moab, din apropiere, unde ar fi găsit mâncare din belșug.

După ce familia s-a așezat în Moab, Elimelec s-a îmbolnăvit și a murit, lăsând-o pe Naomi singură cu cei doi fii ai lor. Aceștia s-au căsătorit cu femei moabite, Orpa și Rut. Naomi își iubea nurorile, iar ele o iubeau la rândul lor. Însă atunci când ambii ei fii au murit, cele trei femei au rămas fără niciun ajutor.

Trecuseră zece ani de când familia lui Naomi plecase din Betleem. Când a auzit că nu mai era foamete acolo și că Dumnezeu îi binecuvântase țara, s-a hotărât să se mute înapoi, în cetatea ei de origine. Ce au

hotărât Orpa și Rut să facă atunci când Naomi le-a spus despre planurile ei? **Rut 1:6,7**

În timp ce mergeau, Naomi se gândea la Orpa și la Rut. Simțea că nu este corect ca ele să vină cu ea. S-ar fi găsit într-o țară străină, departe de familiile și prietenii lor. Ar fi trebuit să învețe modalități noi de a trăi, diferite de cele cu care erau obișnuite.

Mai mult, amândouă erau încă tinere și s-ar fi putut căsători din nou, iar asta s-ar fi întâmplat mai ușor în țara lor de origine. Naomi le-a împărtășit gândurile ei. Tinerele au plâns pentru că nu voiau să o părăsească.

Aplicație: Crezi că i-a fost ușor lui Naomi când și-a pierdut soțul și fiii? Poate că se simțea încurajată de istoria lui Iov și de promisiunea învierii. **Iov 19:25-27**

LUNI

Întoarcerea acasă (Rut 1:10-2:3)

În timp ce mergeau spre Betleem, cetatea de origine a lui Naomi, aceasta le-a spus nurorilor ei că s-a gândit că ele ar trebui să se întoarcă înapoi în țara lor, Moab.

„Sunteți destul de tinere ca să vă căsătoriți din nou”, le-a amintit ea. „O să fiți cu familia și prietenii voștri.” Ce au răspuns tinerele? **Rut 1:9,10** În cele din urmă, Orpa a luat hotărârea de a se întoarce înapoi în Moab. În timp ce se îndepărta, Rut s-a agățat de Naomi, insistând că nu o va părăsi. Naomi era convinsă de sinceritatea ei și probabil că,

în timp ce mergeau împreună, s-a simțit mângâiată. Citește cuvintele frumoase spuse de Rut lui Naomi.

Versetele 14-18

Prietenele lui Naomi s-au bucurat să o revadă când a ajuns în Betleem împreună cu Rut. Veștile s-au răspândit rapid: „Naomi s-a întors.” Toată lumea era încântată și îngăduitoare. Elimelec și cei doi fii nu mai erau cu ea. În timp ce Naomi vorbea cu oamenii, le-a spus că nu mai simțea că i se potrivește numele Naomi, și că Mara era un nume mai nimerit.

Naomi înseamnă „plăcută”, iar Mara, „amărăciune”. Naomi plecase din Betleem „plină”, deși părăsiseră cetatea în timpul foametei, și se întorsese simțindu-se „goală”, chiar dacă acum se găsea hrană din belșug în țara ei. De când plecase din Betleem, în urmă cu zece ani, își pierduse întreaga familie.

Când cele două femei au ajuns în Betleem, era timpul seceratului orzului. Rut i-a cerut permisiunea lui Naomi să se ducă pe câmpiile din jurul Betleemului și să adune spicele rămase în urma secerătorilor, astfel încât să aibă ce mânca. Această acțiune se numește culegere. Naomi și-a dat acordul cu bucurie.

Prietenele lui Naomi erau recunoscătoare că Rut se comporta ca o fiică față de aceasta. Ea își iubea cu adevărat soacra și făcea tot ce era posibil ca să se îngrijească de ea.

Aplicație: În loc să aștepti să ți se ceară, te oferi vreodată să fii de ajutor, așa cum a făcut-o Rut?

MĂRȚI

Culesul (Rut 2:1-18)

În Israel, culegătorii aveau voie să meargă în urma secerătorilor și să culeagă spicele rămase în urmă. De

fapt, secerătorii lăseau intenționat spice în

urma lor. Acest lucru se făcea pentru ca săracii să poată aduna hrană pentru familiile lor. **Leviticul 23:22** ■ Naomi i-a dat lui Rut permisiunea să-i urmeze pe secerători pe câmpul de orz și să culeagă în urma acestora. Pe câmpul cui a cules ea în prima zi? Ce știm despre proprietarul aceluia câmp? **Rut 2:1,3** ■ Mai târziu în aceeași zi, Boaz a venit la câmp și și-a salutat muncitorii. „Domnul să fie cu voi!”, le-a spus, iar ei i-au răspuns politicoși: „Domnul să te binecuvânteze!” După aceea, el i-a întrebat despre străina care culegea spice. I s-a spus că era tânăra care se întorsese cu Naomi din Moab și că lucrase toată dimineața.

Boaz și-a făcut timp să vorbească cu Rut. I-a spus

să continue să culeagă de pe ogorul lui și să stea aproape de slujnicele lui. Slujitorilor lui le-a spus să nu o deranjeze. Iar când avea să-i fie sete, putea să bea apă din vase.

Rut era foarte recunoscătoare, dar nu putea înțelege de ce era Boaz așa de bun și de ce se interesa de ea. Ce i-a răspuns el când ea l-a întrebat despre asta?

Versetele 10-13 ■ Când era vremea să prânzească, Boaz a invitat-o pe Rut să se alătore muncitorilor lui. Iar după prânz, când ea s-a dus înapoi să muncească, el le-a dat lucrătorilor instrucțiuni speciale ca să o ajute.

Rut a lucrat din greu toată ziua aceea. După ce a bătut spicele culese, a adunat aproape o efă de orz. Cât de mulțumită avea să fie Naomi! De-abia aștepta să-i spună totul despre prima ei zi de cules și să-i dea hrana păstrată pentru ea de la prânz.

Aplicație: Oamenii lui Dumnezeu ar trebui să aibă întotdeauna grijă de săraci. Nu ar trebui să profităm niciodată de cei care au nevoie de ajutorul nostru.

MIERCURI

Binecuvântată de Dumnezeu (Rut 2:19-23)

În timp ce își asculta nora, după prima zi de cules, Naomi și-a dat seama că Rut nu ajunsese „întâmplător” pe ogorul lui Boaz. Cu siguranță că Dumnezeu o îndreptase într-acolo.

Rut a continuat să lucreze împreună cu alte slujnice pe ogorul lui Boaz până la sfârșitul seceratului orzului și al grâului. În fiecare zi, culegea cu credincioșie alături de celelalte slujnice pe ogorul ce-i aparținea lui Boaz.

Rut și Naomi erau recunoscătoare pentru interesul binevoitor manifestat de Boaz și de lucrătorii lui față de Rut, precum și pentru cantitatea de cereale pe care o aducea acasă. Aceasta le-ar fi putut ajunge până la următoarea recoltă.

Oare Rut își dădea seama, în timp ce culegea cerealele, că Dumnezeul lui Israel era Cel care o binecuvânta? Probabil că învăța tot mai multe despre El.

În timp ce Rut era la cules, Naomi se gândea la legile pe care Dumnezeu le dăduse poporului Israel. Printre acestea se menționa că pământul deținut inițial de o familie trebuia

să revină în aceeași familie (Leviticul 25:23).

Dacă pământul trebuia să fie vândut pentru plata unei datorii, putea oricând să fie răscumpărat și returnat urmașilor proprietarilor inițiali.

În cazul în care proprietarul terenului murea și nu avea niciun fiu care să-l răscumpere mai târziu, cea mai apropiată rudă îl putea recupera dacă se căsătorea cu văduva proprietarului mort și dădea pământul primului născut din

aceea căsătorie (Deuteronomul 25:5,6).

Familia lui Naomi e o dovadă a felului cum se aplica legea. Elimelec și fiii lui muriseră, iar Naomi le vânduse pământul. Ea era prea bătrână ca să se mai căsătorească și să crească un alt fiu, care să aibă grijă de pământ. Dar dacă Rut s-ar fi măritat cu cea mai apropiată rudă a lui Elimelec, acesta ar fi putut răscumpăra pământul, iar fiul lor l-ar fi moștenit și l-ar fi păstrat în familie pentru urmașii lor. **Leviticul 25:25** ■

Aplicație: Dumnezeu i-a dat poporului Israel legi înțelepte, care să-i protejeze pe săraci și să asigure fiecărei familii un loc unde să trăiască. Se mai interesează El de noi și în ziua de azi? **Matei 6:25-33** ■

JOI

Aria (Rut 3)

ÎN timp ce Naomi se gândea și se ruga pentru viitorul nurerii ei, era tot mai convinsă că Dumnezeu dorea ca Rut să se căsătorească cu Boaz – nu doar pentru că era o rudă bogată care ar fi putut răscumpăra pământul, ci și pentru că era un bărbat bun și blând, care putea avea grijă de draga ei Rut, făcând-o fericită.

Cum zilele de seceriș din vara aceea se apropiau de final, Naomi știa că nu trebuie să mai aștepte înainte să-i spună lui Rut la ce se gândise. Voia să stea de vorbă cu ea cât timp Boaz era încă ocupat cu grânele lui.

Într-o zi, a auzit că el avea să muncească la arie, așa că i-a spus lui Rut planul ei și a învățat-o cum să procedeze, astfel încât Boaz să devină conștient de situație. Pe vremea aceea, totul era diferit. În acele vremuri, propunerile se făceau altfel. În timp ce Rut asculta ce-i spunea Naomi, probabil că totul i se părea foarte ciudat. Însă a fost de acord să urmeze instrucțiunile lui Naomi. **Rut 3:1-7** ■ La miezul nopții, Boaz s-a întins să se culce, dar a simțit ceva la picioare. S-a trezit instantaneu. „Cine ești?”, a întrebat în șoaptă. „Sunt Rut, slujnica ta”, veni răspunsul înapoi. „Ia-o pe slujnica ta sub aripa ta, căci ești rudă apropiată.”

Boaz știa ce vrea să spună. Luând-o „sub aripa lui” însemna că ea și Naomi doreau ca el să fie „răscumpărătorul” lor, căsătorindu-se cu Rut. Așa se obișnuia să se întrebe.

Boaz știa că Rut era o femeie încântătoare și că s-ar fi putut mărita cu un bărbat mai tânăr. Însă ea alesese să se îngrijească de Naomi și să-i fie loială ei și Dumnezeului ei.

Citește continuarea conversației lor în versetele 10-15!

Probabil că Naomi nu a dormit prea mult în noaptea aceea, iar când Rut s-a întors acasă dimineața și a povestit ce s-a întâmplat, aceasta nu mai avea nicio îndoială că, în curând, Boaz avea să se îngrijească de dorințele și nevoile ei. Poate s-au rugat ca nu cumva o altă rudă, și mai apropiată, să dorească să le fie „răscumpărător”.

Aplicație: Naomi se purta ca o mamă cu Rut, iar aceasta, la rândul ei, se purta ca o fiică blândă și ascultătoare. De care dintre porunci asculta ea?

VINERI

Ruda răscumpărătoare (Rut 4)

NAOMI avea dreptate că Boaz urma să le ajute. Chiar în dimineața următoare, el a chemat cealaltă rudă și zece dintre bătrânii cetății. I-a lăsat pe aceștia să afle care sunt nevoile lui Naomi. De îndată, cealaltă rudă a spus că va răscumpăra pământul. Ce a făcut când Boaz a adăugat și celelalte obligații care îi reveleau? **Rut 4:5,6** ■

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

Dumnezeu Se ocupase de toate și înțelegerea a fost după obicei. Bătrânii și privitorii au fost martori că Boaz răscumpăra pământul și o lua pe Rut de nevastă. Și ei și-au adresat binecuvântările. **Versetele 7-11** Boaz s-a căsătorit cu Rut, iar când s-a născut primul lor copil, Naomi a devenit o bunică fericită. Femeile din vecinătate s-au bucurat împreună cu ea. Copilului i-au pus numele Obed. Nimeni nu știa că el va ajunge bunicul împăratului David și un strămoș al lui Isus.

Aplicație: Adam și Eva au primit în stăpânire pământul. Dumnezeu i-a făcut conducători (Geneza 1:28). Dar ei și-au pierdut stăpânirea când au ascultat de Satana și au ajuns sclavii lui (Romani 6:16). Nu exista decât o singură cale prin care stăpânirea și libertatea să fie câștigate înapoi. La fel ca Naomi și Rut, și ei aveau nevoie de o rudă care să le fie răscumpărător.

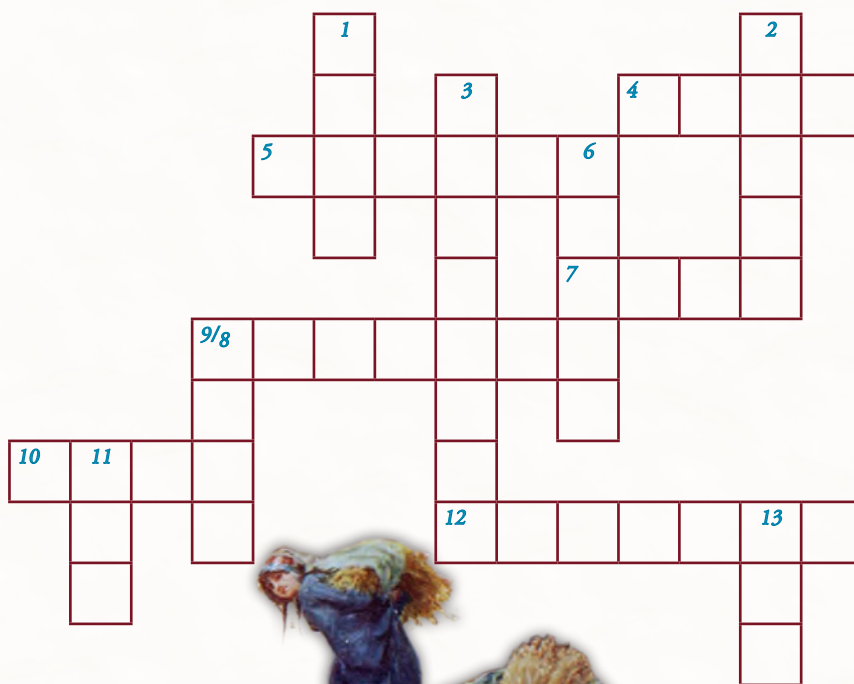
Știm că acea rudă este Isus. El S-a făcut unul dintre noi – un om adevărat – astfel încât să ne fie o rudă adevărată. El chiar a spus că oricine face voia lui Dumnezeu este fratele sau sora Lui (Marcu 3:35).

Prețul pe care l-a plătit ca să ne răscumpere a fost să ia asupra Lui uriașa datorie a păcatelor noastre și să sufere moartea teribilă cauzată de aceste păcate. **1 Petru 1:18,19**

Dar asta nu a fost tot. Moartea lui Isus a răscumpărat și stăpânirea pierdută – lumea noastră. Satana a pretins-o încă de la păcătuirea lui Adam și a Evei (Luca 4:6), și încă o pretinde prin agenții lui umani. Însă Dumnezeu conduce lumea (Daniel 4:32), iar la sfârșitul războiului, stăpânirea va fi luată din mâinile agenților umani ai Diavolului și va fi dată oamenilor pe care i-a răscumpărat Isus. După aceea, lumea noastră va fi nouă și perfectă, iar stăpânirea nu va mai fi pierdută niciodată (Daniel 7:26,27).

Completați rebusul folosind indiciile de mai jos. Toate textele sunt din Rut.

1. Tipul de cereală pe care a cules-o Rut a doua oară (2:23)
2. Strănepotul lui Rut (4:22)
3. Numele soțului lui Naomi (1:2)
4. Țara de origine a lui Rut (1:4)
5. Soțul Orpei (1:2,4; 4:10)
6. Soacra lui Rut (1:22).
7. Primul fiu al lui Boaz și al lui Rut (4:21)
8. Cetatea de origine a lui Elimelec și Naomi (1:1)
9. „Răscumpărătorul” lui Rut (4:7-9)
10. Nora lui Naomi care s-a întors în Moab (1:4)
11. Moabita care a ajuns să se închine lui Dumnezeu (1:16)
12. Primul soț al lui Rut (4:10)
13. Cereala culeasă prima dată de Rut (2:23)

Referințe

Rut; Patriarhi și Profeți,
p. 530-536;
Hristos, Lumina lumii,
p. 327

Consacrat lui Dumnezeu

Text de memorat: Proverbele 20:11

„Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană.”

DUMINICĂ

Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea unei mame (1 Samuel 1:1-20)

DACĂ am fi putut merge la cortul întâlnirii de la Silo, la una dintre sărbătorile anuale, l-am fi văzut pe marele-preot Eli șezând la intrare. Urmărea cu privirea o femeie despre care credea că băuse băuturi alcoolice. Însă când a certat-o, și-a dat seama că se înșelase.

Pe femeie o chema Ana și își plângea inima îndurerată înaintea Domnului, cerându-I să-i dea un fiu. Soțul ei, Elcana, mai avea o nevastă. Familia participa la una din sărbătorile anuale, așa cum făceau în fiecare an. Însă, la fel cum se întâmpla în fiecare an, inima Anei era îndurerată, deoarece Penina, a doua nevastă a lui Elcana, o făcea să se simtă mizerabil.

De fapt, Ana era nevasta iubită de Elcana. Dar pentru că ea nu putea avea copii, Elcana o luase și pe Penina de nevastă, în loc să-și pună încrederea în Dumnezeu că o să-i dea un fiu, dacă asta era voia Lui. Penina îi născuse copii pe care îi voise, dar știa că Elcana tot o iubea mai mult pe Ana. Acest lucru o făcea atât de geloasă, încât încerca din răspuțuri s-o facă pe Ana să fie tristă și să se simtă inferioară din cauză că nu avea copii.

La sărbătoarea anuală, Elcana îi dădea Anei de două ori mai multă mâncare decât dădea oricui altcuiva din fa-

milia lui. Dar pentru că ea se simțea atât de întristată încât nici măcar nu putea mânca, Elcana făcea tot ce știa mai bine ca să o mângâie.

La această sărbătoare deosebită, Ana își plângea inima îndurerată înaintea lui Dumnezeu. Ce promisiune specială I-a făcut ea Lui? **1 Samuel 1:10,11** ■ Eli s-a gândit că femeia era beată. Cum a binecuvântat-o el când și-a dat seama de greșala lui? **Versetul 17** ■ În timp ce se întorceau acasă, Ana era bucuroasă, fiind sigură că Dumnezeu îi va răspunde la rugăciune, ceea ce a și făcut, iar Ana a născut fiul prețios pe care și-l dorise atât de mult. Ea i-a pus numele Samuel, care înseamnă „Dumnezeu a ascultat”.

Aplicație: Către cine s-a îndreptat Ana pentru a căuta ajutor? Și noi putem cere oricând ajutorul lui Dumnezeu.

LUNI

O promisiune respectată

IN anii următori, în timp ce restul familiei participa la sărbătorile anuale, Ana rămânea acasă pentru a se îngriji de Samuel și pentru a-l învăța cum să fie un slujitor al Domnului.

Probabil că Ana știa că fiii lui Eli aveau o reputație foarte proastă din cauza lucrurilor rele pe care le făceau la cortul întâlnirii. Închinătorii sinceri trebuiau să-și aducă jertfele, să se închine cu reverență lui Dumnezeu și să primească binecuvântările Lui.

Numai că nici cortul întâlnirii și nici jertfele

nu erau respectate și onorate după instrucțiunile Domnului. Când oamenii veneau să se închine, fiii lui Eli făceau lucruri foarte rele, așa cum făceau și păgânii în templele lor.

Mulți copii ai lui Israel nu mai voiau să vină să se închine și să-și aducă animalele de jertfă la cortul întâlnirii. Ei știau care erau regulile specifice date de Dumnezeu cu privire la ceea ce trebuia să se facă cu sângele, carnea și grăsimea sacrificiilor lor, însă fiii lui Eli necinsteau aceste reguli. Ei chiar îi amenințau pe închinătorii care le reaminteau preoților că nu respectau regulile (1 Samuel 2:12-16).

Din cauză că fiii lui Eli nu fuseseră învățați să se supună, aceștia au făcut să se piardă respectul pentru tatăl lor și pentru serviciile sacre din cort. Pe măsură ce timpul trecea, israeliții s-au plâns tot mai mult în legătură cu numeroasele căi greșite practicate de fiii lui Eli. Însă atunci când Eli încerca să le spună cu blândețe că ar trebui să se schimbe, aceștia nu-i băgau în seamă vorbele, iar lucrurile se înrăutățeau tot mai mult. El ar fi trebuit să-i facă să se supună sau să nu le mai permită să fie preoți.

Nu e de mirare că, în timp ce-l ajuta pe Samuel să învețe ce era drept și ce era greșit, Ana se ruga stăruitor. Încă de la naștere, ea l-a învățat cu grija să se supună și să-și aducă aminte că îi aparținea lui Dumnezeu.

Samuel avea undeva între 3 și 5 ani când Ana l-a înțărcat. Deși era doar un copil, ea știa că era timpul să-și îndeplinească promisiunea, așa că i-a făcut o mantie mică albă, cum purtau preoții, și luând un dar pentru jertfă, l-a dus la Silo împreună cu Elcana. **1 Samuel 1:24,25** ■

Aplicație: Cât de important este să învățăm să fim puri, nobili și sinceri! Asemenea lui Samuel, ar trebui să învățăm să-L onorăm pe Dumnezeu și să fim o binecuvântare pentru alții.

MARȚI

Un băiat săritor (1 Samuel 1:24-2:11)

CHIAR dacă prețiosul ei Samuel era foarte tânăr, Ana și-a ținut promisiunea de a-l închina lui Dumnezeu. Ea și Elcana l-au dus să servească în cortul din Silo, la aproximativ 20 de kilometri distanță de casa lor.

Poate că Eli nu și-ar fi amintit ce s-a întâmplat când a întâlnit-o prima dată pe Ana, dar ea își amintea de el. În timp

ce-l privea pe micul Samuel, văzând cât de frumos fusese educat, Eli și-a dat seama ce femeie evlavioasă era Ana. **1 Samuel 1:26-28** ■

Ce diferență era între Ana și Eli! Probabil că lui îi era rușine când se gândea cât de răi ajunseseră fiii lui din cauză că îi lăsase să facă tot ce au vrut. Dedicarea Anei și marele sacrificiu pe care îl făcea pentru Dumnezeu îl uimeau și îl umileau. Eli a îngenucheat și s-a rugat cu smerenie lui Dumnezeu.

Dumnezeu a inspirat-o pe Ana să înalțe o frumoasă rugăciune de laudă și mulțumire. Apoi, după un bun-rămas plin de iubire, ea și Elcana s-au întors acasă, lăsându-l pe Samuel cu Eli. Ana făcuse tot ce știuse ca să-l ajute să fie un ajutor special al lui Dumnezeu, ceea ce s-a și întâmplat.

Acasă, Ana se ruga în fiecare zi ca Dumnezeu să-i protejeze copilul și să-l ajute să fie curat la suflet și nobil. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor ei constante.

Eli îl iubea pe Samuel ca pe fiul lui. Propriii fii nu-l respectau, deoarece el nu le ceruse să se supună. Nu e de mirare că ascultarea supusă și rapidă a lui Samuel, precum și respectul lui iubitor erau o alinare pentru el!

Samuel nu a ales să fie ca fiii lui Eli sau să copieze lucrurile pe care le făceau aceștia. El știa că Eli era trist din cauză că băieții lui nu se supuneau lui Dumnezeu, iar acest lucru îl întrista. Dar Eli se bucura să vadă că Samuel, pe măsură ce creștea, făcea alegeri corecte.

Aplicație: Dacă părinții ne permit să fim neascultători, ne formăm obiceiul de a face alegeri greșite, asemenea băieților lui Eli. După aceea, în mod natural, vom sta de partea Satanei în război. Ce gând îngrozitor! Mulțumește-I Domnului și mulțumește-le părinților tăi dacă ești învățat să înțelegi și să ascuți de poruncile lui Dumnezeu. Cooperează cu părinții tăi și alege să fii tot timpul ascultător și să urmezi căile Domnului, la fel ca Samuel.

MERCURI

Dumnezeu vorbește cu Samuel (1 Samuel 2:12-3:10)

DUMNEZEU a binecuvântat-o pe Ana cu mai mulți copii, după ce l-a născut pe Samuel. El aștepta cu nerăbdare vizita lor anuală, când putea să-și vadă frații și surorile și să se joace cu ei. În fiecare an când veneau și cât timp Samuel era în creștere, Ana îi aducea o mantie mai mare.

Ana îl învățase pe Samuel să fie de ajutor, iar Eli i-a găsit numeroase slujbe pe care le putea face. Unele nu erau amuzante, dar pentru că Samuel le făcea de bunăvoie, pe măsură ce creștea, Eli îi încredința tot mai multe responsabilități.

Eli știa că Samuel era special și în timp ce băiatul se dezvolta, l-a învățat să facă lucruri pe care preoții le făceau doar după ce ajungeau la vârsta de 25 de ani. Ce spune Biblia despre el? **1 Samuel 2:26** ■ Băieții lui Eli nu renunțau la căile lor rele. Lăsându-i să fie preoți în continuare, el îi onora pe ei mai mult decât pe Dumnezeu. În cele din urmă, a sosit un profet care l-a avertizat că atât el, cât și fiii lui vor muri în aceeași zi.

Însă acest lucru nu s-a întâmplat imediat. Eli era bătrân și și-a pierdut vederea, iar Dumnezeu le-a dat un ultim avertisment lui și fiilor săi. Păcatele lor erau atât de rele, încât Dumnezeu nici nu putea să le vorbească. Și chiar dacă Samuel era încă un copil, Dumnezeu a ales să trimită mesajul Său de avertizare prin el.

Samuel nu mai auzise vocea Domnului. Când a fost strigat, nu și-a dat seama că Dumnezeu îi vorbea. Ce a făcut el imediat? **1 Samuel 3:2-5** ■ Mai apoi, Samuel a auzit iar aceeași voce. Din nou, s-a grăbit să meargă la patul lui Eli. Ce i-a spus Eli? **Versetul 6** ■ Când vocea i s-a adresat a treia oară, Eli a fost sigur că era Dumnezeu. Ce i-a spus lui Samuel să zică? **Versetele 8,9** ■ Probabil că Samuel a stat treaz după aceea. Îl uimea gândul că Marele Creator îl căuta. Apoi, a auzit vocea din nou. Ce a spus Samuel? **Versetul 10** ■

Aplicație: De ce i-a vorbit Dumnezeu lui Samuel, în loc să li se adreseze lui Eli sau fiilor lui? Ce alegeri a făcut Samuel? Tu faci alegeri bune?

JOI

Vești triste (1 Samuel 3:11-20)

DUMNEZEU îi trimitea ultimul mesaj de avertizare lui Eli, spunându-i ce urma să se întâmple din cauză că nu își învățase fiii să se supună.

Când Dumnezeu i-a vorbit a patra oară lui Samuel, probabil că vocea băiatului a tremurat puțin în timp ce răspundea. Ce i-a spus Dumnezeu? **1 Samuel 3:11-15** ■ Când a sosit dimineața, Samuel și-a făcut treburile în Casa Domnului, ca de obicei, însă era trist. Ceea ce îi spusese Dumnezeu că se va întâmpla cu familia lui Eli era atât de îngrozitor, încât ar fi șocat pe oricine. Nu-i de mirare că lui Samuel îi era frică să-i spună lui Eli!

Când l-a chemat Eli, Samuel i-a zis ce spusese Domnul. Care a fost răspunsul lui Eli? **Versetul 18** ■

Eli știa că tot ce spusese Dumnezeu era adevărat. Știa că el și fiii lui meritau consecințele teribile ale neascultării și ale lipsei de respect.

În loc să-L învinuiască pe Dumnezeu sau pe altcineva, Eli și-a acceptat cu umilință responsabilitatea pentru păcatele lui. Și-a lăsat copiii să facă totul cum voiau ei, gândindu-se că se vor schimba când vor crește mari. Însă, de obicei, acest lucru nu se întâmplă. **Proverbele 22:6** ■ Nu a durat mult până când tot poporul Israel a aflat despre Samuel, cel prin care Însuși Dumnezeu transmitea mesaje.

Eli era mare-preot și judecător și a mărturisit că a păcătuit prin faptul că nu și-a pedepsit fiii nelegiuiți. Ba chiar a spus întregului popor Israel despre avertismentele pe care le primise.

Anii au trecut și ar fi putut măcar să-și îndepărteze băieții din funcția lor de preoți, dar el nu a făcut nici asta. Din cauza influenței rele a familiei lui, mulți israeliți au devenit lumești și neascultători, iar alte popoare au ajuns mai îndrăznețe în relele săvârșite și în idolatria practică. Acum, ziua pedepsirii lui Eli și a fiilor lui se apropia.

Aplicație: De ce este atât de important să faci alegerile corecte acum, când încă ești tânăr? Crezi că îți va fi mai ușor să te schimbi când vei fi mare? Ce fel de influență are viața ta asupra altora?

VINERI

Bătălia (1 Samuel 4)

FĂRĂ să-L întrebe pe Dumnezeu dacă trebuie să meargă sau nu la război împotriva filistenilor, israeliții i-au provocat la luptă. În curând, cele două armate erau gata să meargă la război una împotriva celeilalte. Ce s-a întâmplat și ce au hotărât israeliții să facă? **1 Samuel 4:2,3** ■ Decizia lor a fost una prostească. Cum au putut crede oare că îi putea ajuta chivotul în luptă, când de fapt încălcau porunca Dom-

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

nului, care era scrisă pe piatră și se afla chiar în interiorul chivotului?

Solii s-au grăbit să ajungă la Silo, care se afla la aproximativ 30 de kilometri distanță. Fără să ceară permisiunea lui Dumnezeu, Hofni și Fineas, fiii nerăbdători ai lui Eli, au dus chivotul în tabăra israelită.

Ce a făcut armata israelită când a sosit chivotul? **Versetul 5** ■ Filistenii credeau despre chivot că este chiar dumnezeul căruia i se închina Israel, așa că atunci când au aflat de ce se auzeau strigăte de bucurie în rândul soldaților, s-au îngrozit. Ei își aminteau de minunile pe care le făcuse Dumnezeu pentru poporul Lui în trecut. Cum ar fi putut să învingă o asemenea putere? **Versetele**

6-8 ■ Conducătorii filistenilor și-au întărit soldații să lupte cu mult curaj, iar aceștia s-au conformat. Până la sfârșitul acelei zile, filistenii i-au ucis pe cei doi fii ai lui Eli și 30.000 de soldați israeliți. Dar, cel mai îngrozitor lucru dintre toate, era că pusese ră mâna pe chivotul valoros în care se găseau poruncile lui Dumnezeu, scrise cu propria Lui mână. Acest lucru era de neconceput.

Aflat la Silo, Eli stătea pe marginea drumului, așteptând cu nerăbdare vești de pe câmpul de luptă. Era îngrijorat în privința chivotului purtat de fiii săi în bătălie. Citește ce s-a întâmplat când au sosit veștile teribile. **Versetele 12-18** ■ Soția lui Fineas urma să aibă un copil, însă când a auzit veștile îngrozitoare de pe câmpul de luptă, a intrat imediat în durerile facerii și a născut un băiețel. I-a pus numele I-Cabod, care înseamnă „S-a dus slava din Israel!”. Apoi, șocată și plină de deznădejde, a murit. Ultimele ei cuvinte au fost: „S-a dus slava din Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.”

Aplicație: Cât de mult voia Dumnezeu să ajute poporul Israel, dar nu putea să o facă atâta vreme cât ei nu aveau să se pocăiască. **Proverbele 28:9** ■

Rezolvați rebusul folosind indiciile oferite!

1. Cetatea de baștină a lui Samuel (1 Samuel 28:3)
2. Mama lui Samuel
3. Tatăl lui Samuel
4. Locul unde Samuel a crescut și a lucrat cu Eli
5. Elcana avea două
6. Mama primului copil al lui Elcana
7. Marele-preot când Samuel era un copil
8. Nepotul marelui-preot
9. Fratele lui Hofni

	A	B	C	D	E	F	G
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							

Completați următoarea propoziție respectând codurile de litere!

10. Trebuie să tratăm lucrurile sfinte cu...

A1	B6	F9	A6	D9	C3	A4	

Cine a spus? Toate referințele sunt din 1 Samuel.

11. _____ a spus: „De ce plângi?” (1:8)
12. _____ a spus: „Îl voi închina Domnului.” (1:11)
13. _____ a spus: „Du-te în pace.” (1:17)
14. _____ a spus: „Pentru copilul acesta m-am rugat.” (1:27)
15. _____ a spus: „Voi cinsti pe cine Mă cinstește.” (2:30)
16. _____ a spus: „Chivotul Domnului a fost luat.” (4:17)

Referințe

1 Samuel 1-4;
Patriarhi și profeți,
p. 569-585

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Ultimul judecător

Text de memorat: Isaia 55:7

„Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând.”

DUMINICĂ

Tragedie: Chivotul lui Dumnezeu este capturat (1 Samuel 5:1-8)

DIN cauză că poporul lui Dumnezeu continua să aleagă să fie de partea Satanei, precum celelalte popoare, El nu-l putea binecuvânta. Acum se întâmplau lucrurile îngrozitoare despre care Domnul îi avertizase cu credincioșie. Chivotul sfânt fusese capturat de filistenii și mii de soldați israeliți fuseseră uciși.

Chivotul era în centrul serviciilor de la sanctuar. Acolo, israeliții erau învățați despre planul marelui Dumnezeu de salvare a păcătoșilor. În chivot se găsea legea perfectă a lui Dumnezeu, care a fost scrisă cu propria Lui mână. Deasupra legii se afla capacul ispășirii, pe care marele-preot îl stropea cu sânge în Ziua Ispășirii. Sângele acela reprezenta sângele lui Isus, pe care El l-a vărsat ca plată pentru păcatele noastre. Datorită vieții Lui de suferință, precum și a faptului că a murit în locul nostru, Dumnezeu ne poate ierta și ne poate salva de păcat.

Toate ceremoniile de la cortul întâlnirii ne învață despre metodele lui Dumnezeu de a ne salva (Psalmii 77:13). Însă pentru israeliți, această lecție își pierduse acum sensul, deoarece chivotul cu legea lui Dumnezeu și capacul ispășirii fuseseră luate. Ce s-a întâmplat cu acesta după ce l-au

capturat filistenii? **1 Samuel 5:2** ■

Filistenii credeau despre chivot că este dumnezeul Israelului, așa cum Dagon era dumnezeul lor. Probabil au crezut că dacă vor avea și chivotul pe lângă Dagon, poporul lor va fi mai puternic ca oricând. Ce au descoperit ei după prima noapte a chivotului în templul lor? **Versetul 3** ■

Preoții filistenilor erau șocați. Cu respect, l-au pus pe Dagon înapoi la locul lui, însă, în dimineața următoare, ceea ce au descoperit era chiar mai rău decât în dimineața de dinainte. **Versetul 4** ■ Dumnezeu le dovedea filistenilor că idolul lor nu era decât un chip neputincios. Dar cu cât le dădea mai multe dovezi, cu atât erau mai hotărâți să-și venereze propriii zei, în loc să învețe despre singurul Dumnezeu adevărat.

Însă Dumnezeu nu a renunțat. El le-a dat și mai multe dovezi ale puterii Lui, lovindu-i cu bube pe locuitorii din Asdod. Unde au trimis aceștia chivotul, când au decis că problemele lor erau din cauza lui?

Versetul 8 ■

Aplicație: Voia Dumnezeu ca filistenii să știe că zeii lor nu aveau nicio putere? Voia ca ei să înțeleagă că El este singurul Dumnezeu adevărat?

LUNI

Dezastrul (1 Samuel 5:9-6:9)

DUPĂ ce chivotul lui Dumnezeu a fost dus în cetatea Asdod, mulți s-au îmbolnăvit de bube dureroase. Domnitorii filistenii l-au tri-

mis atunci la Gad, o altă cetate importantă a lor. Însă când asupra oamenilor de acolo s-au abătut necazuri și mai mari, chivotul a fost trimis în cetatea Ecron.

Când filistenii din Ecron au văzut că sosește chivotul, s-au îngrozit. În curând, s-au îmbolnăvit și ei și mulți au și murit. Așa că au dus chivotul pe un câmp deschis. Mai apoi, șoarecii le-au distrus holdele și grânele din depozite.

Chiar dacă filistenii nu-și puteau explica puterea misterioasă a chivotului, ei tot îl respectau. Se gândeau la acesta ca la un idol, cum era zeul lor, Dagon. A trebuit să mai treacă încă șapte luni de suferință, timp în care au murit o mulțime de oameni, pentru a înțelege că, indiferent unde l-ar fi dus, chivotul avea să aducă nenorociri asupra lor. Așa că și-au implorat domnitorii să trimită chivotul înapoi în Israel. **1 Samuel 5:11,12** □ Domnitorii filistenilor, împreună cu preoții și ghicitorii lor, s-au întrebat ce să facă. Unii credeau că trimițând chivotul înapoi la poporul Israel vor recunoaște că Dumnezeu lui Israel era mai puternic decât zeul Dagon. Însă preoții i-au avertizat să nu-și împietrească inima ca Faraon, a cărui țară a fost distrusă deoarece a refuzat să cedeze în fața Dumnezeului lui Israel. **1 Samuel 6:2,6** □ Preoții și ghicitorii au sugerat o modalitate prin care să-și dea seama dacă necazurile se întâmplaseră de la sine sau din cauză că „dumnezeu” care aparținea israeliților se afla în posesia lor. Mai mult, au pregătit chiar și un dar scump, ca să-l trimită împreună cu chivotul, în cazul în care urma să-i fie returnat lui Israel.

Aplicație: Cu câtă răbdare a încercat Dumnezeu iubirii să-i convingă pe filistenii că El este singurul Dumnezeu adevărat! El a lucrat cu mână puternică, deoarece voia ca ei să înțeleagă, să-I vadă măreția și să aleagă să-I servească.

MARȚI

Întoarcerea chivotului (1 Samuel 6:10-13)

FILISTENII încercau să afle dacă necazurile lor se întâmplaseră de la sine, sau dacă erau pedepsiți pentru că luaseră și păstrasera chivotul care nu le aparținea. Mai întâi, au făcut un car nou în care au așezat cu grijă chivotul lui Dumnezeu. Într-o ladă, lângă chivot, au pus cinci chipuri de aur făcute după umflăturile bubelor lor, care fuseseră atât de dureroase pentru mulți dintre ei, și cinci șoareci de aur, după chipul celor care le distruseseră holdele și grânele din depozite.

Faptul că au făcut câte cinci figuri era o dovadă că cei cinci domnitori ai filistenilor cooperau ca să trimită chivotul înapoi.

La carul cel nou au înhamat două vaci care încă nu-și întărcaseră vițeei și care nu trăseseră la jug. Au separat vițeei de mamele lor și le-au urmărit cu privirea. Reușeau vacile să-și lase vițeei în urmă? Și dacă aveau să facă asta, în ce direcție urmau să tragă carul fără căruțaș?

Orice fermier știe că vacile trebuie să fie învățate să tragă un car și că nu vor să fie separate de vițeei lor. Dacă vacile se întorceau după vițeei, filistenii știau că necazurile lor se întâmplaseră de la sine. Dar dacă vacile se îndreptau spre cetatea israelită Bet-Șemeș, atunci știau că necazurile se abătuseră asupra lor din cauză că furaseră chivotul.

Vacile au mugit după vițeei lor, dar s-au îndepărtat de aceștia și s-au îndreptat spre Israel. Ce făceau locuitorii din Bet-Șemeș când au văzut vacile trăgând carul spre ei? **1 Samuel 6:12,13** □ Ce bucurie! Se întorcea chivotul. Îngerii îl protejaseră cât timp se aflase în mâinile filistenilor și au ghidat vacile care l-au adus înapoi la poporul Israel.

Domnitorii filistenii au urmărit carul cu privirea până la hotarul cetății Bet-Șemeș. Pe drum spre Ecron, s-au convins că Dumnezeu lui Israel trimisese necazurile peste ei. Acestea nu se întâmplaseră de la sine.

Aplicație: Cât de trist este că filistenii, deși se convinseseră că Dumnezeu lui Israel era adevăratul Dumnezeu, nu s-au hotărât să se închine Lui!

MIERCURI

O lecție tristă (1 Samuel 6:14-7:2)

VACILE care au transportat chivotul s-au oprit lângă o piatră mare, la Bet-Șemeș, iar leviții l-au luat din car și l-au așezat pe o piatră. Ce au făcut ei apoi cu carul și cu vacile? **1 Samuel 6:14** □

Israelii știau că acesta era un obiect sfânt. Când fusese mutat dintr-un loc în altul, în timpul călătoriilor lor, acesta fusese acoperit cu grijă. Nici măcar preoții nu îndrăzniseră să-l privească. Chiar și marele-preot îl vedea doar într-o singură zi din an. Acest lucru se întâmpla în Ziua Ispășirii, când marele-preot intra în Sfânta Sfințelor.

Acum însă, unii oameni ajunseseră superstițioși. În timp ce chivotul a rămas în câmp deschis, oamenii au devenit tot mai curioși. În cele din urmă, pierzându-și respectul, l-au deschis și s-au uitat înăuntru. Dumnezeu i-a făcut pe locuitorii din Bet-Șemeș să-și dea seama că făcuseră un lucru teribil. **Versetul 19** □ După urgie, le-a

dispărut orice curiozitate. Poporul ar fi trebuit să-și mărturisească păcatele și să se pocăiască cu adevărat, dar în loc de asta, ei au devenit mai superstițioși și mai înfricoșați de chivot. Nimeni din Bet-Șemeș nu mai voia acum să-și asume paza chivotului, așa că le-au cerut oamenilor din cetatea Chiriatiarim, aflată în apropiere, să ia chivotul la ei.

Locuitorii acelei cetăți au luat chivotul și l-au dus

în casa lui Abinadab, un levit, și a fiului său, Eleazar. Aceștia erau oameni credincioși și au păzit de bunăvoie chivotul.

Chiar dacă unii israeliți pretindeau că-I slujeau lui Dumnezeu, probabil că cei mai mulți dintre ei l-au întors spatele și se închinau la idoli. În următorii 20 de ani, aceștia și-au urmat căile lor păcătoase și au suferit din cauza filistenilor. În cele din urmă, după cei 20 de ani, casa lui Israel „a plâns după Domnul”.

Aplicație: Îi poate binecuvânta Dumnezeu pe cei care, în mod conștient, sunt nerespectuoși și nesupuși?

JOI

Trezirea – Înapoi la Dumnezeu (1 Samuel 7:13-17)

ISRAELIȚII sufereau din cauza felului nemilos în care îi tratau filistenii. În acest timp, Samuel a rămas credincios, mergând dintr-un loc în altul și încercând să convingă poporul să se întoarcă din toată inima la Dumnezeu.

În cele din urmă, văzând cât de lipsită de sens era închinarea la idoli, israeliții au postit și s-au rugat, iar Duhul Sfânt a vorbit inimilor lor. Aceștia și-au mărturisit păcatele, au îndepărtat dumnezeii falși și s-au întors la Dumnezeu. **1 Samuel 7:4** □

Samuel le-a cerut conducătorilor semințiilor să adune oamenii și să se întâlnească la Mițpa. Aceștia au venit și a avut loc o adevărată trezire. După aceea, pentru a arăta că vor să se supună lui Dumnezeu, conducătorii poporului i-au cerut lui Samuel să fie judecător, iar el a acceptat. **Versetele 5,6** □ Când filistenii au aflat de adunarea de la Mițpa, erau convinși că israeliții plănuiau să-i atace pentru a-și recâștiga libertatea, așa că armata filis-

tenilor a ieșit la luptă. Ce au simțit israeliții când și-au dat seama ce intenționau filistenii? **Versetele 7,8** □ Samuel s-a rugat, iar Dumnezeu i-a răspuns așa cum doar El o putea face. În timp ce Samuel aducea o jertfă, armata filistenilor avansa spre ei. Apoi, în timp ce israeliții priveau cu uimire, deasupra soldaților filistenini a izbucnit brusc o furtună teribilă care a omorât mulți dintre aceștia și i-a derutat pe cei rămași în viață, punându-i pe fugă. Imediat, israeliții au luat săbiile soldaților morți și i-au urmărit pe fugari.

Victoria din acea zi a avut loc pe același câmp unde filistenii au capturat chivotul, cu 20 de ani în urmă. De asemenea, prin această victorie, israeliții și-au recâștigat cetățile pe care puseseră stăpânire filistenii. Cât de multe binecuvântări le-a oferit Dumnezeu când au hotărât să I se supună Lui! Câtă vreme Samuel a fost judecător peste Israel, filistenii nu i-au mai necăjit.

În fiecare an, Samuel se ducea în anumite cetăți, unde judeca poporul, însă mereu se întorcea la casa lui din Rama.

Pe Samuel îl interesa în mod special educarea copiilor și a tinerilor care urmau să devină conducători. Măine vom învăța despre școlile speciale pe care le plănuise pentru aceștia.

Aplicație: Care sunt cele patru lucruri pe care Samuel le-a cerut israeliților, astfel încât Dumnezeu să-i poată salva de vrăjmașii lor? **Versetul 3** Poate Dumnezeu să ne ajute și pe noi când facem aceste lucruri?

VINERI

Samuel îmbătrânește

SAMUEL știa că o educație corectă îi va ajuta pe tinerii israeliți să-și construiască un caracter care îi va face nu doar cetățeni model, ci și conducători puternici și învățători înțelepți.

Părinții trebuiau să fie primii învățători ai copiilor lor. Aceștia trebuiau să le explice Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu, deoarece cunoașterea și înțelegerea legii lui Dumnezeu avea să îi ajute

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

să-L iubească, să se încreadă în El și să se supună Domnului. De asemenea, îi ajuta să-și respecte părinții, să le fie supuși, să le fie de ajutor și să fie respectuoși cu alții.

Indiferent dacă părinții lor erau bogați sau săraci, toți copiii trebuiau să fie învățați să muncească. Aceștia trebuiau să învețe să-și organizeze timpul și să ajute la sarcinile zilnice. În funcție de talentele lor, fiecare copil trebuia să învețe și o meserie folositoare, ca să fie capabili să-și câștige existența și să nu depindă de alții.

Moise scrisese instrucțiuni simple despre cum să ajuti copiii să învețe și să-și amintească cele învățate. Copiii din casele bune memorau scrierile sacre, cântece și poezii.

Samuel a început primele două școli speciale pentru a-i învăța aceste lucruri pe tineri. Acestea erau numite „școlile profeților”. Una se afla la Chiriat-Iearim, unde se găsea și chivotul pe vremea aceea. Cealaltă se afla la Rama, unde locuia Samuel. Elevii de la aceste școli primeau cea mai bună educație, astfel încât să fie conducători puternici în slujba lui Dumnezeu.

Dincolo de meseriile folositoare, elevii învățau istorie, muzică, literatură sacră și fascinantul subiect al științei despre natură.

Dintre toți judecătorii care au fost peste Israel, Samuel a fost cel mai bun. De ce? Pentru că el știa că Însuși Dumnezeu era Împăratul Israelului, iar el a urmat cu grijă planul pentru guvernarea poporului. Acum îmbătrânea și cei doi fii ai lui au fost însărcinați să-l ajute la munca lui. **1 Samuel 8:1,2** Din versetul 3 aflăm însă niște informații foarte rele.

Aplicație: Voi învățați să fiți activi, de ajutor, harnici și puri? De ce este important să primiți o educație bună și evlavioasă cât timp sunteți încă tineri?

Referințe

1 Samuel 5-7;
Patriarhi și profeți,
p. 586-602

Grupați câte două cuvintele care au ceva în comun. Alegeți cuvintele din lista de mai jos.

Bube	Eleazar	Ecron	
Ioel	Dagon	Gad	Abinadab
Șoareci	Vaci	Car	Abia
Chivot	Rama	Chiriat-Iearim	

1. Filistenii credeau despre ambele că erau dumnezei puternici.
_____ și _____

2. Dumnezeu a trimis aceste două plăgi peste filistenii.
_____ și _____

3. Două cetăți care aparțineau filistenilor.
_____ și _____

4. Ce au folosit filistenii ca să trimită chivotul înapoi în Israel.
_____ și _____

5. Doi leviți care au păzit chivotul după ce a fost trimis înapoi.
_____ și _____

6. Cei doi fii ai lui Samuel.
_____ și _____

7. Cele două cetăți unde a înființat Samuel școlile profeților.
_____ și _____

8. Adevărat sau fals?

- A / F Israelii s-au bucurat să aibă din nou chivotul.
- A / F Israelii au pus chivotul pe o piatră mare și plată.
- A / F Oamenii din Bet-Șemeș au pregătit un adăpost pentru chivot.
- A / F Numai marele-preot trebuia să vadă chivotul, iar acest lucru era permis doar o singură dată pe an, Ziua Ispășirii.
- A / F Chivotul trebuia să fie acoperit cu un material special.
- A / F Filistenii au îndepărtat capacul ispășirii și au privit în interiorul chivotului lui Dumnezeu.
- A / F Niște israeliți au îndepărtat capacul și au privit în interiorul chivotului. Mulți dintre ei au murit.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Alegând să fie ca alții

Text de memorat: Romani 12:2

„Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

DUMINICĂ

Dorind să fie ca toți ceilalți (1 Samuel 8:1-20)

SAMUEL îmbătrânea, iar cei doi fii ai lui îl ajutau cu numeroasele responsabilități pe care le avea ca judecător peste Israel. El nu știa că ei făceau fapte rele, așa că atunci când bătrânii poporului Israel i-au spus că aceștia sunt necinstiți, s-a întristat. Însă când bătrânii i-au spus că voiau să aibă un împărat, cum aveau celelalte popoare, s-a simțit și mai rău. **1 Samuel 8:4-6** ■ Israelii se întorceau încet la vechile lor obiceiuri. Începeau din nou să imite popoarele canaanite din jurul lor, pe care nu le alungaseră, și își pierdeau respectul față de Dumnezeu, adevăratul lor Împărat.

Samuel fusese un preot și un judecător bun și a ajutat la restabilirea ordinii și a evlaviei, dar oamenii credeau că ar trebui să aibă un împărat pe care îl puteau vedea și admira. Acesta urma să poarte coroană, haine de rege și avea să le conducă armata în bătălii. După aceea, urmau să organizeze sărbători mari pentru victorii, cum făceau celelalte popoare. Ei nu-și dădeau seama că Dumnezeu le dăduse cea mai bună și cea mai sigură formă de guvernare din lume.

Dumnezeu a știut dintotdeauna că, dacă poporul se îndepărta de planurile Lui pentru ei, venea vremea când își doreau să aibă un împărat. Știa chiar și ce tip

de împărat voiau: puternic, curajos, înalt și arătos.

Ei nu înțelegeau că motivul pentru care Dumnezeu îi proteja și îi făcea prosperi se datora tocmai faptului că erau diferiți de neamurile care se închinau la idoli. Nu-și dădeau seama că respingându-L pe El ca Împărat atrăgeau numeroși ani de necazuri.

Samuel credea că pe el îl respinge poporul. Însă chiar dacă plângerile referitoare la cei doi fii ai lui erau adevărate, oamenii le foloseau ca scuză pentru a cere un împărat. Ei Îl respingeau, de fapt, pe Dumnezeu.

Când Dumnezeu i-a spus lui Samuel să le facă pe plac, i-a zis să le spună și care vor fi consecințele alegerii lor. Citește **versetele 7-18**. ■ După ce a aflat de consecințe, și-a mai dorit Israel să fie condus de un împărat? **Versetele 19,20** ■

Aplicație: Te-ai comportat vreodată ca israeliții, încercând să-i copiezi pe alții și insistând să faci cum vrei tu, deși ți s-a spus că nu este cea mai bună cale pentru tine? Este înțelept să procedezi așa?

LUNI

Dumnezeu alege un împărat (1 Samuel 8:21-9:25)

SAMUEL le-a spus conducătorilor israeliți despre consecințele nefaste ale dorinței lor de a avea un împărat, însă ei s-au întors la casele lor fără să-și schimbe gândurile.

După ce filistenii au pus mâna pe chi-

votul Domnului, israeliții nu se mai închinau la cortul întâlnirii. În loc de aceasta, aduceau jertfe în locurile înalte ale cetăților, unde locuiau preoții și leviții. În ziua când s-au întâmplat acestea, Samuel era în cetatea lui, Rama, unde urma să aducă o jertfă.

La o distanță mică de cetatea lui, în țara lui Beniamin, locuia un bărbat înalt pe nume Saul. Într-o zi, tatăl lui, Chis, l-a trimis împreună cu un slujitor să caute măgărițele care se rătăciseră. Acestea au fost găsite de altcineva în timp ce ei erau plecați, dar Saul nu știa asta. Acum, Chis era îngrijorat din cauza fiului său, care era plecat de trei zile. „Mai bine ne-am întoarce acasă”, i-a spus Saul slujitorului. „Probabil că tatăl meu este îngrijorat din cauza noastră.”

Slujitorul i-a spus lui Saul că se aflau în apropierea unei cetăți unde ar putea găsi „un om al lui Dumnezeu” care să le spună unde să caute măgărițele pierdute. **1 Samuel 9:6** ■ În acele zile, un profet era numit și „văzător”. Saul ezita să meargă la acesta deoarece nu avea darurile necesare. Însă slujitorul lui avea niște bani, așa că s-au dus la Rama.

Samuel îl aștepta pe Saul. Dumnezeu îi spusese deja despre el. Când s-au întâlnit, Samuel l-a recunoscut cu ușurință. Saul era cu vreo 30 de centimetri mai înalt decât majoritatea bărbaților și, probabil, cel mai arătos bărbat pe care Samuel îl văzuse vreodată. La masa unde l-a poftit să mănânce, i s-a dat locul de onoare. **Versetele 15-22** ■ După ce au mâncat, Samuel l-a luat pe Saul să înnopteze la el acasă și i-a spus ce fel de conducere dorea Dumnezeu să aibă poporul Său.

Aplicație: Dumnezeu știa unde se aflau măgărițele și știa exact când avea să-l viziteze Saul pe Samuel. Știe El totul și despre noi?

MARȚI

**Un împărat transformat
(1 Samuel 9:26-10:16)**

SAUL și slujitorul lui și-au petrecut acea noapte cu Samuel. În dimineața următoare au plecat, iar Samuel i-a condus pe o distanță scurtă. Apoi, în timp ce slujitorul a luat-o în față, Saul și Samuel s-au oprit. De ce? **1 Samuel 10:1** ■

Probabil că Saul s-a întrebat dacă nu cumva

visează. Plecase de acasă ca să găsească măgărițele pierdute și acum se întorcea ca împărat uns al lui Israel. Dumnezeu știa ce avea să simtă și i-a spus lui Samuel despre trei semne pe care să le împărtășească cu Saul, ca să-l ajute să înțeleagă că ceea ce se întâmpla era adevărat.

Primul semn a fost că Saul se va întâlni cu doi bărbați care îi vor spune că măgărițele au fost găsite și că tatăl său era acum îngrijorat pentru el. După aceea, va întâlni trei bărbați care vor căra cu ei trei iezi, trei turte de pâine și un burduf cu vin, pentru a le aduce jertfe la Betel. Aceștia aveau să îi dea două turte. În cele din urmă, urma să întâlnească un grup de profeți care se cobora de pe înălțimea de la Ghibea, cetatea lui de baștină, unde se închinaseră lui Dumnezeu. Samuel i-a spus lui Saul până și instrumentele pe care le vor folosi aceștia în cântările lor de laudă la adresa lui Dumnezeu. Ce se va întâmpla când Duhul Sfânt îi va vorbi lui Saul? **Versetele 5,6,9** ■ Saul a permis ca Duhul Sfânt să-i umple mintea și a văzut cât de pur și de sfânt este Dumnezeu și câtă nevoie avea de ajutorul Lui. Apoi a lăsat Duhul Sfânt să-l transforme.

Când unchiul lui Saul i-a văzut pe el și pe slujitorul lui, i-a întrebat unde fuseseră. Saul i-a zis că au căutat măgărițele și că, în cele din urmă, s-au dus la Samuel să-l întrebe de acestea. „Ce ți-a spus Samuel?”, l-a întrebat unchiul său. Ce răspuns atent i-a dat Saul? **Versetele 14-16** ■

Saul era cu adevărat smerit. Dacă ar fi rămas așa și s-ar fi încrezut că Dumnezeu îi va da tăria de a se supune Lui, ar fi fost un împărat bun.

Aplicație: Duhul Sfânt ne poate schimba la fel cum l-a schimbat pe Saul. Pe măsură ce lucrăm cu Dumnezeu, mințile noastre mândre și egoiste sunt reînnoite pentru a fi asemenea minții lui Isus. Citește **Filipeni 2:5-8**. ■

MIERCURI

Saul își aduce aminte (1 Samuel 10:17-27)

SAUL fusese uns împărat, dar israeliții nu știau încă. Saul nu spusese asta nimănui. Acum, alegerea lui Dumnezeu era să fie prezentat într-o ceremonie publică, unde oamenii își puteau vedea

noul conducător. Ce a făcut Samuel? **1 Samuel 10:17** ■ La această întâlnire publică de la Mițpa, Samuel le-a reamintit oamenilor cum Dumnezeu, Împăratul lor, i-a condus cu credincioșie încă de când i-a scos din Egipt. Apoi, le-a zis că Îl respingeau pe Dumnezeu miliei și al iubirii cerând să fie pus un împărat peste ei. Metoda folosită pentru a arăta tuturor pe cine a ales Dumnezeu să le fie

împărat era numită tragere la sorți. Biblia nu ne spune cum se făcea, însă ne oferă alte exemple ale unor evenimente asemănătoare.

În această situație, a fost selectată seminția lui Benjamin, din care făcea parte Saul. După aceea, a fost aleasă familia lui străveche. Apoi, casa lui Chis, tatăl său. În cele din urmă, sorțul a arătat că Saul era alesul. Însă el nu era acolo și nimeni nu știa unde se afla. Cum l-au găsit? Citește **versetele 21-24**. ■

Samuel știa că israeliții trebuiau să afle ce așteptări avea Dumnezeu de la împărații lor, așa că le-a spus ceea ce putea și ce nu putea să facă împăratul. Acest lucru era pentru protecția drepturilor poporului. Samuel nu doar că le-a spus aceste lucruri, dar le-a și scris un fel de constituție pentru noua lor formă de guvernare.

Majoritatea oamenilor l-au acceptat bucuroși pe Saul ca împărat al lor, însă mulți nu au făcut-o. Conducătorii unor seminții mari, cum ar fi cele ale lui Iuda și Efraim, au fost dezamăgiți că alesul făcea parte din cea mai mică seminție - Benjamin. Unele seminții și-au dorit ca liderii lor să fie aleși. Ba mai mult, câțiva dintre lideri chiar își doriseră poziția de gere.

Aplicație: De ce crezi că Dumnezeu le permite oamenilor să meargă pe drumul ales de ei chiar și atunci când acesta nu este bun pentru ei?

JOI

Alegeri bune (1 Samuel 11:1-12:15)

ISRAELIȚII au cerut un împărat deoarece își doreau să fie ca celelalte neamuri. Acum și-au văzut dorința îndeplinită, dar mulți dintre ei erau geloși și nefriciți.

Chiar dacă majoritatea israeliților îi erau loiali lui Saul și credeau că Dumnezeu îl alesese, el nu a insistat să fie împărat. În loc de aceasta, l-a lăsat în continuare la conducere pe Samuel, iar el s-a întors acasă, la treburile lui, ca de obicei. El credea cu smerenie că Dumnezeu va rezolva lucrurile și exact așa s-a întâmplat.

Amoniții păgâni au intrat pe teritoriul Israelului, pe la est de râul Iordan, hotărâți să ocupe cetatea Iabes, din regiunea Galaad.

Pentru a-și păstra libertatea, locuitorii din Iabes s-au oferit să plătească orice le-ar fi cerut amoniții. Aceștia le-au răspuns că le vor accepta oferta doar dacă toți locuitorii cetății își vor scoate ochiul drept. Pentru a se decide, le-au lăsat o săptămână.

Imediat au fost trimiși soli la israeliții aflați la vest de râul Iordan și li s-a cerut ajutorul. Veștile au ajuns și la Saul, la Ghibeia, când s-a întors acasă de la aratul câmpului. Ce a făcut în legătură cu asta? **1 Samuel 11:4-7** ■ Curând, s-au adunat peste 330.000 de israeliți, iar Saul i-a condus în marș, noaptea, până la Iabes. Cum a fost victoria pe care le-a dat-o Dumnezeu? **Versetul 11** ■ După victorie, unii au considerat că cei care se plânseseră că Saul a fost ales împărat ar trebui pedepsiți, dar Saul a refuzat asta. El nu avea nicio dorință de răzbunare. În loc de asta, s-au dus cu toții la Ghilgal, unde l-au încoronat pe Saul împărat, din nou. De data aceasta, au fost cu toții de acord ca Saul să le fie împărat.

În discursul său de la Ghilgal, Samuel le-a reamintit oamenilor cu câtă credincioșie îi condusesese și îi ajutase Dumnezeu. Când i-a întrebat dacă le-a greșit cu ceva, ei l-au asigurat că nu.

Lui Samuel nu-i părea rău pentru el. Nu voia decât ca poporul să-și dea seama că nu avea niciun motiv să ceară un împărat.

Aplicație: Făcea Saul alegeri bune la începutul domniei lui?

VINERI

O confesiune adevărată (1 Samuel 12:16-25)

ÎN discursul de la Ghilgal, Samuel le-a vorbit foarte serios israeliților. El a încercat să-i ajute să înțeleagă cât de grav păcătuiau insistând să fie ca alte neamuri, având un împărat dintre oameni. Procedând astfel, ei Îl respingeau pe Dumnezeu ca Împărat al lor.

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

Veșnicie

Samuel le-a mai spus și că Dumnezeu îi va binecuvânta în continuare dacă alegeau să se încreadă în puterea Lui pentru a-i ajuta să se supună. În caz contrar, Dumnezeu îi lăsa să sufere consecințele alegerilor lor.

Samuel își dădea seama că oamenii încă nu înțelegeau că ceea ce au făcut era extrem de grav. Așa că înainte să îi lase să plece acasă, le-a spus că o să-I ceară lui Dumnezeu să le dea un semn special atunci și acolo. Acest semn avea să-i ajute să-și dea seama că au păcătuit grav.

Era timpul seceratului grânelor, când nu ploua niciodată în Israel. În timp ce Samuel vorbea poporului, cerul era senin, iar soarele strălucea. Ce a spus el că va face?

1 Samuel 12:16,17 ■

Samuel s-a rugat, iar poporul l-a ascultat și l-a urmărit în liniște. După aceea, s-au adunat nori negri, din care au ieșit fulgere feroase, și s-au auzit tunete. Dintr-odată, peste ei s-a revărsat o furtună cum n-au mai văzut niciodată. Oamenii s-au îngrozit și erau convinși că vor muri. În cele din urmă, și-au dat seama ce păcat mare au făcut și au vorbit cu Samuel, cerându-i să se roage pentru ei. **Versetul 19** ■ Samuel s-a rugat și furtuna a încetat. Cât timp a mai trăit, el a continuat să se roage pentru ei. Pe când oamenii se întorceau la casele lor, Samuel le-a dat același tip de avertisment pe care Dumnezeu Își dorește să ni-l amintim când suntem tentați să-L uităm și să ne gândim la idoli „lumești”. Citește despre asta în **versetele 24,25!** ■

Aplicație: Uneori e necesar ca părinții să ne disciplineze, astfel încât să ne dăm seama de seriozitatea alegerilor noastre. **Evrei 12:7,9-11** ■ Crezi că părinții te iubesc și au grijă de tine și de viitorul tău așa cum a făcut Samuel cu poporul lui?

Subliniază răspunsul corect, astfel încât fiecare propoziție să fie adevărată!

1. **Israelii voiau să aibă un** (profet, judecător, împărat) **ca să fie la fel ca neamurile.**
2. **Samuel le-a spus israeliților să se întâlnească la** (Mițpa, Rama, Ghilgal), **unde Dumnezeu va alege un împărat pentru ei.**
3. (Saul, Samuel, Chis) **a fost ales să fie primul împărat al lui Israel. El era** (înalt, scund). **Tatăl lui se numea** (Saul, Samuel, Chis).
4. **Noul împărat era din seminția lui** (Iuda, Beniamin, Ruben).
5. **Când a fost ales** (de Samuel, prin vot, prin sort) **să fie primul împărat al lui Israel, Saul** (stătea mândru, s-a ascuns, a fugit).
6. **Samuel l-a cerut lui Dumnezeu să trimită o** (furtună, armată inamică) **pentru a-i ajuta pe israeliți să-și dea seama cât de grav păcătuiseră. De fapt, ei l-au respins pe** (Samuel, Dumnezeu, Saul) **ca fiind conducătorul lor.**

Completați spațiile libere!

7. **Ce au făcut oamenii când Samuel i-a avertizat în legătură cu ce avea să li se întâmple dacă urmau să aibă un împărat?** 1 Samuel 8:19 _____
8. **Este vreodată înțelept să refuzi să ascuți de sfatul divin?** _____

Cine a spus? Toate referințele sunt din 1 Samuel.

9. „Pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.” (8:4,5)	Chis
10. „Nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă.” (8:7)	Saul
11. „Du-te de caută măgăritele.” (9:3)	Bătrânii
12. „Unde este casa văzătorului?” (9:18)	Dumnezeu
13. „Istorisește-mi dar ce v-a spus Samuel.” (10:15)	Israelii
14. „O să vă scot la toți ochiul drept.” (11:2)	Unchiul lui Saul
15. „Nu ne-ai apăsă și nici n-ai primit nimic din mâna nimănui.” (12:1,4)	Samuel
16. „Vedeți ce putere desfășoară El printre voi.” (12:20,24)	Nahaș

Referințe

1 Samuel 8-12;
Patriarhi și profeți,
p. 603-615

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Proba netrecută

Text de memorat: **1 Samuel 15:23**

„Neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi.”

DUMINICĂ

Teama de filistenii (1 Samuel 13:1-8)

DUPĂ ce Saul i-a condus pe israeliți la victorie împotriva amoniților, aceștia au fost gata să coopereze cu el. Mai mult de 300.000 de soldați s-au adunat sub conducerea lui și toți erau zeloși și plini de curaj. Saul ar fi trebuit să conducă armata aceasta uriașă la victorie și împotriva altor vrăjmași. În loc de asta, el a păstrat doar 3.000 de soldați. Două mii au rămas cu el, iar o mie s-au dus cu fiul lui, Ionatan, în altă cetate. Restul s-au întors la casele lor.

Ionatan și tatăl lui au fost primii bărbați din Israel care au avut o sabie și o sulită. Ceilalți soldați foloseau arcuri cu săgeți și praștii pentru aruncat pietre. Numai că filistenii inamici aveau săbii, sulite și care de fier. De ce nu aveau și israeliții săbii și sulite? **1 Samuel 13:19,20** ■

Când Ionatan și miea lui de soldați au cucerit o garnizoană a filistenilor, aceștia din urmă s-au hotărât să pornească războiul împotriva lui Israel. Saul avea doar cei două mii de soldați pe care și-i păstrase pentru el, așa că a trimis soli care să cheme toți soldații israeliți să se adune la Ghilgal. Samuel i-a spus să-l aștepte acolo, deoarece în șapte zile o să li se alăture, o să aducă jertfe și-i va arăta ce să facă.

În timp ce Saul aștepta, spionii lui i-au adus vești despre armata filistenilor. Pe soldații israeliți i-a apucat imediat fri-

ca. Erau convinși că nu aveau cum să învingă un asemenea inamic. Ce au făcut ei, uitând de Dumnezeu lor puternic? **Versetele 6,7** ■

Saul ar fi trebuit să-și încurajeze soldații, reamintindu-le de numeroasele minuni pe care le-a făcut Dumnezeu pentru poporul Său. Însă și el se temea. Și, în timp ce aștepta nerăbdător să vină Samuel, tot mai mulți soldați israeliți au dispărut, până când a mai rămas cu 600 de oameni. Cele șapte zile, cât trebuia să aștepte Saul, au trecut încet, iar la capătul lor, Samuel tot nu sosise. Saul a decis că nu mai putea să aștepte și a făcut un lucru extrem de prostesc. **Versetul 9** ■

Aplicație: Cum crezi că s-ar fi purtat soldații israeliți dacă s-ar fi încrezut în Dumnezeu, în loc să se încreadă în împăratul lor?

LUNI

Sosirea lui Samuel (1 Samuel 13:8-14:17)

SAMUEL i-a spus lui Saul să-l aștepte la Ghilgal, unde avea să aducă jertfe și să îi spună ce să facă. Majoritatea soldaților israeliți au fugit să se ascundă de vrăjmași, unii alăturându-se chiar filistenilor pentru a-și salva viețile.

Temându-se că vor pleca toți, Saul a hotărât să aducă el însuși o jertfă, deși nu era levit sau preot. Când a venit Samuel, a fost șocat și dezamăgit. Dumnezeu îi întârziase sosirea pentru a testa supunerea lui Saul. Saul a mai venit și cu scuze, în loc să-și recunoască greșeala. **1 Samuel**

Biblia

mea

16 septembrie
A 37

spune

13:10-12 ■ Dacă israeliții ar fi fost poporul lui Dumnezeu, ei – și, în special, împăratul lor – ar fi trebuit să se încreadă în El și să I se supună. Numai că Saul a arătat că nu a făcut asta. Așa că Samuel a trebuit să-i spună că Dumnezeu a ales un alt bărbat să fie împărat, unul care să se încreadă în El și să I se supună.

Versetele 13,14 ■

După ce au plecat de la Ghilgal, Saul și puținii soldați rămași cu el s-au alăturat lui Ionatan și armatei acestuia. Ei și-au ridicat tabăra în partea sudică a unei râpe adânci, care îi separa de tabăra filistenilor din partea nordică. Duhul Sfânt i-a condus pe Ionatan și pe tânărul care îi purta armele să plănuiască un atac secret asupra filistenilor. Câtă credință au avut! Și cu câtă ardoare s-au rugat înainte să meargă la luptă! Prin ce semn urmau să știe dacă făceau voia Domnului și dacă El avea să le ofere victoria? **1 Samuel 14:6-10** ■ Când soldații filistenii i-au văzut pe Ionatan și pe tânărul care îi purta armele, i-au batjocorit. După aceea, au spus exact cuvintele pe care cei doi le așteptau.

Cei doi soldați curajoși au știut de îndată că Dumnezeu va face un miracol. Neînfricați, s-au suit pe stânca abruptă, ajutându-se de mâini și de picioare. Când au ajuns în vârf, pământul s-a cutremurat violent. Filistenii care stăteau de pază au știut că se întâmpla ceva îngrozitor și au început să alerge în toate direcțiile. De partea israeliților, străjerii au raportat imediat ce vedeau. Saul s-a întrebat dacă vreunul dintre soldații lui provoca toate acestea. A fost făcută o numărătoare rapidă și a reieșit că Ionatan și tânărul care îi purta armele lipseau.

Aplicație: Mai știi vreo ocazie când Dumnezeu a folosit doar câțiva soldați ca să-și salveze poporul?

MARȚI

Urmărirea (1 Samuel 14:18-46)

DUPĂ ce Ionatan și tânărul care îi purta armele s-au cățărât neînfricați pe stâncă, până la tabăra filistenilor, îngerii au luptat alături de ei. Pământul s-a cutremurat de parcă spre vrăjmaș se îndreptau mii de cai și care de luptă.

Filistenii s-au îngrozit atât de tare, încât, în confuzia creată, au ajuns să se ucidă între ei. Același lucru li s-a întâmplat și madianiților în noaptea când Ghedeon și cei 300 de soldați curajoși au înconjurat tabăra, înarmați cu trâmbițe, vase de lut și

torțe aprinse. **1 Samuel 14:20** ■ Saul și soldații lui, precum și cei ce fugiseră s-au grăbit să intre în bătălie. Cei care se alăturaseră inamicilor s-au întors acum împotriva acestora.

Saul voia să obțină onoarea, deși vrăjmașii o luaseră deja la fugă. El le-a cerut soldaților lui ca nimeni să nu mănânce nimic în ziua aceea până când dușmanii nu erau învinși.

În timp ce israeliții îi urmăreau pe filistenii, au trecut printr-o pădure. În copacii din pădure, albinele își făcuseră stupi din care picura miere. Cât își doreau și ei să mănânce măcar un pic de miere! Însă nu au îndrăznit să facă asta din cauza poruncii lui Saul, care le interzisesese să mănânce ceva. A trecut și Ionatan prin pădure și a mâncat puțină miere. El nu știa de jurământul făcut de Saul. Ce a spus când a auzit despre acesta? **Versetele 27-30** ■

Mai târziu, când Saul a aflat că Ionatan mâncase miere, a spus că-și va ține jurământul chiar dacă asta însemna ca propriul lui fiu să moară. Când și-au dat seama soldații ce avea de gând să facă Saul, s-au opus categoric, iar Saul a știut că vorbeau serios. **Versetul 45** ■ Într-adevăr, Saul „tulburase poporul”, așa cum a spus Ionatan. Soldații curajoși „leșinau” din cauza lipsei de hrană și, după ce a trecut timpul ținut sub jurământ, s-au grăbit să-și satisfacă foamea fără să mai respecte legile sănătății. **Versetele 31,32** ■ Saul a dat un ordin care a făcut să pară că victoria în bătălie trebuia să-l onoreze pe el, în loc să-L onoreze pe Dumnezeu. Saul era prea mândru ca să recunoască faptul că jurământul făcut de el era prostesc și crud, și s-a întors acasă având toane și simțindu-se deprimat.

Aplicație: Este cineva fericit când ajunge să fie mândru și egoist și se gândește mai mult la el decât la alții?

MIERCURI

Dumnezeu îl leapădă pe Saul (1 Samuel 15:1-25)

AU mai luptat Saul și armata lui împotriva dușmanilor lui Israel după această bătălie cu filistenii? Da, și bătălie după bătălie, Dumnezeu i-a ajutat în continuare să învingă.

Una dintre aceste bătălii a fost purtată împotriva nelegiuitorilor de amaleciți. Aceștia fuseseră primii care s-au luptat cu israeliții, după ce aceștia din

urmă ieșiseră din Egipt și, la 400 de ani de la acel eveniment, se adânciseră tot mai mult în păcate. Dumnezeu știa că amaleciții, la fel ca Faraon, nu se vor schimba niciodată.

Acum, Dumnezeu i-a dat lui Saul o altă ocazie ca să se încreadă în cuvântul Său și să I se supună în totalitate. Prin Samuel, i-a spus lui Saul să-i nimicească în întregime pe amaleciți și să distrugă tot ce dețineau aceștia. Acesta avea să fie un avertisment pentru alte neamuri care erau tentate să-L sfideze pe Dumnezeu și să-I disprețuiască mila.

Saul și-a adunat armata și s-a luptat cu amaleciții, învingând în bătălie. Au distrus ei totul? **1 Samuel 15:8,9** Când a aflat despre neascultarea lui Saul, Samuel a plâns toată noaptea. El îl iubea pe Saul ca pe propriul copil și sperase că se va supune Domnului cu smerenie, așa cum făcuse la început.

În dimineața următoare, când a auzit că Saul „își ridicase un semn de biruință”, s-a întristat foarte tare. Samuel l-a întâlnit pe Saul la Ghilgal. Puteau auzi behăitul oilor și mugetul taurilor amaleciților. Ce a spus Saul? **Versetul 13**

Saul a spus că poporul păstrase animalele acelea ca să le aducă jertfă. De fapt, ei intenționau să le folosească pentru jertfe, în loc să-și folosească propriile animale. Ar fi fost acestea niște jertfe autentice? Ce a spus David despre jertfele care nu-l costau nimic? **2 Samuel 24:24**

Aplicație: Mărturisindu-i lui Saul cât de grav era păcatul lui, Samuel a spus un lucru foarte important de înțeles și de amintit. **1 Samuel 15:22,23** Ce ne transmit aceste versete? Răzvrătirea sau refuzul de a ne supune lui Dumnezeu sunt la fel de grave ca vrăjitoria. Asta înseamnă închinarea la Satana. Încăpățănarea sau respingerea îndrumării și a sfaturilor sunt echivalente cu idolatria. E ca și cum ne-am închina nouă înșine și părerilor noastre.

JOI

Alegerea unui nou împărat (1 Samuel 15:26-16:3)

ÎMPĂRATUL Saul nu a recunoscut că a păcătuit până când nu i-a spus Samuel că Dumnezeu l-a lepădat ca împărat. Însă chiar și atunci el tot îi învinuia pe alții pentru ceea ce făcuse el. **1 Samuel 15:24** Când Samuel s-a întors ca să plece, Saul a fost cuprins brusc de o asemenea disperare, încât a încercat să-l oprească.

Ce ar fi gândit soldații dacă Samuel pleca? L-ar fi respins și ei, ținând cont de faptul că se încredeau mai mult în Samuel decât în împăratul lor? **Versetele 27-30**

De data aceasta, Saul a recunoscut că a păcătuit fără să mai vină cu vreo scuză. Dar în mintea lui era în continuare mândru. Ce s-a întâmplat după ce Samuel s-a întors și s-a rugat împreună cu el? **Versetele 32,33** La fel cum făceau celelalte neamuri când prindeau un împărat inamic, Saul l-a salvat pe Agag, împăratul nelegiuit al amaleciților, pentru a-l expune ca pe un trofeu al victoriei lui. Poate din cauza aceasta credea Agag că nu o să moară, dar s-a înșelat.

În ziua aceea, după ce s-au despărțit, atât Samuel, cât și Saul erau foarte triști. Saul se depărta-se de Dumnezeu, fiind prea mândru și încăpățânat pentru a accepta mustrări la adresa acțiunilor lui greșite. Unde s-au dus ei după ce s-au despărțit?

Versetul 34 Samuel i-a spus lui Saul că Dumnezeu alesese un alt bărbat ca să fie împărat. Samuel urma să meargă să-l ungă pe noul împărat, dar știa că dacă Saul ar fi auzit despre asta, ar fi fost furios și gelos și ar fi încercat să-l ucidă. Însă Dumnezeu nu plănuia ca ungerea să fie o ceremonie publică. Ce i-a spus El lui Samuel să facă pentru a fi în siguranță? **1 Samuel 16:1-3**

Aplicație: În Biblie scrie că „lui Dumnezeu I-a părut rău că l-a făcut pe Saul împărat”. Înainte de potop, când oamenii ajunseseră foarte păcătoși, „lui Dumnezeu I-a părut rău că l-a făcut pe om” (Geneza 6:6). Lui Dumnezeu nu-I pare rău așa cum ne pare nouă. El ne cunoaște viitorul, însă tot ne dă libertatea să alegem. Lui Îi pare rău când facem alegeri greșite și regretă că suferim din cauza lor; însă nu regretă că ne dă puterea să alegem.

VINERI

Noul împărat (1 Samuel 16)

SAMUEL era în drum spre Betleem, pentru a-l unge pe noul împărat. Probabil că avea un slujitor care ducea vițica pe care i-a spus Dumnezeu să o ia cu el. Oamenii cu care se întâlnea pe drum nu aveau nicio idee despre gândurile lui Samuel.

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

Nu era ceva neobișnuit ca Samuel să aducă jertfă în vreo cetate, însă bătrânii din Betleem s-au alarmat. Ei nu au știut că el urmează să vină. S-au întrebat dacă nu cumva era vorba despre vreo problemă serioasă. **1 Samuel 16:4,5** ■ Samuel i-a chemat pe bătrânii cetății, împreună cu Isai și fiii lui, să participe la jertfă, precum și la masa sfântă. După jertfă, dar înainte de masa care urma, i-au fost prezentați fiii lui Isai, câte unul pe rând, începând de la cel mai în vârstă, Eliab. Uitându-se la acesta, Samuel s-a gândit că era înalt, arătos și avea o înfățișare împărătească. Însă ceea ce a spus Dumnezeu trebuie să ne amintim întotdeauna. **Versetul 7** ■

Samuel era confuz după ce s-a uitat la fiii lui Isai. Dumnezeu nu alesese pe niciunul dintre ei. Însă când a auzit că David, cel mai tânăr dintre aceștia, era plecat cu oile, a spus: „Trimite să-l aducă!”

Probabil că și David era confuz în timp ce se grăbea să vină înaintea lui Samuel. Când profetul l-a uns, probabil că i s-a părut incredibil să fie onorat astfel. Biblia ne spune că „Duhul Domnului a venit peste David din ziua aceea și în cele următoare”. În acel moment, doar Samuel și David știau că el avea să fie într-o zi împăratul lui Israel.

Între timp, Saul avea probleme serioase, așa că servitorii lui i-au sugerat să-l cheme pe David la palat ca să-i cânte cu harpa o muzică alinătoare, pentru a-i calma mintea tulburată. Ce s-a întâmplat când Saul a trimis soli să-l aducă pe David la palat? **Versetele 14-23** ■

Aplicație: Ce este mai important? Înfațișarea sau inima și caracterul nostru?

Referințe

1 Samuel 13-16;
Patriarhi și profeți,
p. 616-642

Despre cine e vorba?

Toate referințele sunt din 1 Samuel.

1. _____ A fost tras la sorți și încoronat ca primul împărat al lui Israel la Ghilgal. (10:21, 11:15)
2. _____ Nu a ascultat și a adus o jertfă la Ghilgal. (13:9)
3. _____ Împreună cu fiul lui erau singurii bărbați din Israel care aveau sabie și sulită. (13:22)
4. _____ A spus: „Nimic nu împiedică pe Domnul să dea izbăvire printr-un mic număr ca și printr-un mare număr.” (14:6)
5. _____ Împreună cu tânărul care îi purta armele a atacat prin surprindere garnizoana filistenilor de la Micmaș. (14:13)
6. _____ Le-a interzis soldaților israeliți să mănânce ceva până la asfințit. (14:24)
7. _____ A mâncat puțină miere găsită în pădure. (14:27)
8. _____ A preferat să promită că-și omoară propriul fiu decât să recunoască faptul că greșise. (14:38,39)
9. _____ A fost împăratul nelegiuit al amaleciților, pe care l-a cruțat Saul, dar pe care l-a executat Samuel. (15:8,33)
10. _____ Era foarte bucuros după ce israeliții i-au învins pe amaleciți. (15:13)
11. _____ A spus: „Am păzit Cuvântul Domnului.” (15:13)
12. _____ A spus: „Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului?” (15:17,19)
13. _____ Locuia în Betleem și avea opt fii. (16:1,10,11)
14. _____ Era cel mai în vârstă frate al lui David (16:6; 17:28)
15. _____ A spus: „Omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă.” (16:7)
16. _____ Era cel mai mic dintre fiii lui Isai. (16:11,13)
17. _____ l-a uns pe Saul și pe David ca împărați ai lui Israel. (16:13)

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Pregătirea pentru a fi conducător

Text de memorat: **Proverbele 3:5,6**

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.”

DUMINICĂ

Din nou război (1 Samuel 16:14-17:11)

ÎMPĂRATUL Saul a avut victorii împotriva mai multor vrăjmași ai Israelului, iar ultima bătălie în care i-a învins pe amaleciți a fost cea mai mare victorie a sa. Împăratul a fost atât de mândru, încât „și-a înălțat un semn de biruință” (1 Samuel 15:12).

Numai că scopul aceluia război fusese să se supună poruncii lui Dumnezeu și să-i distrugă în totalitate pe acei oameni nelegiuți, cu tot cu averile lor. Dar Saul nu a făcut asta. El a crezut că e suficient să se supună față de ceea ce i s-a părut partea importantă din poruncă. Ne este oare permis să luăm astfel de hotărâri? **Deuteronomul 12:8** □

Saul s-a gândit că un număr mare de victorii câștigate pentru Israel ar trebui să însemne mult pentru repararea propriilor greșeli. Însă Dumnezeu nu ține o astfel de evidență. **Ezechiel 18:24** □ Saul mai credea și că nu este corect să fie lepădat ca împărat doar pentru că nu a făcut exact ce îi poruncise Dumnezeu. Cu cât se gândea mai mult la asta, cu atât se simțea mai deprimat. Care era problema lui? **1 Samuel 16:14** □ Permite Dumnezeu vreunui duh necurat să intre în mințile noastre atunci când nu vrem să ne supunem Duhului Său? Dacă ne-ar obliga să ne supunem Duhului

Său, atunci ne-ar lua libertatea de alegere, iar El nu face asta niciodată. Saul nu se supunea Duhului lui Dumnezeu, așa că Dumnezeu a permis duhului Satanei să intre în mintea lui.

Când Saul se simțea extrem de rău, trimitea după David. Duhul necurat ura muzica liniștitoare și cântecele de laudă la adresa lui Dumnezeu, așa că pleca. După aceea, Saul avea parte de pace pentru o vreme, iar David se întorcea acasă pentru a păzi oile.

Curând, a început din nou războiul între Israel și Filistia. În timp ce armatele stăteau față în față, un filistean uriaș, pe nume Goliat, a ieșit din mulțime și a provocat pe orice israelit care avea curajul să se lupte cu el.

Goliat avea o înălțime de aproape trei metri. Armura lui din bronz cântărea aproximativ 50 de kilograme și era înarmat cu sulită și o sabie grea. Nici nu e de mirare că israeliților le era teamă de el! **1 Samuel 17:3-11** □

Aplicație: Dacă ne supunem doar față de ceea ce credem noi că este important, înseamnă că ne credem mai înțelepți decât Dumnezeu?

LUNI

Totul este posibil (1 Samuel 17:12-40)

ÎNTR-O zi, tatăl lui David l-a trimis pe acesta cu alimente la cei trei frați mai mari, încorporați în armata lui Saul, care se confrunta cu Goliat și cu armata filistenilor. În timp ce se grăbea să-și întâlnească frații, a văzut soldații pregătindu-se de luptă.

Când David l-a auzit pe Goliat strigându-și provocările și blestemând pe Dumnezeul lui Israel, s-au trezit în el sentimentele de loialitate față de Dumnezeu și de țară și a început să pună întrebări. Ce se întâmplă? De ce este lăsat acest uriaș nelegiuit să-L defăimeze pe Dumnezeul nostru? De ce fug soldații din fața lui?

Eliab, fratele cel mai mare al lui David, era furios că fratele lui mic era atât de îndrăzneț. De asemenea, era gelos, deoarece atunci când Samuel a vizitat Betleemul, acesta l-a onorat pe David în locul lui. Nu era sigur de ce făcuse Samuel acest lucru. Avea însă o idee despre ce ar fi putut fi vorba și nu era deloc fericit în privința asta. **1 Samuel 17:28-30** □

Nu a trecut mult timp și îngrijorările lui David au ajuns la urechile lui Saul, care a trimis după el. Citește dialogul dintre acest păstor curajos și împăratul îngrijorat, în **versetele 31-37!** □

Saul nu știa că un înger îi spusese lui David să meargă să-și salveze poporul. Dar, în cele din urmă, a fost de acord să-l lase pe David să se lupte cu Goliat și a insistat să-i dea armura lui. David s-a îmbrăcat cu aceasta și chiar a început să se îndrepte spre Goliat. Dar și-a dat seama că nu o să reușească, așa că s-a întors, și-a dat jos armura și s-a îmbrăcat cu hainele simple pe care era obișnuit să le poarte.

Veștile despre David s-au împrăștiat rapid printre soldații israeliți, care erau curioși să vadă ce se va întâmpla. Când a pornit prima dată și s-a întors, aceștia erau convinși că se răzgândise în privința luptei cu uriașul.

Însă David a pornit din nou, fără nicio armură pe el. Soldaților nu le venea să-și creadă ochilor când au văzut că nici măcar nu purta sabie, ci numai toiagul lui de păstor și o praștie.

Fiecare armată se afla pe un deal, iar prin valea dintre acestea curgea un pârâu. Când David a ajuns la pârâu, a cules cinci pietre netede pe care le-a pus în traista lui de păstor și a continuat să înainteze.

Lui Goliat nu-i venea să creadă ce vedea.

Aplicație: De ce nu îi era frică lui David de Goliat? Cum era el protejat, ținând cont că nu avea armură?

MARȚI

Un păstor credincios și curajos (1 Samuel 17:41-18:2)

GOLIAT își striga provocările obișnuite, iar David se îndrepta spre el. Toată lumea îl privea cum alerge spre uriașul care începuse să strige blesteme la adresa lui. Cum de îndrăznise cineva să trimită un tinerel să lupte cu el! **1 Samuel 17:42-44** □ Care a fost răspunsul neînfricat pe care l-a dat David imediat? **Versetele 45-47** □ Uriașul mâniaș și-a dat coiful pe spate și s-a grăbit spre David, care o luase la fugă spre el. Cu repeziciune, și-a pus o piatră în praștia pe care a început să o învârtă. Apoi, piatra aruncată din capătul praștiei a scos un șuierat prin aer și l-a lovit pe Goliat drept în frunte. Acesta fusese exact locul pe care îl ținuse David.

Toți au rămas uimiți văzând uriașul împiedicându-se și prăbușindu-se la pământ. Însă David nu a irosit nicio secundă. Într-o clipită, a ajuns deasupra lui Goliat. I-a apucat sabia grea, a ridicat-o cu toată forța lui și i-a tăiat capul uriașului.

Toate acestea s-au întâmplat foarte repede. În timp ce dintre rândurile israeliților se ridicau strigăte victorioase, vrăjmașii și-au dat seama că eroul lor era mort. Israeliiți câștigaseră. Filistenii înspăimântați au luat-o la goană, iar israeliții i-au urmărit. Ce victorie!

Chiar dacă David îi cântase la harpă și din voce lui Saul, probabil că împăratul îl știa doar de păstor și muzician. Dar acum, că înfrângerea lui Goliat a adus o mare victorie poporului Israel, Saul dorea să afle mai multe despre el. Așa că David, cu capul lui Goliat în mână, a vorbit cu împăratul, când a fost adus în fața acestuia. Saul a fost atât de impresionat de tânărul curajos, încât l-a ținut la curte.

Aplicație: David a arătat cât de important este să-ți pui încrederea în Dumnezeu, în loc să depinzi de vreun lucru sau de vreo persoană. El a învățat să se încreadă în comuniunea pe care o avea cu Dumnezeu în orele când îngrijea oile tatălui lui, în apropierea Betleemului.

MERCURI

Un împărat gelos (1 Samuel 18:1-16)

DAVID și Ionatan, fiul lui Saul, au devenit prieteni buni încă de la început. Amândoi învățaseră să iubească, să se încreadă și să se supună lui Dumnezeu. Ce lucru a făcut Ionatan care a demonstrat că nu era gelos pe David? **1 Samuel 18:1,3,4** □

După ce David l-a ucis pe Goliat, toată lumea a aflat despre el. Și pentru că Saul și l-a dorit aproape de el, David nu s-a mai îngrijit de oile de acasă. Cu toate acestea, și-a păstrat atitudinea smerită și toată lumea îl iubea.

Probabil că David și Samuel erau singurii care știau cu certitudine că Dumnezeu îl alesese pe el să fie următorul împărat al lui Israel. David știa că putea să se încreadă că Dumnezeu va lucra pentru realizarea acestui lucru în propriul fel.

David căpăta experiență la curte, învățând cum să conducă poporul și cum să lupte cu dușmanii. El era popular și era convins că era în siguranță, deoarece Dumnezeu îl binecuvânta în toate căile lui. Însă, într-o zi, s-a întâmplat ceva care a schimbat totul.

În timp ce Saul și David se întorceau de la o bătălie cu filistenii, au fost întâmpinați de niște grupuri de cântăreți, din diferite cetăți. Ce cântau aceștia și ce a simțit Saul în privința asta? **Versetele 6-9** □ După ziua aceea, duhul necurat al invidiei a început să-i acapareze mintea lui Saul. L-ar fi ucis pe David, de nu l-ar fi protejat îngerii. **Versetele 10-13** □ Din acel moment, David a știut că viața lui este în primejdie. Saul începuse să se gândească la faptul că el ar putea fi următorul împărat și a început să-i fie teamă de el.

David se ruga zilnic să urmeze căile perfecte ale Domnului, dar Saul s-a predat duhului necurat al geloziei. Văzând caracterul nevinovat al lui David și știind că Dumnezeu îl binecuvânta, Saul și-a dorit să scape de el mai mult ca niciodată.

Când Saul l-a făcut pe David căpitan peste 1.000 de soldați și l-a trimis să se lupte cu filistenii, a sperat că dușmanii îl vor ucide. Dar Dumnezeu l-a protejat, iar poporul l-a plăcut chiar mai mult decât înainte.

Aplicație:

Unei persoane geloase nu-i place ca alții să fie onorați. El își dorește onoarea pentru el însuși. Deseori, gelozia îi provoacă pe unii să-i rănească pe alții, prin vorbe spuse sau prin lucrurile pe care le fac.

JOI

Comploturi (1 Samuel 18:17-19:17)

SAUL a promis să-și căsătorească fiica cea mare cu bărbatul care îl va ucide pe Goliat. Mai târziu, i-a promis-o din nou lui David, dacă se va lupta iar cu filistenii. Dar David a spus că nu era destul de important pentru o asemenea onoare, așa că Saul a măritat-o cu altcineva.

Când Saul a aflat că fiica lui cea mică, Mical, îl iubea pe David, i-a oferit-o pe aceasta. Acum însă, David a spus că este prea sărac pentru a se căsători cu fata unui împărat. Așa că Saul i-a zis că plata lui va fi de 100 de bărbați filistenii uciși.

În realitate, Saul spera că David va fi ucis în lupta cu filistenii. În loc să ucidă 100 de filistenii, ca plată pentru căsătoria cu Mical, David a ucis 200. Iar Saul „s-a temut din ce în ce mai mult” de David, mai ales că acesta nu fusese ucis. **1 Samuel 18:28,29** □

În cele din urmă, Saul le-a cerut slujitorilor lui și lui Ionatan să-l omoare pe David. Ionatan l-a avertizat pe David să se ascundă în noaptea aceea pe un câmp. Ce i-a spus Ionatan tatălui său a doua zi? **1 Samuel 19:4-7** □ Când oamenii i-au laudat următoarea victorie asupra filistenilor, Saul a fost mai gelos ca niciodată. Acum era și mai hotărât să scape de David. Ce s-a întâmplat când a aruncat din nou cu sulița după David? **Versetele 8-12** □ Când Saul a aflat că David fugise la Samuel, a trimis de trei ori oameni ca să-l aducă înapoi, însă Duhul lui Dumnezeu i-a împiedicat să facă asta. A renunțat Saul? Măine vom afla ce s-a întâmplat cu trimișii lui Saul.

VINERI

Mai multe comploturi (1 Samuel 19:18-20:42)

FAPTUL că David era cu Samuel l-a făcut pe Saul mai gelos și mai furios. Și când cele trei grupuri de oameni nu au reușit să-l aducă înapoi la el, însuși Saul s-a dus să-l ia. Fiecare grup fusese oprit de Duhul Sfânt, care i-a făcut să prorocească.

Același lucru se întâmplase și cu Balaam, cu sute de ani înainte, când a încercat să blesteme poporul Israel. Acum, i se întâmpla la fel și lui Saul. Dumnezeu îi dădea o nouă șansă ca să se schimbe.

Saul i-a promis lui David că nu o să-i facă rău, însă David nu avea încredere în el. Când s-a întâlnit în secret cu prietenul Ionatan și i-a împărtășit temerile pe care le avea, Ionatan era convins că tatăl

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

lui nu o să facă ceva nechipzuit fără să-i spună lui mai întâi. În cele din urmă, au căzut de acord să facă un plan pentru a afla ce simțea Saul cu adevărat.

A doua zi începea sărbătoarea lunii noi, iar David era așteptat la masa lui Saul. Dar el plănuise să-și viziteze familia în Betleem. La întoarcere, urma să se ascundă într-un câmp de lângă palatul lui Saul. Ionatan avea să iasă ca să tragă cu arcul și urma să ia cu el un băiat care să adune săgețile. Ce semn au hotărât ei pentru David?

1 Samuel 20:20-22 În prima zi a sărbătorii, Saul nu a comentat despre absența lui David. A doua zi însă, a întrebat de ce nu era acolo, iar Ionatan i-a spus motivul.

Saul s-a enervat instantaneu. I-a reamintit lui Ionatan că atâta timp cât David trăia, el nu avea să ajungă niciodată împărat. A cerut ca David să-i fie adus imediat, ca să-l poată ucide. Ce a făcut Saul, când Ionatan l-a întrebat de ce?

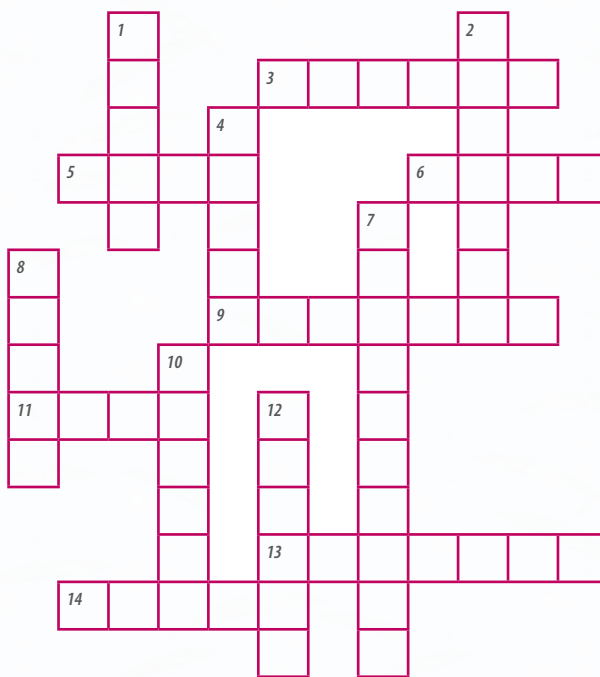
Versetele 32-34 În dimineața următoare, Ionatan s-a dus pe câmp, așa cum plănuise cu David. Știa că David se ascundea acolo și că asculta. Ionatan a tras săgețile și, în timp ce îi striga băiatului unde să le caute, a folosit codul prin care îi spunea lui David că trebuie să fugă ca să-și salveze viața. Cât de trist! **Versetele 35-42**

Aplicație: Era Ionatan invidios pe David?

Nu. Dragostea lui neegoistă pentru David, care într-o zi avea să devină împărat, este un exemplu minunat pentru noi. Cum ai putea să te asemeni cu Ionatan?

REBUS

1. Soția lui David
- 2,3. Armele lui David
4. Fratele mai mare al lui David
5. Primul împărat al lui Israel
6. Tatăl lui David
7. Poporul care îi hărțuia pe israeliți
8. L-a ucis pe Goliat
9. Cetatea de origine a lui David
10. Prima ocupație a lui David
11. Seminția lui David
12. Uriașul filistean
13. Cel mai bun prieten al lui David
14. Instrumentul la care cânta David

15. Cine a spus? Toate referințele sunt din 1 Samuel.

_____ a spus: „Arunc astăzi o ocară asupra oștirii lui Israel.” (17:4,10)

_____ a spus: „Nu poți să te duci să te bați cu filisteanul acesta.” (17:33)

_____ a spus: „Domnul... mă va izbăvi și din mâna acestui filistean.” (17:37)

_____ a spus: „Eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor.” (17:45)

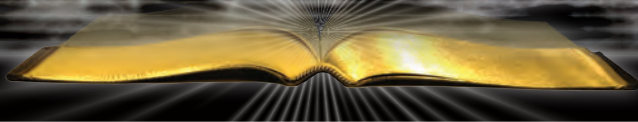
1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

Distrus de mândrie

Text de memorat: Proverbele 29:23

„Mândria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste.”

DUMINICĂ

Consecințele unei minciuni (1 Samuel 21; 22:6-23)

AFOST o zi tristă cea în care Saul și-a aruncat sulița spre fiul lui, Ionatan, deoarece acesta vorbise în apărarea prietenului său drag, David. Când David și Ionatan s-au întâlnit în dimineața următoare pe câmp, și-au dat seama amândoi că David trebuia să continue să se ascundă de Saul. Au plâns când și-au luat rămas-bun, neștiind dacă se vor mai vedea vreodată.

David s-a grăbit să ajungă într-un loc numit Nob, unde se găsea la acea vreme cortul întâlnirii. Când a ajuns, David era neliniștit și îngrijorat. Marele-preot, Ahimelec, l-a întrebat ce îl îngrijora. Ce i-a spus David, în loc să-i spună adevărul? **1 Samuel 21:1-3** ■ Singura pâine care se găsea la cortul întâlnirii era pâinea sfințită pentru punerea înaintea. Doar preoții aveau voie să o mănânce, însă Ahimelec i-a dat-o lui David. De ce mai avea nevoie David? **Versetele 6-9** ■ David s-a încrezut în Dumnezeu când s-a luptat cu Goliat, dar, de data asta, n-a mai avut credință. Poate că a început să-i fie frică văzându-l acolo pe Doeg, slujitorul lui Saul. Era convins că Doeg îi va spune lui Saul unde l-a văzut. Astfel, uitând că puterea lui Dumnezeu îl protejează, l-a mințit pe preot. Numai că minciuna nu are niciodată scuză.

La o zi după ce David a scăpat, Saul a început să suspecteze că avea un trădător în tabără, așa că s-a oferit să dea o recompensă bogată oricui îi va spune cine se împrietenise cu David. Doeg i-a spus lui Saul că îl văzuse pe David la cortul întâlnirii, iar felul în care i-a spus-o îl făcea pe Ahimelec să pară un trădător. Astfel, Saul a poruncit ca Ahimelec, familia acestuia și toți preoții să moară. Doar fiul lui Ahimelec, Abiatar, a scăpat. Auzind ce s-a întâmplat, poporul Israel s-a îngrozit. Minciuna lui David a avut consecințe înspăimântătoare! Dacă i-ar fi spus adevărul lui Ahimelec, ar fi primit un sfat bun, iar Ahimelec ar fi putut să-l protejeze pe el și să-și protejeze și familia.

După ce a plecat din Nob, David a simțit că va fi în siguranță mai degrabă la dușmanii Israelului decât în propria țară, unde îl putea găsi Saul. Această idee nu a fost însă una înțeleaptă, dar el chiar s-a dus la un împărat filistean. Ce s-a întâmplat acolo? **Versetele 10-15** ■

Aplicație: Cum se poate elibera cineva de teribilul păcat al minciunii? **Psalmii 120:1,2** ■

LUNI

Vânat (1 Samuel 22:1-5; 23; 24)

PĂREA că niciun loc nu era sigur pentru David. Membrii familiei lui știau că nici ei nu erau în siguranță, fiind rudele lui, așa că, pentru o vreme, i s-au alăturat în peștera în care se ascundea. I s-au mai alăturat sute de oameni care, dintr-un motiv sau altul, nu erau mulțumiți de împărat.

Biblia

mea

30 septembrie
A 39

spune

Unde a găsit David adăpost pentru aceștia, ținând cont că era neliniștit în privința siguranței părinților lui? **1 Samuel 22:3,4** □ Când filistenii s-au ridicat la luptă împotriva unei cetăți israelite aflate în apropiere de locul unde se ascundea David, acesta s-a rugat pentru îndrumare. Dumnezeu i-a spus să-și ia oamenii și să salveze cetatea. David s-a supus, deși soldaților lui le era teamă că Saul o să afle, ceea ce

s-a și întâmplat. Când cetatea a fost salvată, David și oamenii lui au fost nevoiți să fugă în pustie, unde au continuat să meargă dintr-un loc în altul.

Cât de încurajat s-a simțit David când l-a găsit Ionatan, fără ca Saul să știe. Au avut ocazia să fie împreună pentru scurt timp. Ionatan l-a încurajat pe David să continue să se încreadă în Dumnezeu.

Saul a aflat unde se găsea David și a luat 3.000 de soldați ca să-l caute. La un moment dat, Saul a intrat într-o peșteră mare să se odihnească, neavând idee că David și oamenii lui se ascundeau în fundul acesteia. Soldații lui David au vrut să-l omoare pe Saul, dar David știa că acest lucru era greșit. Dacă le-ar fi permis oamenilor lui să facă asta, oamenii ar fi putut crede că David căuta să-l omoare pe Saul, așa cum și Saul căuta să-l omoare pe el. În loc de asta, David s-a apropiat suficient de mult încât să poată tăia o bucată din mantia lui Saul, după care s-a ascuns din nou, până când împăratul a plecat.

1 Samuel 24:4,6,7 □

Când Saul s-a aflat la o distanță sigură de peșteră, David a ieșit, l-a strigat și a ridicat bucata de material pe care o tăia din mantia lui. Saul a fost șocat de faptul că David se găsea atât de aproape de el și nu i-a făcut rău. Răspunzându-i lui David, mânia lui s-a stins. **Versetele 16-20** □

MARȚI

Salvat de la răzbunare (1 Samuel 25)

SAMUEL ajunsese foarte bătrân, iar când a murit, tot Israelul l-a plâns. Poporul avea să simtă lipsa judecătorului, preotului și profetului lor credincios. De pe vremea lui Iosua, el îi ajutase mai mult decât oricine altcineva. Oamenii au văzut diferența uriașă dintre Samuel și Saul și trăiseră deja consecințele teribile ale insistenței lor de a avea un împărat. Moartea lui Samuel a fost plânsă în special de David, dar el nu a îndrăznit să meargă la înmormântare.

În apropierea locului unde se ascundeau David și oamenii lui se găseau numeroși păstori care aveau în grijă mii de oi și capre. Acestea aparțineau unui om bogat, rău și egoist, pe nume Nabal. David și oamenii lui au ajutat la păzirea turmelor lui Nabal. Chiar dacă aveau nevoie de hrană, nici el și nici oamenii lui nu au cerut și nu au luat niciun animal care îi aparținea lui Nabal.

Ce mesaj i-a trimis David lui Nabal și care a fost răspunsul acestuia? **1 Samuel 25:4-12** □ David a procedat ca mulți dintre noi. El a reacționat nehibzuit. Din fericire, unul dintre păstorii lui Nabal a acționat rapid. **Versetele 13-17** □ Abigail și Nabal erau atât de diferiți unul de altul! Ea era o femeie grațioasă și iubitoare, și nu a pierdut nicio clipă. Imediat, a încărcat măgarii cu hrană pentru David și oamenii lui. Și-a trimis slujitorii înainte și, fără să-i spună lui Nabal, i-a urmat călare pe un măgar până când s-a întâlnit cu David și cu oamenii lui, care veneau spre ea. Pe cine a învinuit ea, în timp ce se pleca la picioarele lui David?

Versetele 23,24,28 □

În timp ce David o asculta pe Abigail, el i-a fost recunoscător lui Dumnezeu pentru că o trimisese ca să-l oprească să facă ceva ce ar fi regretat. **Versetele 32,33** □

Când Abigail s-a întors acasă, Nabal era beat, așa că nu i-a vorbit până în dimineața următoare. Când i-a spus cât de aproape fuseseră de moarte el și oamenii lui, Nabal s-a prăbușit și, zece zile mai târziu, a murit. După aceasta, Abigail a ajuns soția lui David.

Aplicație: Dumnezeu are nevoie de creștini binevoitori și împăciuitori. Dacă simți vreodată nevoia „să te răzbuni”, așa cum a simțit David, citește **Romani 12:19-21!** □

MIERCURI

„Cărbuni aprinși” (1 Samuel 26, 27)

SAUL promisese să nu-l mai urmărească pe David, dar acesta știa că nu se putea încrede în promisiunile lui. De fapt, nu se putea încrede nici în israeliții lui, existând posibilitatea ca ei să-i spună cândva lui Saul unde se ascunde.

David nu a fost surprins când a aflat de la iscoadele lui că Saul plănuia, din nou, să-i ia viața. David și oamenii lui s-au ascuns cu grijă când Saul și soldații lui și-au ridicat

tabăra în apropiere. Într-o noapte, când David a întrebat cine îl va însoți până în tabăra lui Saul, Abișai, nepotul său, s-a oferit voluntar. Au mers în liniște până la locul unde Saul și armata lui dormeau adânc. Acolo, în mijlocul taberei, dormea Saul, având sulița înfiptă în pământ, la capul lui. Abner, căpetenia armatei lui, dormea lângă el.

Abișai era încântat, fiind sigur că Dumnezeu le dădea o ocazie ca să scape de dușmanul lor. În șoaptă, i-a cerut lui David permisiunea să facă asta. David a refuzat, clătînând din cap. Ce i-a șoptit el nepotului său? **1 Samuel 26:9-11** ■ Când s-au depărtat suficient cât să fie în siguranță, David a strigat și i-a trezit pe soldații adormiți. L-a mustrat pe Abner pentru că nu l-a păzit mai bine pe împărat și l-a întrebat pe Saul de ce continuă să-l urmărească. Saul a fost profund emoționat de bunătatea nemeritată a lui David față de el și a recunoscut că păcătuisese. Ba mai mult, el chiar a recunoscut că Dumnezeu îl binecuvânta pe David.

Saul a trimis un soldat ca să-i aducă sulița și urciorul cu apă. După aceea, David și nepotul său s-au întors în tabăra lor, iar Saul s-a întors acasă cu armata lui.

Încă o dată, David a hotărât că va fi mai în siguranță cu filistenii decât în propria țară. Știa că nu se poate încrede în Saul, nici în israeliți. Așadar, fără să se încreadă în Dumnezeu și să-L întrebe pe El ce să facă, și-a luat oamenii, cu tot cu familiile lor, și s-a dus la Achiș, împăratul filistean al Gatului.

Achiș s-a simțit flatat că David și oamenii lui i-au cerut protecția, așa că le-a dat cetatea Țiclag ca să trăiască în ea. El nu avea nicio idee că David făcea raiduri printre neamurile păgâne, care rătau prin pustia din apropiere.

Aplicație: Poate să ne ajute Dumnezeu cu fiecare problemă pe care o avem? Chiar și cu cele mari? Poate să ne salveze El chiar și de cea mai puternică ispită? **Evrei 7:25** ■

JOI

Pregătirea pentru bătălie (1 Samuel 28:1-6; 29; 30)

CÂND împărații filistenilor s-au adunat pentru a lupta din nou împotriva israeliților, Achiș era sigur că David și oamenii lui li se vor alătura. El le-a spus să se întâlnească cu armatele celelalte la locul de adunare pentru bătălie.

Însă când împărații filistenilor au descope-

rit cine era David, au refuzat ca el să se alăture armatei lor, spunând că în timpul bătăliei ar fi putut să se întoarcă împotriva lor și să se alăture israeliților. Ce i-a spus Achiș lui David să facă? **1 Samuel 29:7** ■ Probabil că David s-a simțit extrem de ușurat. Dar ce șoc au avut când au ajuns înapoi la Țiclag! Amaleciții năvăliseră în cetate, dându-i foc și luându-le femeile și averile.

Oamenii lui David erau atât de tulburați, încât au început să dea vina pe el. David l-a întrebat pe Dumnezeu ce să facă, iar Dumnezeu i-a spus să meargă să-și salveze oamenii capturați.

David s-a supus, însă două sute dintre oamenii lui erau atât de obosiți, încât s-au oprit să se odihnească. Cu cei patru sute de oameni care i-au rămas, i-a ajuns pe amaleciți și au recuperat totul, inclusiv familiile lor. Au luat și prada furată de amaleciți de la alții. **1 Samuel 30:10-19** ■ Unii dintre cei patru sute de soldați s-au gândit că cei două sute rămași în urmă n-ar trebui să aibă drept la pradă, însă David a spus că o vor împărți la toți. De fapt, când s-a întors la Țiclag, a trimis o parte din pradă la prietenii lui din sudul Iudeii, pe unde au umblat el și oamenii lui când se ascundeau de Saul.

Între timp, filistenii s-au adunat să se lupte cu israeliții. În timpul anilor pe care Saul i-a pierdut urmărindu-l pe David, ar fi trebuit să se lupte cu filistenii. Acum însă, aceștia ajunseseră foarte puternici, iar mărimea armatei lor îl înfricoșa pe Saul și îl descuraja. Când l-a întrebat pe Dumnezeu ce ar trebui să facă, nu a primit niciun răspuns. **1 Samuel 28:5,6** ■

Aplicație: Dacă Dumnezeu i-ar fi răspuns lui Saul și l-ar fi sfătuit, crezi că s-ar fi supus cu adevărat?

VINERI

Un sfârșit trist (1 Samuel 28:7-25; 31)

SAUL era disperat. Urma să-i înfrunte pe filistenii în bătălie, în ziua următoare, și voia să știe ce să facă. Nesupunerea și încăpățânarea lui îl făcuseră să rupă orice legătură cu Dumnezeu. Ajunsesese singur și lipsit de speranță. Ce a făcut el ca urmare a descurajării lui? **1 Samuel 28:7-15** ■

Ce privești! Împăratul lui Israel, a cărui minte a fost la început plină de Duhul

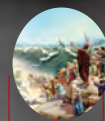

4000 î.Hr.

Veșnicie

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

Sfânt, căuta acum ajutor la spiritele răului.

Femeia la care s-a dus Saul era un medium sau o persoană stăpânită de un „duh necurat”. Acest tip de oameni sunt agenți ai Satanei, prin care oamenii cred că pot contacta morții. Saul s-a dus la acest medium deoarece voia să-l contacteze pe Samuel, care murise.

A fost Samuel cel care i-a apărut și i-a vorbit lui Saul? Nu! Samuel era mort. El nu mai putea vorbi. Morții nu știu nimic.

Eclesiastul 9:5 ☐ Apariția care semăna cu Samuel era un duh necurat. Ce a spus acesta? **1 Samuel 28:19** ☐

Saul trecuse sub controlul Satanei. După aceea, pretinzând că este Samuel, Diavolul i-a reamintit de păcatele lui și i-a profețit înfrângerea și moartea. Nu e de mirare că a căzut la pământ de disperare!

A doua zi, bătălia s-a derulat exact așa cum intuise Satana. Saul și trei fii ai lui, inclusiv Ionatan, au murit. De fapt, Saul a fost rănit și, ca să nu fie prins și omorât de vrăjmași, a ales să se arunce în propria sabie și să se sinucidă. Ce s-a întâmplat când israeliții și-au dat seama că au pierdut bătălia?

1 Samuel 31:7 ☐ Bătălia aceasta a avut loc în apropiere de locul unde, cu mulți ani înainte, Ghe-deon și cei trei sute de oameni ai lui puseseră pe fugă o armată uriașă. Care a fost diferența dintre cele două bătălii?

Aplicație: Probabil că Saul, când a ales să nu se supună, nu s-a gândit că va ajunge atât de păcătos. Dar nesupunerea față de Dumnezeu, chiar și în cele mai mici lucruri, nu ne oferă niciodată un teren sigur sub picioare. Războiul teribil dintre Dumnezeu și Satana este în plină desfășurare chiar acum. De partea cui alegi să fii?

1. Gândește-te la diferențele dintre David și Saul și la cele dintre Abigail și Nabal. Care dintre ei dorea să fie ca Isus?

Referințe

1 Samuel 21-31;
Patriarhi și profeți,
p. 656-694

Mai jos sunt trecute o serie de cuvinte care descriu diferite trăsături de caracter. Notează DA în dreptul cuvintelor care descriu cum îți dorește Isus să fim și NU în dreptul celor care descriu trăsăturile urâte de caracter, pe care Isus ne poate ajuta să le depășim.

2. ____ închinători	17. ____ încăpățânați
3. ____ pocăiți	18. ____ smeriți
4. ____ încrezători în Dumnezeu	19. ____ mândri
5. ____ nerăbdători	20. ____ lași
6. ____ ascultători	21. ____ proști
7. ____ nepoliticoși	22. ____ docili
8. ____ loiali	23. ____ curajoși
9. ____ răbdători	24. ____ egoiști
10. ____ răi	25. ____ neserioși
11. ____ neserioși	26. ____ amabili
12. ____ blânzi	27. ____ nelegiuți
13. ____ generoși	28. ____ zgârciți
14. ____ neascultători	29. ____ de nădejde
15. ____ capabili de sacrificiu de sine	30. ____ înțelepți
16. ____ evlavioși	31. ____ cinstiți

Potrivește numele cu detaliile corespunzătoare!

32. Nevasta lui Nabal	Abner
33. Împărat filistean al Gatului	Ahimelec
34. Comandantul armatei lui Saul	Abișai
35. Împăratul Israelului	Achiș
36. Bărbat zgârcit, nelegiuit	Abigail
37. Cetatea oferită lui David și oamenilor lui	Abiatar
38. Marele-preot ucis de Saul	Nabal
39. Fiul lui Ahimelec care a scăpat	Țiclag
40. Nepotul lui David	Saul

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Veșnicie

